

Ψηφιοποίηση από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Δ. Φ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

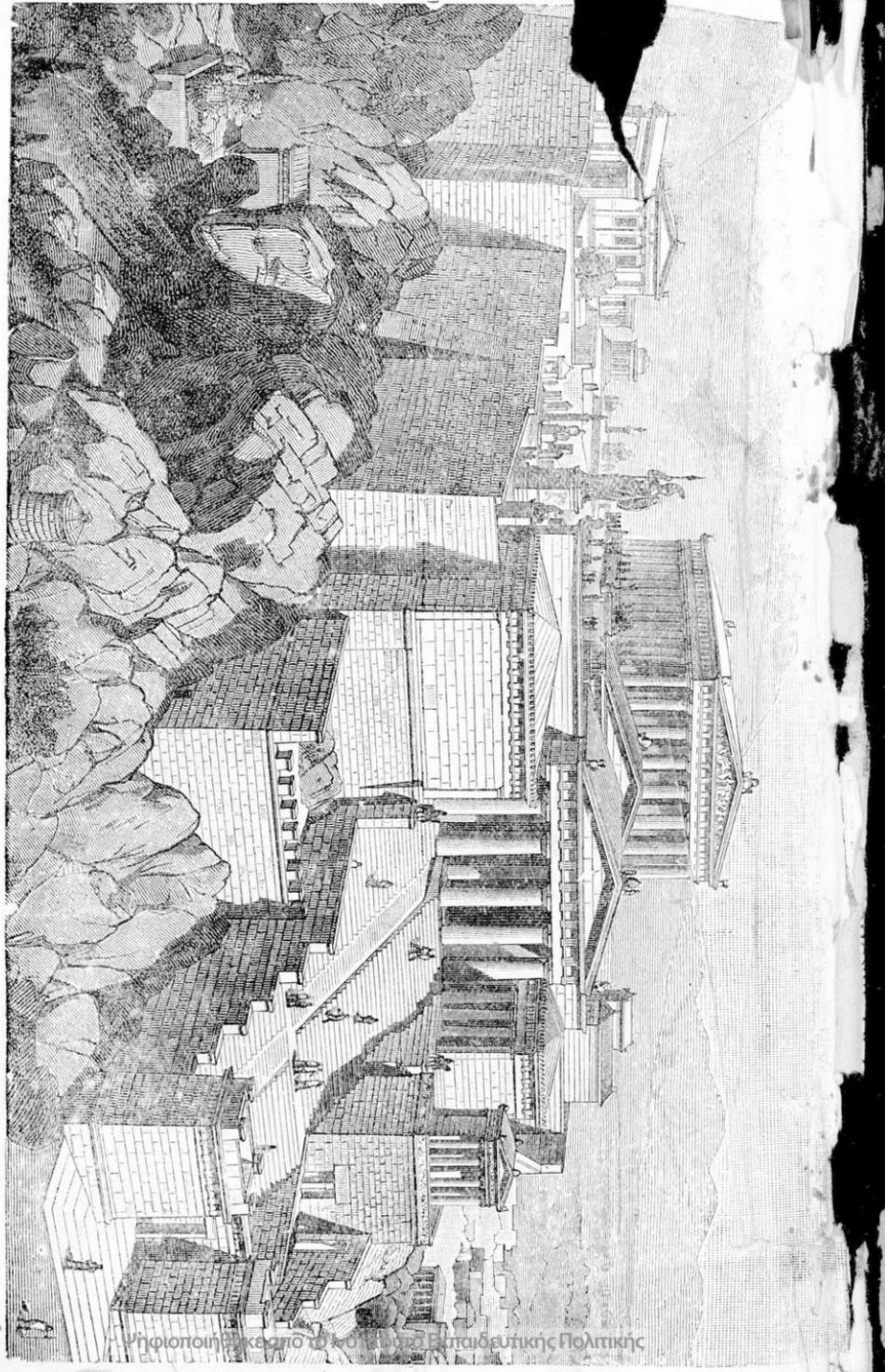

18573

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ

52—ΟΔΟΣ ΒΡΑΛΙΟΥ 32—ΜΕΤΑΡΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Η Ακρόπολη στήν εποχή του Πεισικλῆ.

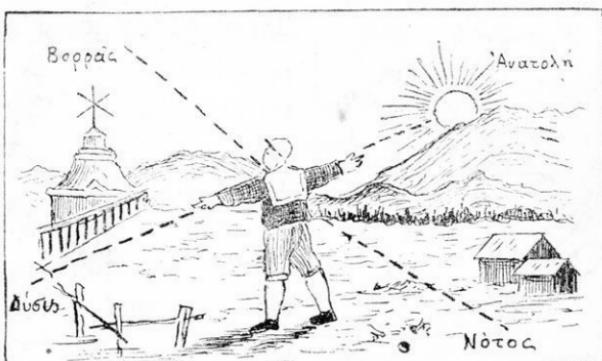
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ὁρίζοντας.—Τὰ σημεῖα τοῦ ὥριζοντα.

Ὅταν εἴμαστε σὲ πολὺ ὑψηλὸ μέρος ἢ σὲ μεγάλο κάμπο ἢ σ' ἀνοιχτὴ θάλασσα καὶ κοιτάζωμε γύρω μας, βλέπομε τὸν οὐρανὸ σ' ἓνα κύκλο γύρω μας νὰ ἀκουμ-

πᾶ στὴ γῆ ἢ στὴ θάλασσα. Ὁ κύκλος αὐτὸς λέγεται **ὅριζοντας**.

Τὸ πρῶτον ὁ ἥλιος βγαίνει ἀπὸ ἓνα μέρος τοῦ ὥριζοντα καὶ τὸ βράδυ κρύβεται σ' ἄλλο μέρος τοῦ ὥριζοντα ἀπέναντι τοῦ πρώτου. Τὸ μέρος τοῦ ὥριζοντα, ποὺ τὸ πρῶτον πρωτοφαίνεται ὁ ἥλιος λέγεται **Ἀνατολὴ** καὶ τὸ μέρος ποὺ κρύβεται τὸ βράδυ λέγεται **Δύση**. Ἐν σταθοῦμε μὲ τεντωμένα τὰ χέρια κατὰ τὰ πλάγια κοιτάζοντας τὴν ἀνατολή, μπροστά μας ἔχομε τὴν **ἀνατολή**, πίσω τὴν **δύση**, δεξιὰ τὸ **νοτιά** κι ἀριστερὰ τὸ **βοριά**. Στὸν

δρίζοντα λοιπὸν ξεχωρίζομε τέσσερα σημεῖα, τὴν Ἀνατολήν, τὴν Δύσην, τὸ Βοριά καὶ τὸ Νοτιά. Αὐτό, ποὺ κάνομε γιὰ νὰ βρίσκωμε τὰ τέσσερα σημεῖα στὸν δρίζοντα σ' ἔνα τόπο, λέγεται **προσανατολισμός**.

Τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ δρίζοντα βρίσκουμε καὶ μ' ἄλλους τρόπους. Τὸ μεσημέρι, ἀκριβῶς στὶς 12, κατὰ τὸ μέρος ποὺ πέφτει ἡ σκιά μας, εἶναι ὁ βοριάς, ἀπέναντι του εἶναι ὁ νοτιάς καὶ κοιτάζοντας κατὰ τὸ βοριά

ἔχομε δεξιά μας τὴν ἀνατολήν καὶ ἀριστερά μας τὴν δύσην. Τὴν νύχτα μποροῦμε νὰ προσανατολιστοῦμε μ' ἔνα ἀστέρι, ποὺ πάντα δείχνει στὸν οὐρανὸ τὸ βοριά: αὐτὸ εἶναι ὁ **πολικὸς ἀστέρας**. Υπάρχει ἀκόμα κι ἔνα ἐργαλεῖο, ἡ **πυξίδα**, ποὺ δείχνει τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ δρίζοντα ὅπως κι ἀν γυρίσωμε τὴν

πυξίδα, ἡ μύτη τῆς βελόνας της δείχνει πάντα τὸ βοριά κι ἡ ἄλλη ἀκρη τὸ νοτιά δεξιὰ εἶναι ἡ ἀνατολή κι ἀριστερὰ ἡ δύση.

Τὸ ἀναμεταξὺ τοῦ βοριᾶ καὶ τῆς ἀνατολῆς μέρος τὸ λέγομε **βορειανατολικό**: τὸ μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς καὶ τοῦ νοτιᾶ **νοτιανατολικό**, τὸ ἀναμεταξὺ τοῦ νοτιᾶ καὶ τῆς δύσης **νοτιοδυτικὸ** καὶ τὸ ἀναμεταξὺ τῆς δύσης καὶ τοῦ βοριᾶ **βορειοδυτικό**.

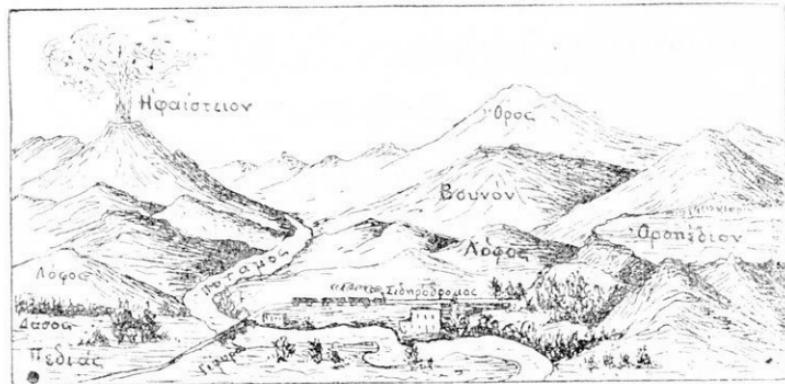
2. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς.

Ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς εἶναι στεοιά, ἢ θάλασσα. Ἡ στεοιά σ' ἄλλα μέρη εἶναι ιση καὶ σ' ἄλλα δὲν εἶναι.

στὰ μέρη αὐτὰ τῆς στεριᾶς ἀνάλογα μὲ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἔκτασή τους βάζομε διάφορα ὄνόματα.

Βουνὸς ἢ **ὅρος** λέγομε μεγάλο ὑψωμα τῆς στεριᾶς νὰ περνάῃ τὰ 500 μέτρα.

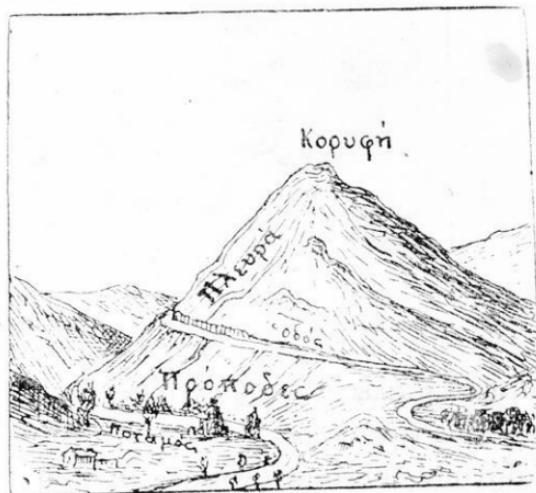

Λόφο λέγομε μικρὸ ὑψωμα νὰ μὴ περνάῃ τὰ 500 μέτρα.

Τὸ ὑψηλότερο μέρος τοῦ βουνοῦ ἢ τοῦ λόφου τὸ λέγομε **κορυφὴ** καὶ τὰ χαμηλότερα **πρόποδες**.

Βουνοσειρὰ ἢ **δροσειρὰ** λέγομε πολλὰ βουνά, ποὺ ἐνώνονται ἢ **ξαπλώνονται** στὴν ἴδια διεύθυνση.

Φαράγγι ἢ **χαράδρα** λέγομε στενὸ κι ἀπότομο ἄνοιγμα τοῦ βουνοῦ.

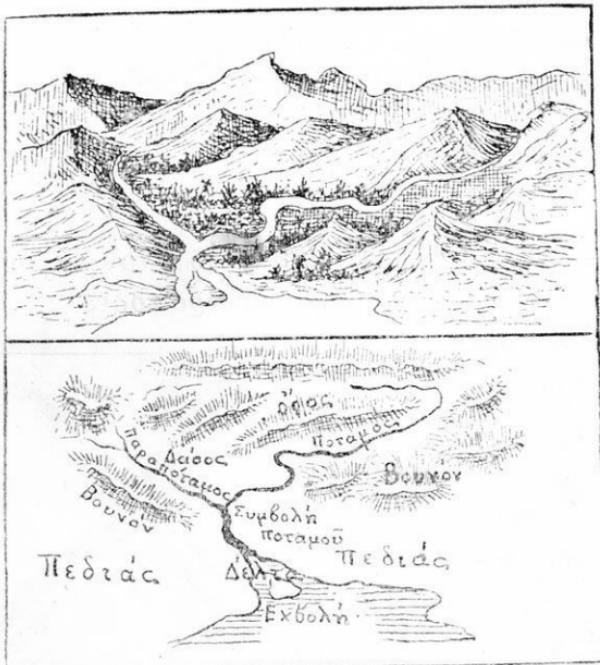
Κάμπο ἢ **πεδιάδα** λέγομε ἵση ἔκταση τῆς στεριᾶς.

Ὀροπέδιο εἶναι πεδιάδα, ποὺ βρίσκεται ἀπάνω σὲ βουνά.

Κοιλάδα λέγομε στενή πεδιάδα, ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα σὲ δύο βουνά ή λόφους.

3. Τὰ νερὰ τῆς στεφιᾶς

Απὸ τὴν βροχήν, ἀπὸ τὰ γιόνια ἢ ἀπὸ τὰ νερά, που βγαίνουν ἀπὸ τὴν γῆν, ἔχουν μαζευτῆ σὲ διάφορα μέρη

χαμηλά ἢ κλειστὰ τῆς στεριῶς νερά. Τὰ νερὰ αὐτὰ ἀνάλογα μὲ τὴν ἔκτασή τους ἢ τὸν τρόπο, ποὺ τρέχουν, παίροντες διάφορα ὄντα.

Πηγὴ λέγομε τὸ νερὸ ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴ γῆ.

Ρυάκιο λέγομε τὸ τρεχούμενο νερό τῆς πηγῆς. Ἀμα
ένώνωνται πολλὰ ωάκια μαζὶ κάνουν **ποταμάκι**· πολλὰ
ποταμάκια ένώνονται καὶ κάνουν **ποτάμι**.

Ποταμὸς ἢ ποτάμι εἶναι πολὺ νερό, ποὺ τρέχει ἀπὸ ὑψηλὸ μέρος κατὰ τὴ θάλασσα ἢ τὴ λίμνη. Τὰ ποτάμια ποὺ μόνο τὸ χειμῶνα ἢ ἅμα βρέχη ἔχουν νερό, τὰ λέγομε **ξεροπόταμα (χείμαρροι)**.

Πηγὴ τοῦ ποταμοῦ λέγομε τὸ μέρος ποὺ παίρνει τὰ πρῶτα νερά του. **Ἐκβολὴ** λέγομε τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ, ποὺ χύνει τὰ νερά του στὴ θάλασσα ἢ στὴ λίμνη. Τὰ μεγάλα ποτάμια στὶς ἐκβολές τους γίνονται πλατιὰ ἢ σκίζονται σὲ δύο ἢ περισσότερα καὶ κάνουν αὐτό, ποὺ λέγομε **Δέλτα**.

Κοίτη τοῦ ποταμοῦ λέγομε τὸ αὐλάκι, ποὺ μέσα τρέχει τὸ νερό του.

"**Οχθες** λέγομε τὰ δύο χεῖλια τοῦ ποταμοῦ. Απ' αὐτὲς **δεξιὰ ὄχθη** λέγομε ἐκείνη, ποὺ εἶναι στὰ δεξιά μας, ἅμα κοιτᾶμε κατὰ τὶς ἐκβολές τοῦ ποταμοῦ κι **ἀριστερὴ ὄχθη**, ἐκείνη ποὺ εἶναι στὸ ἀριστερά μας.

"Αμα τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ πέφτη ἀπὸ ὑψηλὸ μέρος σὲ γαμηλότερο, κάνει **καταρράκτη**.

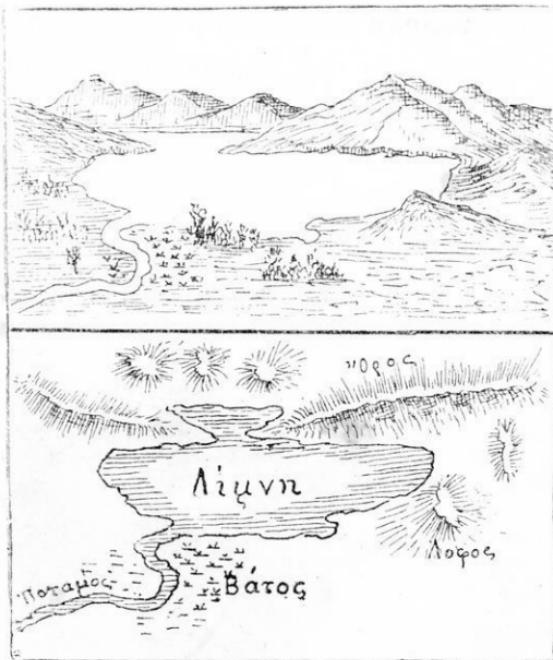
Λίμνη εἶναι πολλὰ νερὰ νὰ μαζεύωνται σὲ βαθὺ καὶ πλατὺ βαθούλωμα τῆς γῆς. Οἱ λίμνες ἔχουν γλυκὸ νερό· εἶναι καὶ λίμνες ποὺ ἔχουν νερὸ ἀλμυρό.

Καταβόθρα είναι ἄνοιγμα τῆς γῆς, ποὺ μέσα πέφτει καὶ γάνεται τὸ νερὸν ποταμοῦ ἢ λίμνης.

4. Η θάλασσα.

Θάλασσα είναι μεγάλη ἔκταση ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ποὺ σκεπάζεται μὲ ἀλμυρὸν νερόν. Ή πιὸ πολλὴ

ἐπιφάνεια τῆς γῆς είναι θάλασσα. Τὸ μέρος τῆς στεριῶτος ποὺ ἀκουμπᾶ στὴ θάλασσα, ἀμα είναι ἀμμουδερὸν λέγεται **γιαλός**, ἀμα είναι ὅλο βράχια λέγεται **ἀκτή**.

Πέλαγος είναι μεγάλο κομμάτι θάλασσα, ποὺ συνήθως

χωρίζει δύο στεριές, ὅπως είναι τὸ Αἰγαῖο πέλαγος.

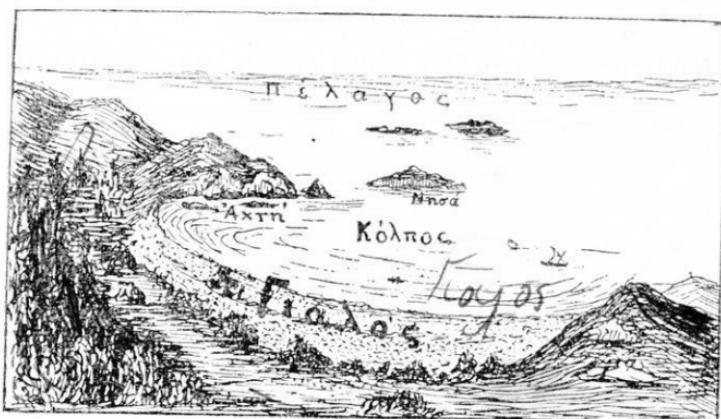
Ακρωτήρι λέγομε τὴν ἀκτὴν τῆς στεριῶτος ποὺ μπαίνει μέσα στὴ θάλασσα.

Χερσόνησος λέγεται ἔνα μέρος τῆς στεριῶτος, ποὺ μόνο ἀπὸ ἔνα μέρος ἐνώνεται μὲ τὴν ἄλλη στεριά, ἐνῷ τὰ ἄλλα του μέρη βρέχονται ἀπὸ θάλασσα.

Ισθμὸς είναι μιὰ στενὴ στεριά, ποὺ ἐνώνει δύο μεγαλύτερες στεριές καὶ χωρίζει δύο θάλασσες, ὅπως είναι δὲ Ισθμὸς τῆς Κορίνθου.

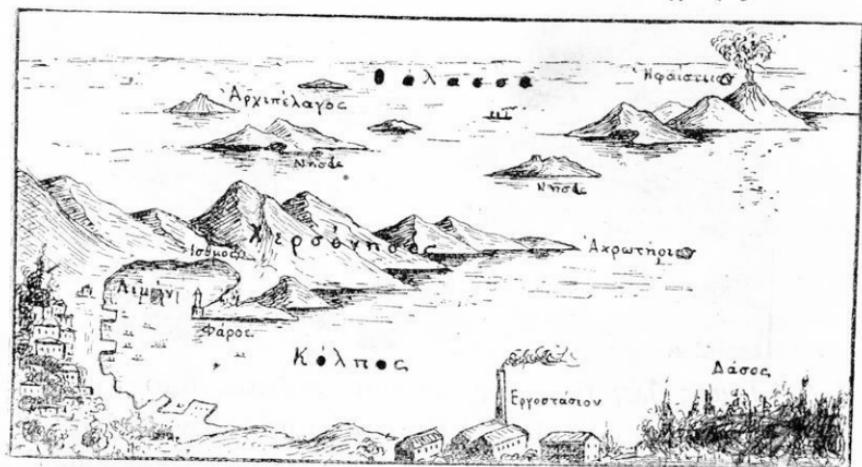
Νησί λέγομε μιὰ στεριά μικρή ή μεγάλη, που βρέχεται από δύα τὰ μέρη της ἀπὸ θάλασσα.

Σκόπελος λέγεται ἔνας βράχος, ποὺ λίγο βγαίνει ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας.

Ύφαλος λέγεται βράχος, ποὺ βρίσκεται λίγο ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας. Ο ύφαλος εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος στὰ πλοῖα.

Πορθμὸς εἶναι στενὴ θάλασσα, ποὺ χωρίζει δύο

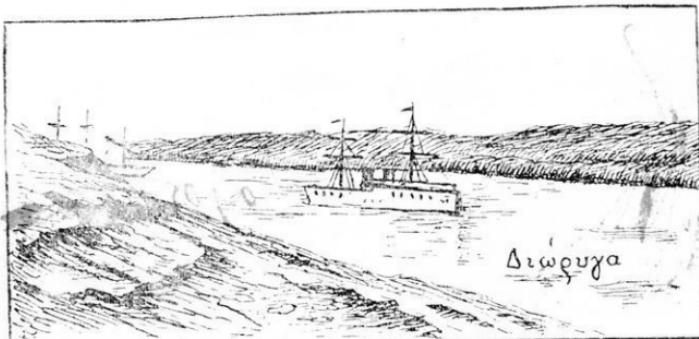

θάλασσες, ὅπος εἶναι ὁ πορθμὸς τοῦ Εὔριπου.

Διώρυγα εἶναι τεγνητὸ αὐλάκι, ποὺ ἔνώνει δύο θά-

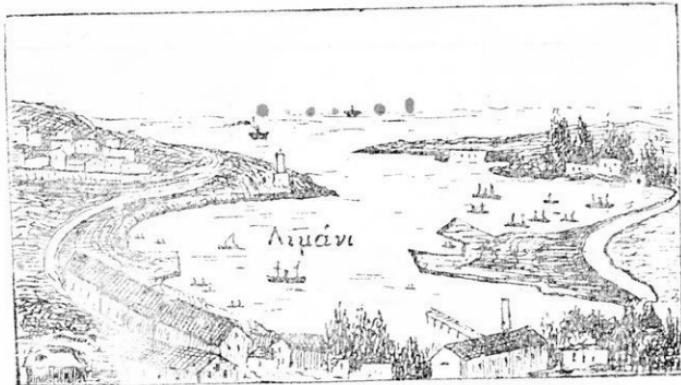
λασσες ἢ δυὸς ποτάμια ἢ θάλασσα μὲ ποτάμι, ὅπως εἶναι ἡ διώρυγα τοῦ Ἱσθμοῦ τῆς Κορίνθου, ποὺ ἐνώνει τὸ Σαρωνικὸ μὲ τὸν Κορινθιακὸ κόλπο.

Κόλπος λέγεται ἔνα μέρος τῆς θάλασσας, ποὺ μπαί-

νει βαθιὰ στὴ στεριά, ὅπως ὁ Σαρωνικὸς κόλπος.

Λιμάνι λέγομε μικρὸ κόλπο, ὅπου μποροῦν νὰ φυλάγωνται τὰ πλοῖα ἀπὸ τοὺς ἀνέμους καὶ τὶς τριχυμίες.

Όρμος λέγεται μικρούτσικος κόλπος, ὅπου μποροῦν ν' ἀράζουν πλοῖα. Ὁ ὄρμος δὲν μπορεῖ νὰ φυλάγῃ τὰ πλοῖα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀέρηδες, (ὄρμος τοῦ Φαλήρου).

5. Ἀτμόσφαιρα - ἀτμοί.

Ἀτμόσφαιρα εἶναι ὁ ἀέρας ποὺ σκεπάζει τὴ γῆ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς. Ἡ κατάσταση τῆς ἀτμόσφαιρας δὲν

εἶναι πάντα ἡ ἴδια· ἀλλοτε εἶναι ζεστὴ καὶ ἀλλοτε κρύα.
Οἱ ἥλιος ζεσταίνει τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς καὶ τὰ νερά,
ποὺ εἶναι ἀπάνω της, δηλαδὴ τὶς θάλασσες, τὰ ποτά-
μια, τὶς λίμνες. "Οταν τὰ νερὰ αὐτὰ ζεσταθοῦν ἀπὸ τὸν
ἥλιο, γίνονται ἀτμοί, ποὺ ἀνεβαίνουν λίγο ὑψηλὰ ἀπὸ
τὴν ἐπιφάνεια τους σὰν ἀέρας. Αὐτὸ τὸ λέγομε
ἔξατμοσῃ.

"Οταν οἱ ἀτμοὶ εἶναι πολλοί, ἐνώνονται ἡ πυκνώ-
νονται καὶ τότε τοὺς βλέπομε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἐπι-
φάνεια τῶν νερῶν σὰν ἀραιὸ καπνό. Αὐτὸ ποὺ βλέπομε
τότε εἶναι ἡ **δμίχλη**. "Αν δως οἱ ἀτμοὶ πυκνωθοῦν
στὰ ὑψηλὰ μέρη τῆς ἀτμόσφαιρας ἡ στὶς κορυφὲς τῶν
βουνῶν, κάνουν τότε τὰ σύννεφα.

"Επειδὴ τὴ νύχτα ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς εἶναι πιὸ κρύα
ἀπὸ τὴν ἡμέρα καὶ ὁ ἀέρας, πων ἀκουμπᾶ ἐπάνω της,
γίνεται κρύος. Τότε οἱ ἀτμοί, ποὺ βρίσκονται μέσα στὸν
κρύο αὐτὸν ἀέρα, κρύωνται καὶ αὐτοί, πυκνώνονται καὶ
κάθονται τὸ πρωῒ ἡ τὸ βράδυ ἀπάνω στὴ γῆ, στὰ χόρτα
ἡ στὰ φύλλα τῶν δένδρων σὰ μικρὰ σταγονάκια. Αὐτὸ
τὸ λέγομε **δροσιά**.

Τὶς νύχτες τὸ φθίνόπωρο καὶ τὴν ἄνοιξη, ἅμα κάνη
πολὺ κρύο, ἡ δροσιὰ παγώνει καὶ γίνεται ἀσπρη σὲ χιό-
νι· τότε λέγεται **πάχνη**.

"Οταν ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχει πολλοὺς ἀτμοὺς καὶ συ-
ναντήσουν κρύα στρώματα ἀέρα, γίνονται πάλι νερό, ποὺ
πέφτει σταγόνες σταγόνες ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα στὴ γῆ.
"Ετσι γίνεται ἡ **βροχή**.

Οἱ ἀτμοὶ εἰδαμε πῶς κάνουν τὴν διμήλη καὶ τὰ σύν-
νεφα. "Ἄμα τὰ σύννεφα συναντήσουν στρώματα ἀέρα
πολὺ κρύα, κρύωνται οἱ πυκνωμένοι ἀτμοί τους, παγώ-
νουν λίγο λίγο καὶ γίνονται μικρούτσικα κρύσταλλα. Τὰ
κρύσταλλα αὐτά, ποὺ παίρνουν διάφορα σχήματα, ἐνό-

νονται καὶ κάγουν τὶς νιφάδες τὸ χιόνι, ποὺ πέφτει τὸ χειμῶνα.

Ἅμα ὅμως οἱ ἀτμοὶ πυκνώνουν γρήγορα, τὰ μικρούτσικα κρύσταλλα γίνονται **χαλάζι**.

Ἀνεμοι. Ὄταν ὁ ἀέρας ἔχῃ τὴν ἴδια πυκνότητα σὲ διάφορους τόπους, μένει ἀκούνητος. Ἅμα ὅμως ὁ ἀέρας σ' ἔνα τόπο γίνη πιὸ ἐλαφρός, ἀνεβαίνει κατ' ἀπάνω. Τότε τὰ βαρύτερα στρώματα τοῦ ἀέρα τρέχουν νὰ γεμίσουν τὸ ἄδειο, ποὺ ἀφήσει ὁ ἀλαφρότερος ἀέρας κι ἔτσι γίνονται τὰ φεύγατα τοῦ ἀέρα. Τὰ φεύγατα αὐτὰ τοῦ ἀέρα λέγονται **ἄνεμοι**.

Οἱ ἄνεμοι, ἀνάλογα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ δρίζοντα ποὺ φυσοῦν, λέγονται ἔτσι :

- 1) ἀνατολικὸς ἢ λεβάντες
- 2) δυτικὸς ἢ πονέντες
- 3) βοριὰς ἢ τραμουντάνα
- 4) νοτιὰς ἢ ὅστρια
- 5) νοτιανατολικὸς ἢ σιρόκος
- 6) βορειανατολικὸς ἢ γραῖγος
- 7) νοτιοδυτικὸς ἢ λίβας ἢ γαρμπής
- 8) βορειοδυτικὸς ἢ μαϊστρος.

Οἱ ἄνεμοι φυσοῦν ἀδύνατα ἢ μέτρια ἢ δυνατά. Οἱ πολὺ δυνατοὶ ἄνεμοι κάγουν τὶς καταιγίδες (θύελλες) καὶ τοὺς ἀνεμοστρόβιλους.

Κλῖμα. Κάθε τόπος ἔχει τὴν θερμοκρασία του, τοὺς ἀνέμους, τὶς βροχές του. Αὐτὰ τὰ τοία μαζί, δηλαδὴ ἡ θερμοκρασία, οἱ ἄνεμοι κι οἱ βροχές, κάγουν τὸ κλῖμα κάθε τόπου.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

1. Γενική ἐξέταση τῆς Ἑλλάδας.

Τοποθεσία.— Η Ελληνικὴ Δημοκρατία εἶναι Εὐ-
ρωπαϊκὸν κράτος καὶ βρίσκεται στὸ νοτιανατολικὸν μέρος
τῆς Ελληνικῆς γεογραφίου, ποὺ εἶναι μία ἀπὸ τὰς τρεῖς
νότιες γεογραφίης τῆς Εύρωπης.

Ἐκταση—σύνορα.— Η Ελλάδα ἀρχίζει ἀπὸ τὴν
Μεσόγειο θάλασσαν καὶ
φτάνει κατὰ τὸ βοριαὶ-
ῶς τὴν λίμνην Πρέσπαν
καὶ τὰ βουνά Κερκίνης
καὶ Ροδόπης. Συνορεύει
στὰ βόρεια μὲ τὴν Ἀλ-
βανίαν, Σερβίαν καὶ Βουλ-
γαρίαν καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα
τῆς μέρον βρέχεται ἀπὸ
τὸ Αἴγαος καὶ Ὑόνιο
πέλαγος καὶ τὴν Μεσό-
γειο θάλασσαν ἀπὸ τὰ
Νότια.

Καμμὰ ἄλλη χώρα στὴ γῆ δὲ σκιᾶται τόσο πολὺ^{ψηφιοποιήθηκε από τον στιπούτοντον έκπαιδευτικής πολιτικής} ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ὅσο ἡ Ελλάδα. Τὸ Αἴγαος πέλαγος
ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὸ Ὑόνιο ἀπὸ τὴ Δύσην μπαίνουν
βαθιὰ στὴ στεριά της καὶ κάνουν πολλοὺς κόλπους καὶ
γεογραφίησουν. Δύο κόλποι, δὲ Κορινθιακὸς καὶ δὲ Σαρω-
νικός, ποὺ φτάνουν ὡς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορινθίου χεω-
ρίζουν ἀπὸ τὴν ἄλλη Ελλάδα τὴ μεγάλη γεογραφίησο.

τὴν Πελοπόννησο. Δυὸς ἄλλοι κόλποι, δὲ Ἀιμβρακικὸς καὶ δὲ Μαλιακὸς ἔχωροίζουν τὴν Στερεὰ Εὐρώπην ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Ηπειρον. Στὴν Μακεδονίαν δὲ Θερμαϊκὸς κόλπος ἀπὸ τὰ Δυτικά καὶ δὲ κόλπος τοῦ Στρυμόνα ἀπὸ τὸ ἀνατολικὰ ἔχωροίζουν τὴν Χαλκιδικὴν γεωσόνησο. Στὴν Δυτικὴν Θράκην δὲ πιὸ σπουδαῖος κόλπος εἶναι τὸ Πόρτο-Λάγο.

Πορθμοί, ἀκρωτήρια. — Η Ἑλλάδα ἔχει πολλοὺς πορθμούς καὶ ἀκρωτήρια· οἱ πιὸ σπουδαῖοι πορθμοὶ εἶναι δὲ πορθμὸς τοῦ Ρίου, τῆς Ηρέβεζας καὶ τοῦ Εὔριπου. Πιὸ σπουδαῖα ἀκρωτήρια ἔχει τὸ Ἀκτιό στὸν πορθμὸν τῆς Ηρέβεζας, τὸ Ταίναρο, τὸ Μαλέα (Κάβο-Μαλιά), τὸ Σούνιο καὶ τὸν Αθωναν στὴν Χαλκιδικὴν γεωσόνησο.

Ο τόπος. — Ο τόπος τῆς Ἑλλάδας εἶναι δὲ πιὸ πολὺς ὁρεινός. Αναμεταξὺ στὴν Ηπειρον, στὴν Θεσσαλίαν καὶ στὴν Μακεδονίαν ξαπλώνεται ἡ βουνοσειρὰ τῆς Πίνδου. Ἀπ' αὐτὴν βγαίνουν σὰν κλαδιά της τὰ βουνά τῆς Ηπείρου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας καὶ πολλὰ τῆς Μακεδονίας. Η Πελοπόννησος ἔχει καὶ αὐτὴ μεγάλα βουνά, ποὺ περικυκλώνουν τὸ δροπέδιο τῆς Αρκαδίας στὸ κέντρο της. Τὰ πιὸ πολλὰ βουνά τῆς Ἑλλάδας ἀπλώνονται ὡς τὴν θάλασσαν. Ανάμεσα στὰ βουνά εἶναι μικρὰ δροπέδια καὶ πολλὲς μικρὲς κοιλάδες. Μεγάλες πεδιάδες εἶναι ἡ πεδιάδα τῆς Θεσσαλίας, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Δράμας.

Τὰ νερά — Η Ἑλλάδα, ἐπειδὴ ἔχει σ' ὅλα τὰ μέρη κοντὰ θάλασσα, δὲν ἔχει μεγάλα ποτάμια. Τὰ πιὸ πολλὰ εἶναι ξεροπόταμα, ποὺ πλημμυρίζουν στὸν καιρὸν μεγάλων βροχῶν. Τὰ πιὸ μεγάλα ποτάμια της εἶναι δὲ Ἀξιός, δὲ Στρυμόνας καὶ δὲ Νέστος στὴν Μακεδονία, δὲ Εβρος στὴν Θράκη, δὲ Πηγείός στὴν Θεσσαλία, δὲ Ἀχε-

λῦδος (Ασπροπόταμος) στὴ Στερεὰ Ελλάδα, ὁ Ἀραγωνός στὴν Ἡπειρό, ὁ Ἀλφειός στὴν Πελοπόννησο. Σὲ πολλὲς πεδιάδες γίνονται λίμνες, ποὺ τὸ καλοκαίρι μικραίνουν ἢ ξεραίνονται ὅλως διόλου. Οἱ μεγαλύτερες λίμνες βρίσκονται στὴ Μακεδονία.

Κλῖμα.— Τὸ κλῖμα τῆς Ελλάδας εἶναι ὑγιεινὸ καὶ οὕτε πολὺ ζεστὸ οὕτε πολὺ κρύο καὶ ὁ ἀέρας πολὺ καθαρός. Στὸν τόπο τῆς γίνεται ἡ ἐλιά, τὸ ἀμπέλι, τὸ βαμπάκι, δημητριακοὶ καρποὶ καὶ πολλὰ ὀπωροφόρα δέντρα. Ἀκόμα καὶ ὁ φοίνικας μεγαλώνει στὶς νότιες χωρεῖς, στὴ Μεσσηνία μάλιστα ὀριμάζει καὶ τοὺς χουρμάδες.

Οἱ κάτοικοι.— Οἱ κάτοικοι τῆς Ελλάδας εἶναι σχεδὸν ὅλοι Ἑλλήνες, ποὺ μιλοῦν τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτοὺς εἶναι λίγοι Ἐβραῖοι, Τούρκοι καὶ Φράγκοι. Οἱ κάτοικοι ὅλοι τῆς Ἑλεύθερης Ελλάδας εἶναι ἔξημιση ἐκατομμύρια ἀπάνω κάτω.

Προϊόντα.

1) **Όρυχτά.** Η Ελλάδα σὲ πολλοὺς τόπους τῆς ἔχει μεταλλεῖα ποὺ βγάζουν σίδερο, χάλκωμα, μολύβι, ψευδάργυρο, σμύριδα, πορσελάνη, πετροκάρβουνο (λυγνίτη) καὶ ἄλλα.

2) **Φυτά.** Μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ ὀρεινό, ποὺ δὲν καλλιεργεῖται, σκεπάζεται ἀπὸ θάμνους καὶ σ' αὐτὸ βόσκουν γίδια καὶ πρόβατα. Τὸ πέμπτο σχεδὸν τοῦ τόπου εἶναι δάση καὶ τὸ τέταρτο καλλιεργεῖται. Ἐχει πολλοὺς ἐλαιῶνες καὶ ὀπωροφόρα δέντρα, ἀμπέλια, καπνότοπους καὶ χωράφια γιὰ δημητριακά.

Ἄπὸ τὰ φυτὰ προϊόντα ἔχει : ἐλιές καὶ λάδι, κρασί, σῦκα, καπνό, δημητριακὰ καὶ Κορινθιακὴ σταφίδα, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ πλούσιο εἰσόδημα μαζὶ μὲ τὰ καπνά.

3) *Zōa.* Ἀγρια ζῶα ζοῦν στὴν Ἑλλάδα: λύκοι, τσακάλια, ἀλεποῦδες, ἀγριογούρουνα, ζαρκάδια, ἐλάφια, καὶ στὰ βορεινὰ βουνά τῆς Μακεδονίας, λίγες ἀρκοῦδες.

Ἄπὸ τὰ ἥμερα ζῶα ζοῦν πρὸ πάντων πρόβατα καὶ γίδια, ἀκόμα καὶ βώδια, ἄλογα, μουλάρια, γαϊδούρια καὶ γουρούνια. Ἡ Ἑλλάδα ἔχει καὶ πολλὰ μικρὰ καὶ μεγάλα πουλιά ἥμερα καὶ ἄγρια.

Ἐργασίες τῶν κατοίκων. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδας εἶναι γεωργοί, κτηνοτρόφοι, βιομήχανοι, ναυτικοί, ἐμποροὶ κι ἐπιστήμονες.

Γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Ἄν κι ἡ Ἑλλάδα εἶναι τόπος πολὺ καλὸς γιὰ τὴ γεωργία, δὲν ἔχει ὅμως προοδέψει πολύ· τὸ ἴδιο βλέπομε καὶ γιὰ τὴν κτηνοτροφία. Γι' αὐτὸ πολλὰ στάρια, δσπρια, ζῶα καὶ λαχανικά ἀκόμα φέρουν ἀπὸ ξένους τόπους.

Βιομηχανία. — Τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ βιομηχανία στὴν Ἑλλάδα ἀρχισε νὰ προοδεύῃ ἀρκετά. Σὲ πολλὲς πόλεις εἶναι ἐργοστάσια διάφορα· δπως σαπουνοποιεῖα, σιδηρουργεῖα, οίγοπνευματοποιεῖα, ἀλευρόμυλοι, ὑφαντήρια, κλωστήρια, ταπητουργεῖα, ξυλουργεῖα κι ἄλλα. Ἡ πιὸ βιομηχανικὴ πόλη εἶναι ὁ Πειραιάς.

Ναυτικός, ἐμπόριο. — Τὸ ναυτικὸ καὶ τὸ ἐμπόριο ἔχει πολὺ προοδέψει· ἔχει ἡ Ἑλλάδα περισσότερα ἀπὸ 400 βαπόρια καὶ 1200 καράβια, ποὺ ταξιδεύουν σ' ὅλα τὰ λιμάνια τοῦ κόσμου. Πολλὲς πόλεις ἔχουν μεγάλες ἐμπορικὲς ἀποθήκες καὶ ἐμπορικὰ καταστήματα, δπως ἡ Ἀθήνα, ὁ Πειραιάς, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Πάτρα, ὁ Βόλος, ἡ Καβάλλα, οἱ Καλάμες.

Συγκοινωνία. Ἡ συγκοινωνία στὴν Ἑλλάδα γίνεται μὲ πλοῖα, σιδερόδρομους, αὐτοκίνητα κι ἀμάξια. Μ' ὅλο τὸν δρεινὸ τόπο ἔχει πολλοὺς δούμους γιὰ ἀμάξια κι αυτοκίνητα κι σιδερόδρομους. Τηλεγραφοί, τη-

λέφωνα καὶ ταχυδρομεῖσι εἶναι σ' ὅλες τὶς πόλεις καὶ σὲ πολλὰ χωριά.

Διοίκηση. Η Ἑλλάδα γιὰ εὐκολία στὴ διοίκησή της εἶναι χωρισμένη σὲ^ο 35 νομοὺς καὶ 4 γενικὲς διοικήσεις· κάθε νομὸς διοικεῖ ἔνας νομάρχης καὶ κάθε γενικὴ διοίκηση ὁ γενικὸς διοικητής. Γενικὲς διοικήσεις εἶναι: τῆς Μακεδονίας μὲ πρωτεύουσα τὴ Θεσσαλονίκη, τῆς Κορήτης μὲ πρωτεύουσα τὰ Χανιά, τῆς Ἡπείρου μὲ πρωτεύουσα τὰ Γιάννενα καὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης μὲ πρωτεύουσα τὴν Κομοτινή. Κάθε Διοίκηση ἔχει δυὸς ἢ περισσότερους νομούς, κάθε νομὸς χωρίζεται πάλι σ' ἐπαρχίες, σὲ δίμους καὶ κοινότητες.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΜΕΡΗ

1. Στερεὰ Ἑλλάδα.

(Κάτοικοι 1 ἑκατομμύριο καὶ 438 χιλιάδες).

Σύνορα. Η Στερεὰ Ἑλλάδα βρίσκεται στὰ Νότια τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἡπείρου καὶ μοιάζει μὲ χερσόνησο, γιατὶ μόνο στὸν Ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου ἐνώνεται μὲ τὴν Πελοπόννησο. Βρέχεται στὰ Βορειοδυτικὰ ἀπὸ τὸν Ἀιγαϊκὸ κόλπο, στὰ Δυτικὰ ἀπὸ τὸ Ιόνιο πέλαγος, στὰ Νότια ἀπὸ τὸν Πατραϊκό, Κορινθιακὸ καὶ Σαρωνικὸ κόλπο καὶ στὸ Ανατολικὰ ἀπὸ τὸ Αἰγαϊκό πέλαγος, τὸν Εύβοϊκὸ κόλπο καὶ τὸ Μαλιακό.

Τὰ παράκλια. Βορειοδυτικὰ εἶναι τὸ Ακαρνανικὴ χερσόνησος, ποὺ τελειώνει στὸ ἀκρωτήρι "Ακτιο, ὃπου ἀπὸ τὸν πορθμὸ τῆς Πρέβεζας ἀρχίζει ὁ Ἀιγαϊκὸς κόλπος." Άλλο ἀκρωτήρι ἔχει τὸ Αντίρριο στὴν εἰσόδο τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Στὸν Εύβοϊκὸ κόλπο μὲ τὸ

Δημ. Κυριακοπόλου, Γεωγραφία τῆς Μεγ. Ἑλλάδας.

2

νησί Εύβοια γίνεται ο πορθμός του Εύριπου. Στὸ Σαρωνικὸ κόλπο στὰ νοτιοανατολικὰ εἶναι ἡ Χερσόνησος Ἀττικῆ, ποὺ τελειώνει στὸ ἀκρωτήρι Σούνιο (Κάβο-κολδνες). Στὴν ἄκρη του Σουνίου εἶναι 12 κολῶνες ἀπὸ τὸν παλιὸν ναὸ του Ποσειδῶνα.

Ο τόπος. Ο τόπος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας εἶναι δρεινός. Τὰ βουνά της εἶναι συνέχεια ἀπὸ τὴν Πίνδο καὶ ἔχουν διεύθυνση τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ Δυτικὰ στὰ Ἀνατολικά.

Βουγὰ ἔχει : τὰ Ἀκαρνανικά, τὸν Τυμφροηστό, τὸ Μακοννόρος, τὸ Παναιτωλικό, τὸν Ἀράκυνθο, τὰ

Βαρδούσια, τὴν **Γηιώνα**, τὴν **Οἴτη**, τὸν **Καλλίδρομο**, τὸν **Παρνασσὸ** μὲ τὰ καλά του λιβάδια, ὅπου βόσκουν πολλὰ κοπάδια πρόβατα καὶ γίδια, ποὺ κάνουν τὸ ξακουστὸ τυρὶ καὶ βούτυρο Παρνασσοῦ, τὸν **Ελικῶνα**, τὸν **Πάρνηθα** (**Όξιά**), τὴν **Πεντέλη** καὶ τὰ **Γεράνια**. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ βουνὰ αὐτὰ ἔχει καὶ πλῆθος ἄλλα μικρότερα καὶ μεγάλους βράχους.

Πεδιάδες ἔχει : τὴν Ἀκαρνανική, τοῦ Ἀγρινίου, τῆς Ααμίας, τῆς Βοιωτίας, τῶν Μεγάρων, τῆς Ἀττικῆς, τῆς Ἐλευσίνας, τοῦ Μαραθῶνα καὶ τὴν κοιλάδα τῆς Ἀμφισσας, ποὺ εἶναι γεμάτη ἔλιές.

Ποτάμια ἔχει : τὸν Ἀχελῶο, τὸν Εὔηρο, τὸ **Σπερχειὸ** (**Ἀλαμάνα**), τὸν **Κηφισὸ** τῆς Φωκίδας καὶ τὸν **Ἄσωπὸ** καὶ δυὸ ξερολόταμα στὴν Ἀττική, τὸν **Κηφισὸ** καὶ **Ιλισό**.

Αίμνες ἔχει : τὴν Ἀμβρακία, τὴν Ὀξηρὸ καὶ τὴν **Τριχωνίδα**.

Τὸ κλῖμα τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας εἶναι μέτριο, οὔτε ζεστὸ οὔτε πολὺ κρύο καὶ στὴν Ἀττικὴ πολὺ μαλακό.

Προϊόντα. Τὰ βουνὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας ἔχουν τε πολλὰ μέρη δάση. Ἀπ’ αὐτὰ βγάζουν **ξυλεία**, **ρετίνι** καὶ **βαλανίδια**. Στὶς πεδιάδες τῆς καλλιεργεῖται ἡ ἐλιὰ καὶ τ’ ἀμπέλι κι ἀκόμα δημητριακά, ὅσπρια, βαμπάκι, καπνά.

Στοὺς βουνήσιους τόπους τρέφουν διάφορα ζῶα καὶ βγάζουν καλὸ τυρὶ καὶ βούτυρο.

Ἡ Στερεὰ Ἑλλάδα βγάζει καὶ μέταλλα. Ἐχει μεταλλεῖα στὸ Λαύριο, ὅπου βγάζουν μολύβι, ἀσήμι καὶ ψευδάργυρο, στὴν Ὁθόη, ὅπου βγάζουν χάλκωμα, στὴ Αοκρίδα, ὅπου βγάζουν σίδερο.

Ἐργασίες τῶν κατοίκων. Οἱ κάτοικοι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας εἶναι πρὸ πάντων γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι καὶ

σὲ μερικὲς παράλιες πόλεις καὶ χωρὶς ναυτικοῖς στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιὰ εἶναι βιομήχανοι, ἐμποροὶ καὶ ἐπιστήμονες. Τὸ μεγαλύτερο καὶ καλύτερο ἐμπορικὸ λιμάνι εἶναι δὲ Πειραιάς.

Διοίκηση Ἡ Στερεὰ Ἑλλάδα εἶναι χωρίσμένη σὲ τρεῖς νομούς· αὐτοὶ εἶναι: 1) δὲ νομὸς τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, 2) τῆς Φθιώτιδας καὶ Φωκίδας καὶ 3) τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Συγκοινωνία. Ἡ συγκοινωνία τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας γίνεται μὲν ἀμαξιτοὺς δρόμους, σιδερόδρομους καὶ πλοῖα. Ὁ πιὸ σπουδαῖος σιδερόδρομος εἶναι δὲ Ἑλληνικὸς σιδερόδρομος, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Πειραιά, περνᾶ τὸ νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Φθιώτιδας καὶ Φωκίδας, τὴν Θεσσαλία καὶ μπαίνει στὴ Μακεδονία, δπου ἐνώνεται μὲν τὸν Εύρωπαϊκὸ σιδερόδρομο. Ἀπὸ τὸ Σχηματάρι μιὰ γραμμὴ του πηγαίνει στὴ Χαλκίδα. Στὴν Ἀττική, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἥλεκτρικὸ σιδερόδρομο, ποὺ κάνει τὴ συγκοινωνία Ἀθήνα καὶ Πειραιᾶ καὶ τοῦ τροχιόδρομου, εἶναι καὶ δὲ σιδερόδρομος Ἀττικῆς, γιὰ τὴ συγκοινωνία τοῦ Μαρουσιοῦ καὶ τῆς Κηφισίας, τῶν Μεσογείων καὶ Λαυρίου.

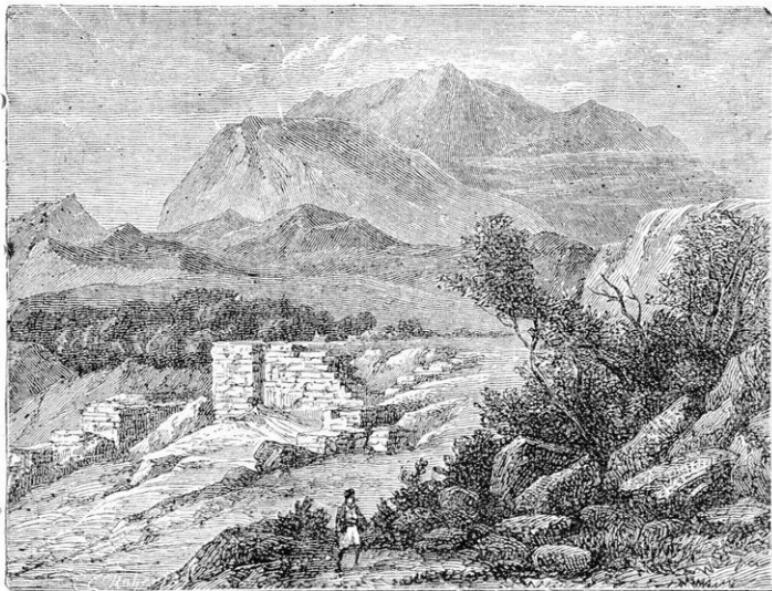
Στὴ δυτικὴ Στερεὰ Ἑλλάδα εἶναι δὲ σιδερόδρομος Κρυονεριοῦ - Μεσολογγιοῦ — Ἀγρινίου. Γιὰ τὴ συγκοινωνία τῆς θάλασσας εἶναι τὰ λιμάνια τοῦ Πειραιᾶ, τῆς Ἰτιᾶς, τοῦ Μεσολογγιοῦ, τοῦ Ἀστακοῦ, τοῦ Λαυρίου καὶ τῆς Στυλίδας, δπου πιάνουν τακτικὰ τὰ βαπόρια τῆς ἀκτοπλοΐας.

α') Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

(1 ἑκατ. καὶ 24 γ. λ. κατ.)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει σχῆμα

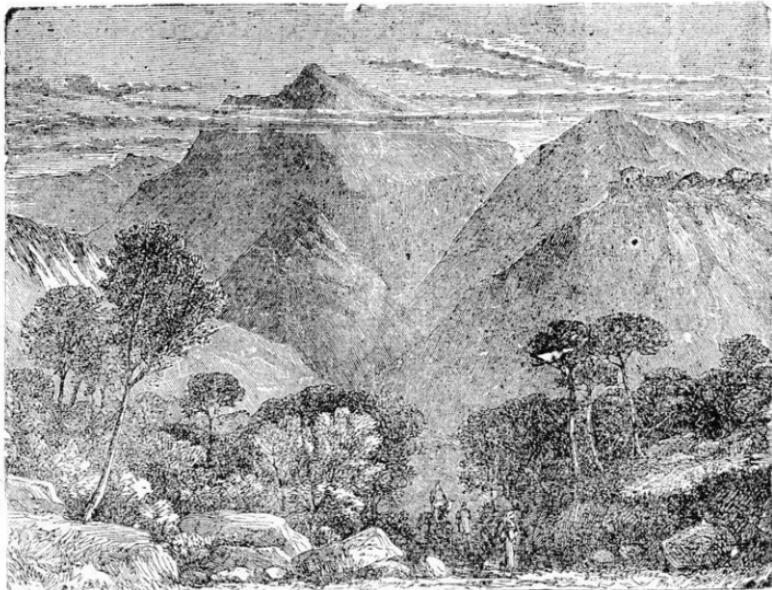
πακρούλῳ καὶ εἶναι τὸ ἀνατολικὸ μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας. Βορειοδυτικὰ συνορεύει μὲ τὸ νομὸ Φθιώτιδας καὶ Φωκίδας καὶ Νοτιοδυτικὰ λίγο μὲ τὸ νομὸ Ἀργολίδας καὶ Κορινθίας κοντὰ στὰ Γεράνεια. Βρέχεται δὲ κατὰ τὸ Βοιά ἀπὸ τὸν Εὐβοϊκὸ κόλπο, κατὰ τὰ Ἀνατολικὰ ἀπὸ τὸ Αἰγαῖο πέλαγος, κατὰ τὸ Νοτιὰ ἀπὸ τὸ Σαρωνικὸ κόλπο καὶ κατὰ τὰ Νοτιοδυτικὰ ἀπὸ τὸν Κορυνθιακὸ κόλπο.

Παρνασσός.

Bouνά. — Ο Παρνασσός, ξακουσμένος γιὰ τὰ τυριὰ καὶ τὸ βούτυρο, δ Ἐλικῶνας ποὺ εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ δημοφα βουνὰ τῆς πατρίδας μας, τὰ Γεράνεια κοντὰ στὸ Σαρωνικὸ κόλπο, ὃπου εἶναι κι ἡ Κακιὰ Σκάλα, ποὺ στὰ παλιὰ χρόνια τὴν ἐλεγαν Σκυρωνίδες πέτρες. Ο Κιθαιρῶνας γεμάτος δάση, δ Πάρνης, ἡ Πεντέλη μὲ τὰ ἄσπρα της μάρμαρα, δ Ὑμηττὸς καὶ τὸ Λαύριο μὲ τὰ μεταλλεῖα του.

Πεδιάδες. Τῆς Ἀττικῆς, ποὺ χωρίζεται στὴν πεδιάδα τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν Μεσογείων, μὲ ἔλιες κι ἀμπέλια, τῆς Ἐλευσίνας, ὅπου πίστευαν οἱ παλιοί, πῶς ἡ θεὰ Δήμητρα δίδαξε τὸν ἀνθρώπους, πῶς νὰ καλλιεργοῦν τὸ σιτάρι, τὸ κριθάρι, τὴ βρώμη καὶ τὰ ὅμοια, τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Λιβαδιᾶς μὲ τὰ βαμπάκια τῆς.

‘Ο Ἐλικῶνας.

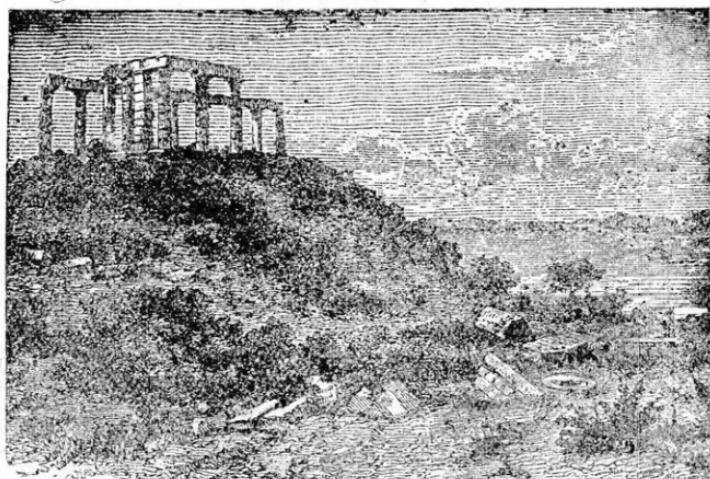
Ποτάμια. Ο Κηφισός τῆς Φωκίδας, ποὺ χύνεται στὴν Κωπαΐδα λίμνη, δ Μέλας στὴν Κωπαΐδα κι αὐτός, δ Ἀσωπός, ποὺ ἔχει τὶς πηγές του στὸν Κιθαιρώνα καὶ χύνεται στὸν Εύβοϊκὸ κόλπο. Στὴν πεδιάδα τῆς Ἀθήνας εἶναι τὰ ἔρωπόταμα Κηφισός καὶ Ἰλισός.

Λίμνες. Λίμνες εἶναι ἡ Κωπαΐδα καὶ κοντὰ σ' αὐτὴν ἡ Υλίκη.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ο νομὸς αὐτὸς πήρε τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὶς δυὸ μεγαλύτερες χῶρες του, τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν, χωρίζεται ὅμως στὶς ἔξι αὐτὲς

έπαρχίες: 1) Ἀττικῆς, 2) Μεγαρίδας, 3) Αἰγαίνας, 4) Τροιζηνίας, 5) Θηβῶν, 6) Λιβαδιᾶς.

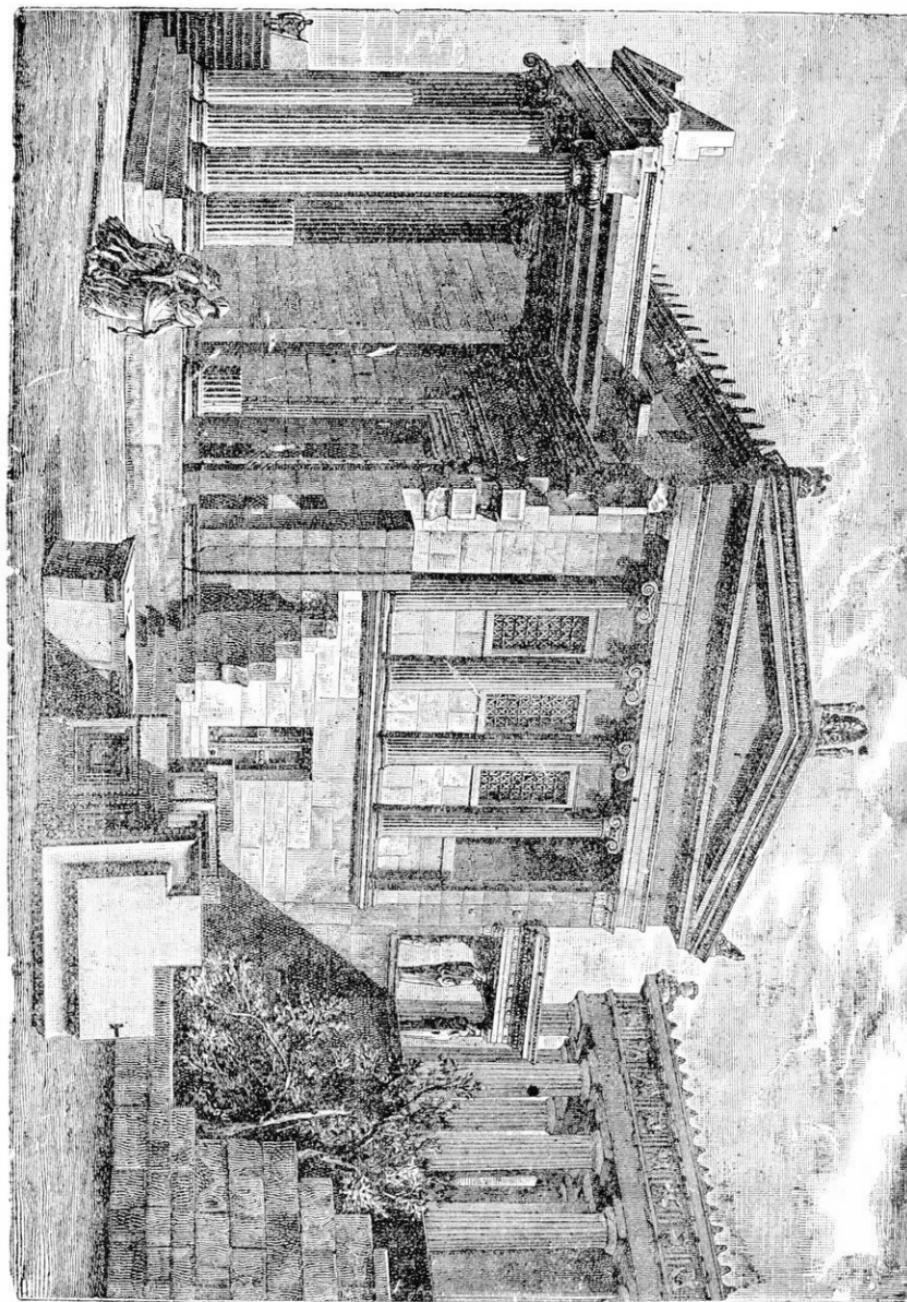
1) Η ἔπαρχία **Ἀττικῆς** ἔχει πρωτεύουσα τὴν Ἀθήνα (460 χιλιάδες κατ.), ποὺ εἶναι πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ κι ὅλης τῆς Ἑλλάδας. Η Ἀθήνα εἶναι πόλη παλιὰ καὶ δοξασμένη, ἵταν κτισμένη γύρω στὴν Ἀκρόπολη κι εἶχε πολὺ ὅμορφα μνημεῖα καὶ κτίρια, ποὺ πολλὰ βρίσκονται καὶ σήμερα, τὰ περισσότερα ἐρείπια.

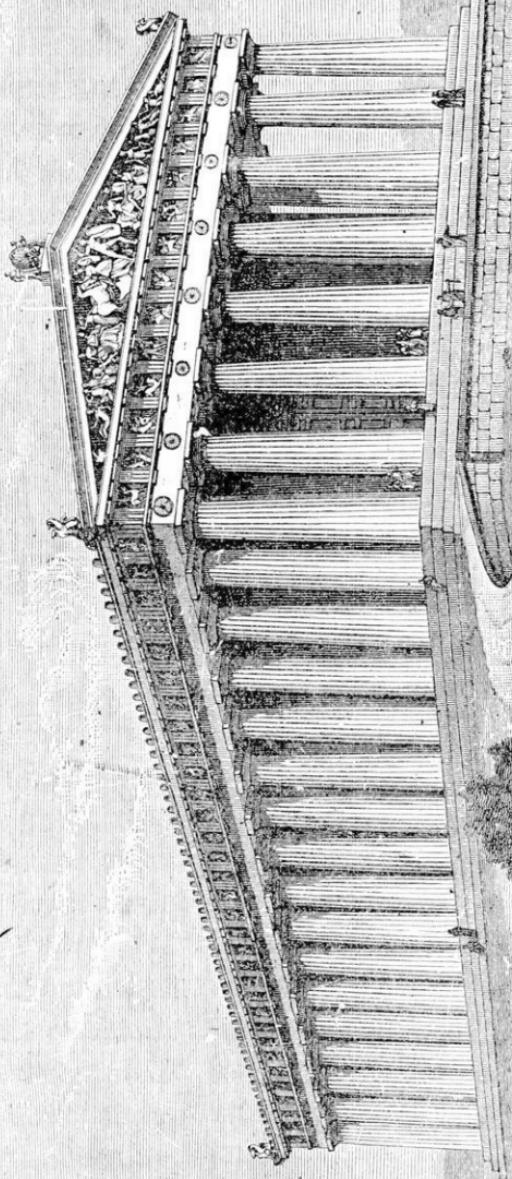
Τὸ Σούνιο.

Τὴν Ἀκρόπολη στόλιζαν τὰ Προπύλαια, ὁ ναὸς τῆς Νίκης, τὸ Ἐρεχθεῖο, ὁ Παρθενώνας, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ τέλειο ἔργο τῆς παλιᾶς τέχνης. Στοὺς νότιους πρόποδες τοῦ λόφου τῆς Ἀκρόπολης εἶναι τὸ θέατρο τοῦ Διόνυσου καὶ τὸ ώδεῖο τοῦ Ἡρώδη τοῦ Ἀττικοῦ. Στὰ δυτικὰ τῆς Ἀκρόπολης καὶ πολὺ κοντά εἶναι τὸ Θησεῖο. Βορειοδυτικὰ τῆς παλιᾶς πόλης εἶναι ὁ Κεραμεικὸς κι ἄλλα ἀρχαῖα. Νοτιοδυτικὰ τὸ μνημεῖο τοῦ Φιλοπάπτου, ἡ Ηνύκα κι ὁ λόφος τῶν Νυμφῶν.

Τὸ Εργαστήριον τὸ πολὺ καρόντα.

Αναπαράστασις του Παρθενώνα.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Στὰ ἀνατολικὰ τῆς Ἀρρόπολης εἶναι τὸ μνημεῖο τοῦ Λυσικράτους (Φανάρι Διογένους), καὶ 16 κολῶνες ἀπὸ τὸ μεγάλο ναὸ τοῦ Δία.

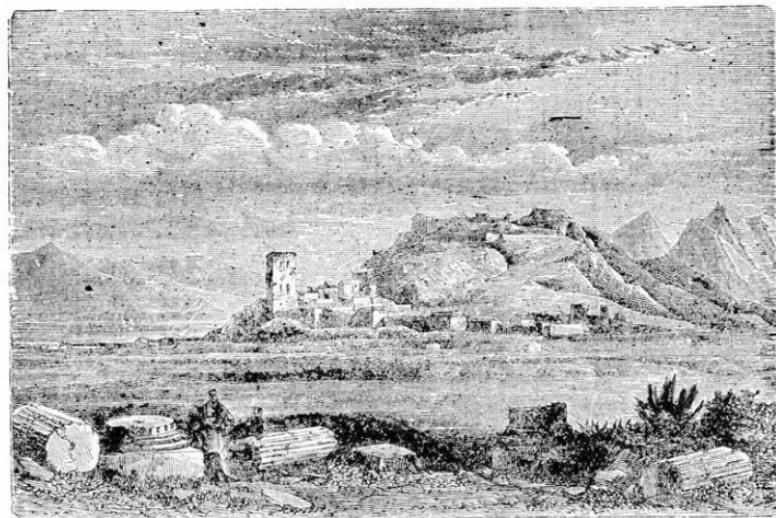
Πέρα ἀπὸ τὸν Ἰλισὸν εἶναι δὲ λόφος Ἀρδητὸς μὲ τὸ Ἀθηναϊκὸ Στάδιο ἀπὸ κάτω, ὅπου γίνονται οἱ ἀγῶνες. Στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς τῶν Τούρκων ἡ Ἀθήνα ἦταν μικρὴ πόλη, τώρα δὲ μεγάλωσε καὶ στολίστηκε πολὺ. Ἐχει δημορφες πλατεῖες μὲ κήπους καὶ μεγάλα κι δημορφα κτίρια. Τὰ πιὸ σπουδαῖα εἶναι τὸ Κυβερνεῖο, ἡ Βουλὴ, τὸ Πανεπιστήμιο, ἡ Ἀκαδημία, ἡ Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη, τὸ Ἀρσάκειο, τὸ Πολυτεχνεῖο, τὸ Ἐθνικὸ μουσεῖο, ἡ Στρατιωτικὴ σχολὴ, τὸ Μαράσλειο διδασκαλεῖο, τὸ Ταχυδρομεῖο, τὸ Δημοτικὸ θέατρο, ὃ ναὸς τῆς Μητροπόλεως, τὰ νοσοκομεῖα «Ἐναγγελισμός», καὶ «Ἐργυθρὸς Σταυρός», τὸ Ζάππειο καὶ τὸ Ἀστεροσκοπεῖο. Ἀπὸ τοὺς κήπους τῆς δὲ μεγαλύτερος καὶ δραιότερος εἶναι δὲ Ἐθνικὸς κήπος καὶ δὲ κήπος τοῦ Ζαππείου.

Στὰ νότια τῆς Ἀθήνας στὸ Σαρωνικὸ κόλπο εἶναι δὲ Πειραιάς, μεγάλῃ βιομηχανικῇ κι ἐμπορικῇ πόλῃ (κάτ. 251 χιλιάδες): ἔχει τὸ μεγαλύτερο καὶ καλύτερο λιμάνι στὴν Ἀνατολή. Εἶναι ἡ σκάλα τῆς Ἀθήνας, ποὺ δῆλα σχεδὸν τὰ ἐπεπόνηματά της περοῦν ἀπὸ τὸ λιμάνι του. Ἐχει πολλὰ ἐργοστάσια, δραῖες πλατεῖες καὶ μεγάλα κι δημορφα κτίρια.

Μὲ τὴν Ἀθήνα συγκοινωνεῖ δὲ Πειραιὰς μὲ τὸν ὑπόγειο ἥλεκτρικὸ σιδερόδρομο, μὲ ἄμαξωτὸ καὶ ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο καὶ μὲ τοὺς ἄλλους σιδερόδρομους. Ἀπὸ τὸν Πειραιὰ ἔκινοῦν οἱ σιδερόδρομοι τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Λαρίσης—Θεσσαλονίκης.

Κοντὰ στὸν Πειραιὰ καὶ πιὸ κοντὰ ἀπ' αὐτὸν στὴν Ἀθήνα εἶναι τὸ νέο Φάληρο (κάτ. 5 χιλιάδες), στὸ Σαρωνικὸ κόλπο, κοντὰ στὸ λόφο, ποὺ εἶναι δὲ τάφος τοῦ

στρατηγοῦ Καραϊσκάκη. Στὴν ἕδια παραλία καὶ πιὸ πέρα κατὰ τὰ Νοτιοανατολικὰ εἶναι τὸ Παλιὸ Φάληρο, (κάτ. 7 χιλιάδες), ή Γλυφάδα κι' ἡ Βουλιαγμένη. Σ' ὅλα αὐτὰ οἱ κάτοικοι τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Ηειραιᾶ κάνονται τὰ θαλασσινὰ λουτρά τους· εἶναι ὅμορφες καὶ μὲ καλὰ πτίρια θαλασσινὲς ἔξοχές. Καλλιθέα (κάτ. 30 χιλιάδες). "Άλλες μικρὲς πόλεις καὶ μεγάλα χωριὰ στὴν Ἀττικὴ εἶναι τὸ Χαλάντοι μὲ πολλοὺς λαζανόκηπους. Τὸ Μαρούσι (κάτ. 7, 500) μὲ τὸ θαυμάσιο Μαρουσιώτικο νερό.

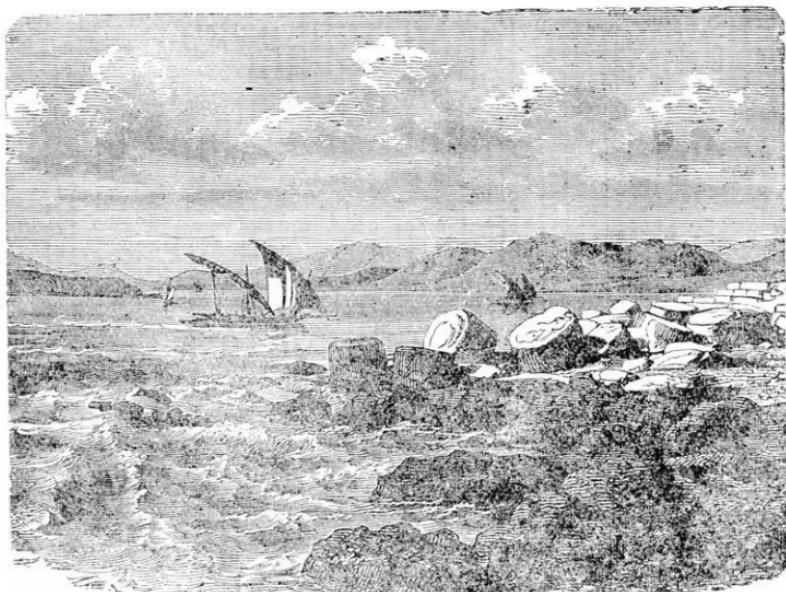
Ἐλευσίνα.

Ἡ Κηφισιὰ (κάτ. 9,200) μὲ τὰ ώραια ἔξοχικὰ σπίτια καὶ τὰ πολλὰ νερά. Κι' οἱ τρεῖς αὐτὲς μικρὲς πόλεις εἶναι καλοκαιρινὲς ἔξοχὲς γιὰ τοὺς Ἀθηναίους καὶ Ηειραιῶτες.

Ο Μαραθῶνας (κάτ. 2,000) κοντὰ στὴ δοξασμένη πεδιάδα τοῦ Μαραθῶνα. Ο Ωρωπὸς στὴν παραλία τοῦ Εύβοϊκοῦ κόλπου. Στὴν πεδιάδα τὰ Μεσόγεια εἶναι τὸ Λιόπεσι, Κορωπὶ (κάτ. 5,700), Μαρκόπουλο (κάτ. 3,600), Κερατέα (κάτ. 4,000). Απὸ ὅλα τὰ χωριὰ αὐτὰ περνᾶ

δ σιδερόδρομος τοῦ Λαυρίου. Τὸ Λαύριο (χάτ. 8 χιλ.), ὃπου εἶναι μεγάλα ἐργοστάσια γιὰ νὰ ἐργάζονται τὰ μεταλλεύματα.

2) Ἐπαρχία **Μεγαρίδας**. Αὐτὴ εἶναι στὰ δυτικὰ τῆς Ἀττικῆς ἔχει πρωτεύουσα τὰ **Μέγαρα** (χάτ. 10 χιλ.). Οἱ Μεγαρίτες εἶναι γεωργοί. Ἡ Ἐλευσίνα (χάτ. 6 χιλιάδες) παραλία στὸ Σαρωνικὸ κόλπο. Ἐχει ἐργοστάσια

Σ αλαμίνα.

μεγάλα, ὃπου κάνονται σαπούνι, τσιμέντα καὶ οἰνόπνευμα. Στὴν Ἐλευσίνα εἶναι τὰ ἐρείπια τοῦ παλιοῦ ναοῦ τῆς Δήμητρας, ὃπου γίνονταν τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια. Ἡ Μάντρα, κοντὰ στὴν Ἐλευσίνα. Τὰ Βίλλια καὶ τὸ Κριεκούκι στοὺς πρόποδες τοῦ Κιθαιρῶνα.

Στὴν ἐπαρχία Μεγαρίδας εἶναι καὶ τὸ νησὶ Σαλαμίνα, ὃπου δὲ Ναύσταθμος γιὰ τὰ πολεμικά μας πλοῖα. Ἀναμεταξὺ τῆς Σαλαμίνας καὶ τῆς παραλίας τῆς Ἀττικῆς εἶναι ἡ στενὴ θάλασσα, ὃπου γίνηκε ἡ μεγάλη

ναυμαχία Ἐλλήνων καὶ Περσῶν στὸ 490 π. Χ. Ἡ μικρὴ πόλη Σαλαμίνα (Κούλουρη) εἶναι στὸν κόλπο, ποὺ εἶναι στὸ δυτικὸ μέρος τοῦ νησιοῦ. Οἱ κάτοικοι εἶναι ψαράδες, ναυτικοί, γεωργοὶ κι ὑλοτόμοι.

3) Ἡ ἐπαρχία Αἴγινας ἔχει τὰ νησιὰ Αἴγινα, Ἀγκίστρι καὶ μερικὰ ἄλλα μικρὰ κι ἀκατοίκητα στὸ Σαρωνικὸ κόλπο. Πρωτεύουσα εἶναι ἡ μικρὴ πόλη Αἴγινα (κάτ. 5 χιλιάδες) στὴ δυτικὴ παραλία. Οἱ Αἰγινίτες εἶναι σφουγγαράδες, γεωργοὶ καὶ κανατάδες.

4) Ἡ ἐπαρχία Τροιζήνας εἶναι ἕνα μέρος ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο, ποὺ βρέχεται ἀπὸ τὸ Σαρωνικὸ κόλπο, ὃπου εἶναι ἡ Χερσόνησος Μέθανα καὶ τὸ νησί Πόρος. Πρωτεύουσα εἶναι ὁ Πόρος (κάτ. 6,500). Ἀπέναντι στὸν Πόρο εἶναι κῆποι μεγάλοι μὲ νεραντζίες καὶ λεμονιές. Στὴν Ἀργολικὴ χερσόνησο εἶναι ὁ Δαμαλᾶς καὶ τὰ Μέθανα, ὃπου εἶναι ζεστὰ λουτρὰ γιὰ τοὺς ἀρρώστους.

5) Ἡ ἐπαρχία Θηβῶν ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Θήβα** (κάτ. 7,500) μὲ τὴν παλιὰ τῆς ἀρχόπολη τὴν Καδμεία. Ἡ Θήβα στὰ παλιὰ χρόνια ἦταν ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους τῆς Βοητίας καὶ πατρίδα τῶν δοξασμένων στρατηγῶν Ἐπαμεινώνδα καὶ Πελοπίδα. **Δομοβραίνα**, χωρὶὸ στὴν παραλία τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου βριγάζει πολλὰ καὶ μαῦρα κρασιά. **Σχηματάρι** στὰ ἀνατολικὰ τῆς Θήβας, ὃπου χωρίζεται ἡ γραμμὴ τοῦ σιδερόδρομου Θεσσαλονίκης καὶ πηγαίνει στὴ Χαλκίδα.

6) Ἡ ἐπαρχία Λιβαδίας ἔχει πρωτεύουσα τὴν Λιβαδιὰ (κάτ. 8 χιλιάδες), στὰ βορειοδυτικὰ τῆς Κωπαΐδας. Ἔχει ἐργοστάσια, ποὺ ἐργάζονται τὰ βαμπάκια. Στὰ δυτικὰ τῆς Λιβαδίας εἶναι ἡ Δαῦλεια στοὺς πρόποδες τοῦ Παρνασσοῦ κι ἀπάνω στὸν Παρνασσὸν ἡ Ἀράχωβα, ὃπου ὁ Καραϊσκάκης στὰ 1826 νίκησε τοὺς Τούρκους· ἡ Ἀρά-

χωρία βγάζει καλά τυριά και πολλά μανιταριά. Η Χαιρώνεια (Κόπραινα), στὸν κάμπο ὅπου εἶναι στημένο ἔνα μεγάλο πέτρινο λιοντάρι, μνημεῖο γιὰ τοὺς Ἀθηναίους καὶ Θηβαίους, ποὺ σκοτώθηκαν ἐκεῖ πολεμώντας τὸ Φίλιππο τὸ βασιλιὰ τῆς Μακεδονίας στὰ 388 π. Χ.

β') Νομός Φθιώτιδας και Φωκίδας.

(Κάτ. 194 χιλιάδες)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς αὐτὸς συνορεύει

πτό βοριὰ μὲ τὴ Θεσσαλία, στὰ νοτιοανατολικὰ μὲ τὸ νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ στὰ δυτικὰ μὲ τὸ νομὸν Ἀιτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Στὰ βορειανατολικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸ Μαλιακὸν καὶ Εύβοϊκὸν κόλπον καὶ στὰ νότια

άπό τὸν Κορινθιακὸν κόλπο. Βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ βουνὰ Ὀθρη, Τυμφρηστό, Παρνασσὸν καὶ Εὐβοϊκὸν καὶ Κορινθιακὸν κόλπο.

Πεδιάδες. Ἀναμεταξὺ στὴν Ὀθρη, τὸν Τυμφρηστό, τὴν Οἴτη καὶ τὸ Μαλιακὸν κόλπο, εἶναι ἡ ἀρκετὰ μεγάλη καὶ εὔφορη πεδιάδα τῆς Λαμίας, ποὺ τὴν ποτίζει ὁ Σπερχειός (*Άλαμανα*). Στὴν παραλία τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου εἶναι ἡ μικρὴ πεδιάδα τῆς Ἀταλάντης, ποὺ βγάζει δημητριακά, καπνὸν καὶ ἐλιές. Στοὺς ἀνατολικοὺς πρόποδες τοῦ Παρνασσοῦ εἶναι ἡ πεδιάδα τῆς Φωκίδας, ὅπου καλλιεργοῦν δημητριακά, καπνὸν καὶ βαμπάκι. Ἀνάμεσα στὴν Γκιώνα καὶ τὸν Παρνασσὸν εἶναι ἡ στενὴ κοιλάδα τῆς Ἀμφισσας, φυτεμένη δὲ ἐλιές.

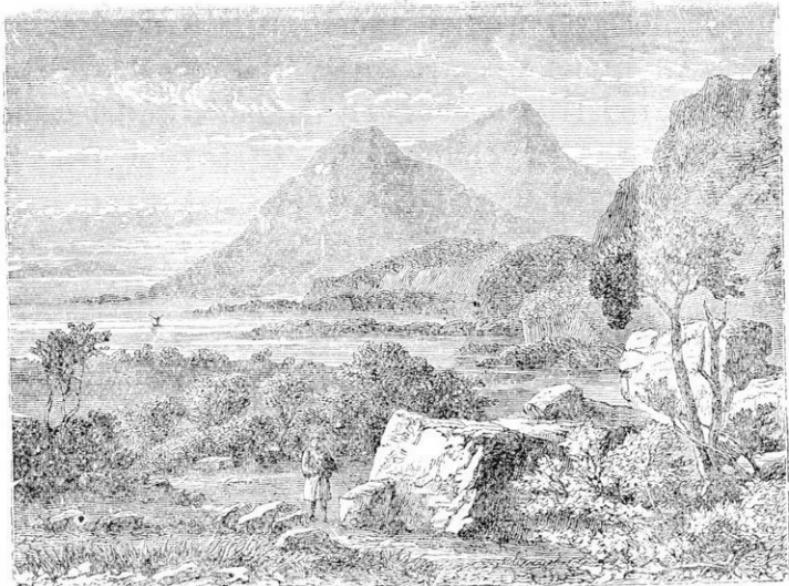
Ποτάμια. Ὁ **Σπερχειός** (*Άλαμανα*) πηγάζει ἀπὸ τὸν Τυμφρηστό καὶ χύνεται στὸ Μαλιακὸν κόλπο· ὁ **Φωκικὸς Κηφισός** πηγάζει ἀπὸ τὸν Παρνασσό, ποτίζει τὴν πεδιάδα τῆς Φωκίδας, μπαίνει στὴ Βοιωτία καὶ χύνεται στὴν Κωπαΐδα. Ὁ **Μόργος** πηγάζει ἀπὸ τὰ Βαρδούσια καὶ χύνεται στὸν Κορινθιακὸν κόλπο.

Ἐπαρχίες, πόλεις, χωριά. Ὁ νομὸς Φθιώτιδας καὶ Φωκίδας χωρίζεται σὲ 5 ἐπαρχίες: 1) Φθιώτιδας, 2) Δομοκοῦ, 3) Δωρίδας, 4) Παρνασσίδας καὶ 5) Αοράζιδας.

1) Ἡ ἐπαρχία **Φθιώτιδας** ἔχει τὸ βόρειο μέρος τοῦ νομοῦ τὸ ἀναμεταξὺ τῆς Ὀθρης καὶ τῆς Οἴτης καὶ ἔχει πρωτεύουσα τὴν Λαμία (κάτ. 15 χιλιάδες), ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ· εἶναι μεσόγεια πόλη μὲ καλοὺς δρόμους καὶ πλατεῖες. Σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι στημένος ὁ ἀνδριάντας τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, ποὺ σουβλίστηκε καὶ ψήθηκε ἐκεῖ ζωντανός· παρακάτω ἀπὸ τὴν πλατεῖα αὐτὴ εἶναι καὶ τὸ μνῆμα του. Λιμάνι τῆς Λαμίας εἶναι ἡ Στυλίδα στὴν παραλία τοῦ Μαλιακοῦ κόλ-

που. Στοὺς βόρειους πρόποδες τῆς Οἴτης εἶναι ἡ Υπάτη μὲ ζεστὰ λουτρὰ γι' ἄρρωστους.

Στὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Λαμίας εἶναι τὰ στενὰ τῶν Θεομοπυλῶν, ὅπου στοὺς Ηερσικοὺς πολέμους σκοτώθηκε ὁ Λεωνίδας μὲ 300 Σπαρτιάτες καὶ 700 Θεσπιεῖς. Ἐκεῖ κοντὰ στὸ γεφύρι τῆς Ἀλαμάνας στὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἐπανάστασης πολέμησε ὁ Διάκος καὶ κατα-

Θεομοπύλες.

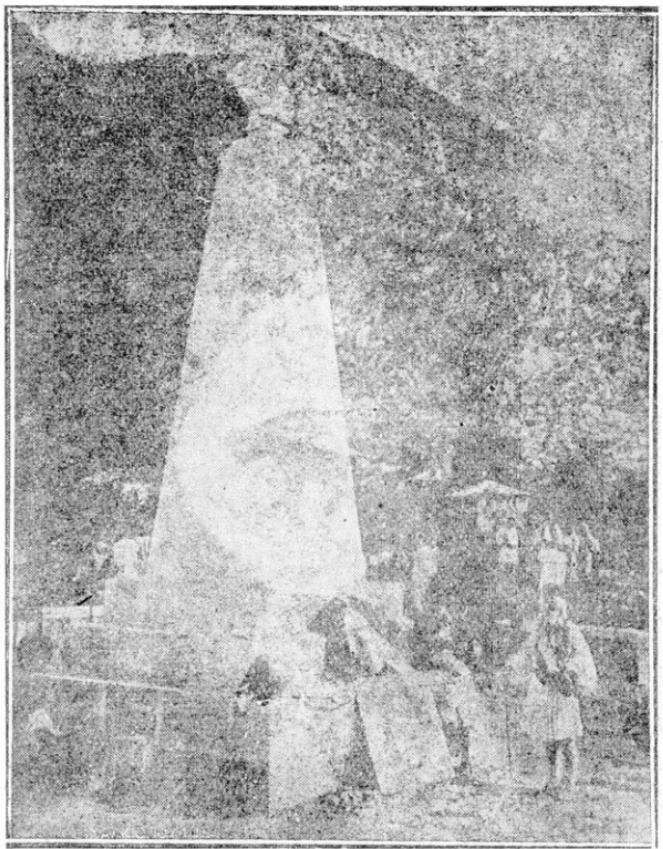
πληγωμένος πιάστηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους ζωντανός, ποὺ τὸν σούβλισαν καὶ τὸν ἔψησαν ζωντανὸν στὴ Λαμία.

2) Ἡ ἐπαρχία *Δομοκοῦ* εἶναι ἔνα κομμάτι ἀπὸ τὴν Θεσσαλία στὶς βορεινὲς πλευρὲς τῆς Ὁθωνοῦ κι ἔχει πρωτεύουσα τὸ Δομοκό (κάτ. 2 χιλιάδες).

3) Ἡ ἐπαρχία *Δωρίδας* εἶναι τὸ νοτιοδυτικὸ μέρος τοῦ νομοῦ καὶ εἶναι πολὺ δρεινή, γι' αὐτὸν ἔχει λίγους κατοίκους κι ὅλο χωριά. Πρωτεύουσα τῆς Δωρίδας εἶναι τὸ Λιδωρίκι (κάτ. 1.500). Στὴν παραλία τοῦ Κορυνθιακοῦ κόλπου εἶναι ἡ Βυτρινίτσα, τὸ μόνο λιμάνι

τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς. Ἀριτίνα, χωρὶς ὁρεινὸ στὰ Βαρδούσια· δὲ Ἀθανάσιος Διάκος ἔζησε αὐτοῦ τὰ παιδικά του χρόνια, στὸ μοναστῆρι τοῦ Ἅγιαννη.

4) Ἡ Ἐπαρχία Παρνασσίδας εἶναι τὸ μεσανὸ καὶ τὸ κατὰ τὸν Παρνασσὸ μέρος τοῦ νομοῦ. Πρωτεύουσά της εἶναι ἡ Ἀμφισα, μικρὴ πόλη (κάτ. 5.500), στὴν κο-

Τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς μὲ τὸ μνημεῖο τοῦ Ἀντρούτσου.

ρυφὴ τῆς κοιλάδας, ἔχει μεγάλο καὶ παλιὸ κάστρο. Αιμάνι τῆς Ἀμφισας στὸν Κρισσαῖο κόλπο εἶναι ἡ ὅμορφη μικρὴ πόλη Ἰτέα μὲ μεγάλους καὶ ἵσους δρόμους καὶ καλὴ προκυμαία. Στὴν Ἰτέα εἶναι πολλὲς ἀποθήκες,

Δημ. Κυριακοπούλου, Γεωγραφία τῆς Μεγ. Ἑλλάδας.

3

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ὅπου συσκευάζουν τὶς ἔλιες τῆς Ἀμφίσας (Σαλωνίτικες), γιὰ νὰ τὶς στεῦλουν στὸ ἔξωτερικό. **Γαλαξείδι**, μακρὴ πόλη στὸν Κρισσαῖο κόλπο κι ἀπέναντι τῆς Ἰτέας. Οἱ Γαλαξειδιῶτες εἶναι καλὸι ναυτικοί. **Χρισσός**, χωρὶ στοὺς πρόποδες τοῦ Παρνασσοῦ. Παραπάνω ἀπὸ τὸ Χρισσὸ εἶναι οἱ **Δελφοί**, ὅπου ἦταν οἱ παλιοὶ Δελφοὶ μὲ τὸ Μαντεῖο τοῦ Ἀπόλλωνα. **Γραβιά**, στὸ βόρειο μέρος, στὴν εἰσόδο τῆς κοιλάδας ἀναμεταξὺ τῆς Οὔτης καὶ τοῦ Παρνασσοῦ. Αὐτοῦ ἦταν τὸ Χάνι ποὺ πολέμησε ὁ Ἀντρούτσος, ὅπου τώρα εἶναι στημένο τὸ μνημεῖο του.

5) Ἡ ἐπαρχία Λοκρίδας ἔχει τὸ ἀνατολικὸ μέρος τοῦ νομοῦ καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸν Εὐβοϊκὸ κόλπο. Πρωτεύουσα ἔχει τὴν **Ἄταλάντη** (κάτ. 3.350). **Δαδί**, χωρὶ στὴν πεδιάδα τῆς Φωκίδας. **Λιβανάτα**, βόρεια τῆς Ἀταλάντης, πατρίδα τοῦ Ὁδυσσέα Ἀντρούτσου. **Μῶλος** κοντὰ στὶς Θερμοπύλες.

γ') Νομὸς Αιτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

(κάτ. 220 χιλιάδες).

Σύνορα. Ὁ νομὸς αὐτὸς εἶναι τὸ δυτικὸ μέρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας καὶ συνορεύει στὸ βόρειο μέρος μὲ τὸ νομὸ **Ἄρτας** καὶ Τρικκάλων, στ' ἀνατολικὰ μὲ τὸ νομὸ Φθιώτιδας καὶ Φωκίδας. Στὰ βορειοδυτικὰ μὲ τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο, στὰ δυτικὰ μὲ τὸ Ἰόνιο πέλαγος καὶ στὰ νότια μὲ τὸν Πατραϊκὸ καὶ τὸν Κορινθιακὸ κόλπο.

Απὸ τὴν Θεσσαλία χωρίζεται μὲ τὰ **Ἀγραφα** ὅρη, ἀπὸ τὴν Φθιώτιδα καὶ Φωκίδα μὲ τὸν Τυμφρηστὸ καὶ τὸ Μόρον ποταμό.

Βουνά. Ὁ **Ἀράννυνθος** (Ζυγός), τὸ **Παναιτωλικό**, ὁ **Τυμφρηστός**, τὰ **Ἀγραφα**, τὸ **Μακρυνόρος** καὶ τὰ **Ἀναργανανιά**.

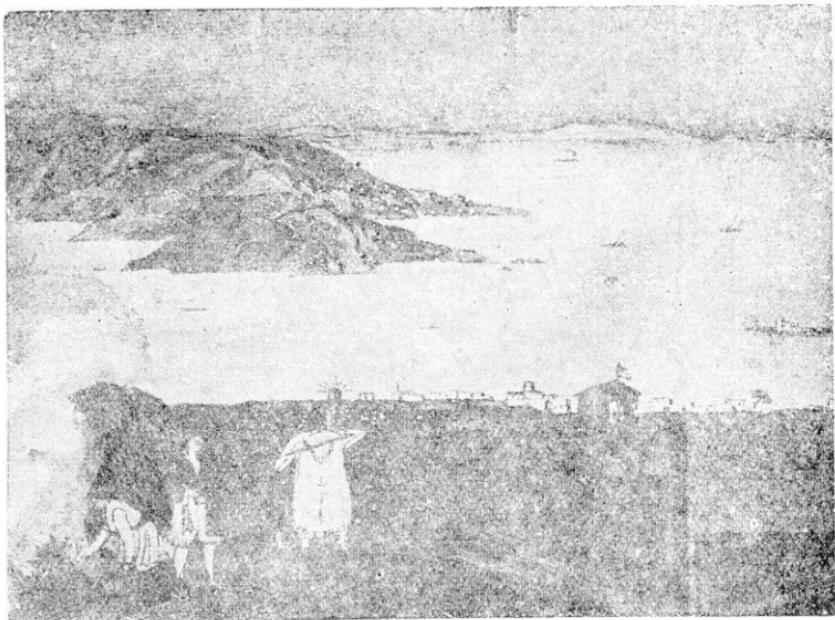
Πεδιάδες. Τοῦ Ἀγρινίου, ποὺ βγάζει σιτάρι, καλαμπόκι, καπνὰ κι ἐλιές, τοῦ Μεσολογγιοῦ, στενὴ πεδιάδα κοντά στὴ θάλασσαν καὶ ἡ μικρὴ τῆς Ναύπακτου κι ἡ Ἀκαρνανική.

Ποταμοί. Ο Ἀχελώος (Ἀσπροπόταμος), ὁ μακρύτερος ποταμὸς τῆς Παλιᾶς Ἑλλάδας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Ήνδο καὶ χύνεται στὸ Ιόνιο πέλαγος, κι ὁ Εὔηνος (Φίδαρις), ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν Κόρακα καὶ χύνεται στὸν Πατραικὸν κόλπο.

Ἐπαρχίες, πόλεις, χωριά. Ο νομὸς Αιτωλίας κι Ἀκαρνανίας γωρίζεται σὲ 6 ἐπαρχίες: 1) Μεσολογγιοῦ, 2) Ναυπακτίας, 3) Τριχωνίας, 4) Εύρυτανίας, 5) Βάλτου καὶ 6) Βόνιτσας καὶ Ξερόμερου.

1) Ἡ ἐπαρχία **Μεσολογγιοῦ** ἔχει πρωτεύουσα τὸ **Μεσολόγγι** (κάτ. 10 χιλιάδες), ποὺ είναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ. Τὸ Μεσολόγγι εἶναι πόλη δοξασμένη γιὰ τὶς πολιορκίες τῆς ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὰ 1822 καὶ 1825 καὶ τὴν ἔξοδο, ποὺ ἔκαμπαν οἱ κλεισμένοι μέσα στὴν πόλη στὰ 1826. Σὲ καταπράσινο κῆπο εἶναι τὸ **Ηρώο**,

Τὸ Μεσολόγγι.

δηλαδὴ μνημεῖο γιὰ κείνους, ποὺ σκοτώθηκαν στὴν ἔξοδο καὶ οἱ τάφοι τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, Κυριακούλη Μαυρομιχάλη καὶ τοῦ Ἀγγλου φιλέλληνα Βύρωνα. Μπροστὰ στὸ Μεσολόγγι καὶ στὴ λιμνοθάλασσα εἶναι τὰ νησάκια **Κλείσοβα** καὶ **Βασιλάδι**, ξακουσμένα γιὰ τὶς νίκες τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῶν Τούρκων στὶς πολιορκίες. Ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι περνᾶ ὁ σιδερόδρομος, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸ Κρυονέρι καὶ φτάνει στὸ Ἀγρίνιο. Στὴν ἄβαθη θάλασσα τοῦ Μεσολογγιοῦ εἶναι δημόσια **ἰχθυο-**

τροφεῖα, ποὺ βγάζουν πολλὰ καὶ νόστιμα ψάρια, κέφαλους καὶ τσεποῦρες. **Αίτωλικὸ** (κάτ. 4 χιλιάδες), μικρὴ πόλη ἀπάνω σ' ἓνα νησάκι, ποὺ ἐνώνεται μὲ τὴ στεγιὰ μὲ δυὸ γεφύρια.

2) Ἡ ἐπαρχία **Ναυπακτίας** ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Ναύπακτο** (κάτ. 4 χιλιάδες) στὴν παραλία τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

3) Ἡ ἐπαρχία **Τειχωνίας** ἔχει πρωτεύουσα τὸ **Ἀγρίνιο** (Βραχώρι κάτ. 9 χιλιάδες) στὴν πεδιάδα, ποὺ βγάζει καπνό, κρασὶ καὶ ἑλιές. Στὰ νοτιοανατολικὰ τοῦ Ἀγρινίου εἶναι ἡ λίμνη **Τειχωνίδα**, ποὺ τὰ νερά τῆς περνοῦν στὴ μικρὴ λίμνη **Υρία** καὶ ἀπὸ ἐκεῖ χύνονται στὸν Ἀχελῶν.

4) Ἡ ἐπαρχία **Εὐρυτανίας** εἶναι τὸ Βορειανατολικὸ καὶ πολὺ ὅρεινὸ μέρος τοῦ νομοῦ μὲ πρωτεύουσα τὸ **Καρπενήσι** (κάτ. 2 χιλιάδες) στοὺς πρόποδες τοῦ Τυμφρηστοῦ. Κοντὰ στὸ Καρπενήσι σκοτώθηκε στὴν Ἐπανάσταση ὁ Μᾶρκος Μπότσαρης.

5) Ἡ ἐπαρχία **Βάλτου** εἶναι στὸ Δυτικὸ μέρος, ἀπὸ τὸν Ἀχελῶν ὥς τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο, μὲ πρωτεύουσα τὸν Καρβυσαρὰ ἢ Ἀμφιλοχία (κάτ. 3 χιλιάδες). Ἡ ἐπαρχία αὐτὴ βγάζει βαλανίδια καὶ πετροκάρβουνο.

6) Ἡ ἐπαρχία **Βόνιτσας** καὶ **Ξερόμερον** ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Βόνιτσα** (κάτ. 2 χιλιάδες) στὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο. **Αστακὸς** (κάτ. 3 χιλιάδες) στὸ Ιόνιο πέλαγος μὲ καλὸ λιμάνι.

2. Θεσσαλία.

(κάτ. 493 χιλιάδες).

Σύνορα. Ἡ Θεσσαλία βρίσκεται στὰ Βόρεια τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας καὶ συνορεύει στὰ Βόρεια μὲ τὴ Μακεδονία, στὰ Νότια μὲ τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα καὶ στὰ Δυ-

τικὰ μὲ τὴν Ἡπειρο. Στὰ Ἀνατολικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸ Θεομαϊκὸ κόλπο, ἀπὸ τὸ Αἴγατο πέλαγος καὶ τὸν Παγάσητικὸ κόλπο, ποὺ Ἀνατολικὰ κλείνεται μὲ τὴ Χερσόνησο **Μαγνησία** κι ἔχει τὴν εἰσοδό του στὸ ἀκρωτήρι τῆς **Τρίκερι**.

Ο Τόπος Η Θεσσαλία εἶναι ἔνας μεγάλος κάμπος μὲ μικροὺς λόφους, ποὺ κλείνεται γύρω γύρω μὲ βουνά· αὐτὰ εἶναι ἡ **Πίνδος** στὰ Δυτικά, τὰ **Χασιά**, τὰ **Καμβούνια** δὲ **Πίερρος** κι δὲ **"Ολυμπος** στὰ Βόρεια, ἡ **"Οσσα**, δὲ **Κίσσαβος** καὶ τὸ **Πήλιο** στὰ Ἀνατολικὰ καὶ τὰ **"Αγραφα** κι ἡ **"Οθρη** στὰ Νότια. "Ολα τὰ βουνὰ αὐτὰ ἔχουν δάση κι ἥταν στὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς τὰ λημέρια τῶν κλεφτῶν καὶ ἀρματωλῶν.

Τὸ Ηγέλιο ἔχει πολλὰ νερὰ καὶ πολλὰ καρποφόρα δέντρα, μηλιές, καστανιές, κερασιές, ἐλιές κι ἄλλα. Γι' αὐτὸν ἔχει ἀπάνω του πολλὰ ὅμιορφα καὶ πλούσια χωριά.

Πεδιάδες Εἶναι ἡ **Θεσσαλική**, μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες καὶ πλούσιες πεδιάδες τῆς πατρίδας μας· σ' αὐτὴν καλλιεργοῦν δημητριακά, καπνά, καλαμπόκι, σουσάμια καὶ τοῦ **Άλμυροῦ** στὴ Δυτικὴ παραλία τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου, ποὺ βγάζει πολλὰ καὶ καλὰ καπνά.

Ποταμοί. Ἡ Θεσσαλία ἔχει ἔνα μεγάλο καὶ βαθὺ ποτάμι, τὸν Πηνειό (Σαλαμπριὰ) μὲ πολλὰ παραπόταμα.

Δίμνες. Ἡ Βοιβηΐδα (Κάρδα), ἡ Ξυνιάδα στοὺς πρόποδες τῆς "Ορθογῆς κι ἡ Νεζερός στοὺς πρόποδες τοῦ "Ολυμπού.

Κλῖμα. Τὸ κλῖμα τῆς στὰ βουνά εἶναι ψυχρὸν καὶ στὶς πεδιάδες ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν τὸ χειμῶνα καὶ ζεστὸν τὸ καλοκαίρι.

Προϊόντα. Τὰ δάση τῆς Θεσσαλίας εἶναι ἀπὸ δέξιές, βαλανιδιές, καστανιές καὶ ἔλατα, καὶ βγάζουν ξυλεία γιὰ τὶς οἰκοδομές. Ἡ Θεσσαλία βγάζει ἀκόμα πολλὰ δημητριακά, φρούτα, καπνά, σουσάμι, λάδι, πατάτες, ὅσπρια, κοκκινογόνια.

Στὰ πολλὰ καὶ καλὰ λιβάδια στὸν κάμπο καὶ στὰ βουνά τῆς βόσκουν πολλὰ κοπάδια πρόβατα, γίδια, βόδια κι' ἄλλα γι' αὐτὸν ἡ Θεσσαλία βγάζει καὶ ζῶα, τυρί, βούτυρο, μαλλιά.

Ἐργασίες τῶν κατοίκων. Οἱ περισσότεροι Θεσσαλοὶ εἶναι γεωργοὶ καὶ πρὸ πάντων ὅσοι κατοικοῦν στὸν κάμπο, κτηνοτρόφοι, ὄντοτέροι καὶ ἀρκετοὶ ἐμποροὶ στὶς μεγαλύτερες πόλεις τῆς κι ὅλεγοι βιομήχανοι.

Συγκοινωνία. "Όλα τὰ προϊόντα στὴ Θεσσαλία, ποὺ πουλοῦνται στὴν ἄλλη Ελλάδα καὶ στὸ ἔξωτερικό, ὅπως κι ὅσα δὲ βγάζει καὶ φέρνουν ἀπ' ἔξω, περνοῦν ἀπὸ

τὸ Βόλο, τὸ μόνο σχεδὸν ἐμπορικὸ λιμάνι τῆς Θεσσαλίας. Τὴν εὔκολη καὶ φτηνὴ μεταφορὰ δὲν τῶν προϊόντων καὶ τῶν ξένων ἐμπορευμάτων κάνουν οἱ Θεσσαλικοὶ σιδερόδρομοι. Αὐτοὶ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Βόλο καὶ πηγαίνουν σ' ὅλες τὶς πόλεις τῆς Θεσσαλίας· στὸ Βελεστīνο γίνεται ἡ διακλάδωση καὶ μὰ γραμμὴ πηγαίνει στὴ Λάρισα καὶ ἡ ἄλλη σ' ὅλες τὶς ἄλλες πόλεις.

Απὸ τὴ Θεσσαλία περνᾶ καὶ δ' Ἑλληνικὸς σιδερόδρομος, ποὺ διασταυρώνεται μὲ τοὺς Θεσσαλικοὺς στὸ Δεμερόλι, περνᾶ τὴ Λάρισα καὶ πηγαίνει στὴ Μακεδονία. Τὸ λιμάνι τοῦ Βόλου καὶ τὰ παράλια τοῦ Ἀλμυροῦ ἔχουν καὶ συγκοινωνία θαλασσινή.

Ἡ Θεσσαλία ἡ περισσότερη λευτερώθηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὰ 1881 μαζὶ μὲ μικρὸ κομμάτι ἀπὸ τὴν Ἡπειρὸν ἡ ἐπαρχία τῆς ὅμως τῆς Ἑλασσώνας λευτερώθηκε στὰ 1912 μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες Ἑλληνικὲς χῶρες στὸν Ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο.

Ἡ Θεσσαλία ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Δομοκοῦ ἔχει δυὸ νομούς, τῆς Λαρίσης καὶ τῶν Τρικκάλων.

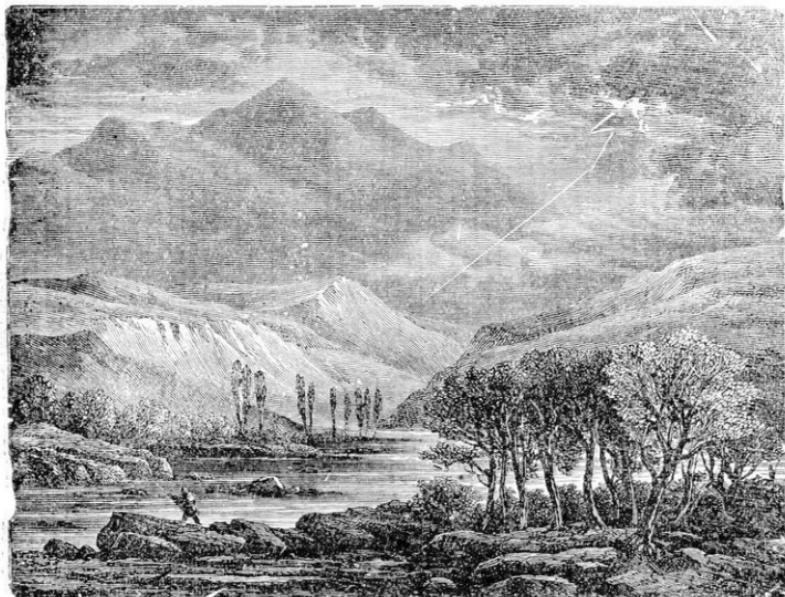
α') Νομὸς Λαρίσης.

(κάτ. 278 χιλιάδες),

Τοποθεσία, σύνορα. Ὁ νομὸς Λαρίσης εἶναι τὸ ἀνατολικὸ μέρος τῆς Θεσσαλίας μαζὶ μὲ τὴ χερσόνησο τῆς Μαγνησίας. Συνορεύει στὰ Βόρεια μὲ τὴ Μακεδονία, στὰ Νότια μὲ τὸ νομὸ Φθιώτιδας καὶ Φωκίδας καὶ στὰ Δυτικὰ μὲ τὸ νομὸ Τρικκάλων. Στὰ Ἀνατολικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸ Θεομαϊκὸ κόλπο, τὸ Αίγαο πέλαγος καὶ στὰ Νοτιανατολικὰ ἀπὸ τὸν Παγασητικὸ κόλπο.

Βοννά. Ἐχει τὰ Καμβούνια καὶ τὸ Τιτάριο, μὲ τὰ στενὰ τοῦ Σαραντάπορου, ὅπου οἱ Ἑλληνες νίκησαν

τοὺς Τούρκους, τὰ πέρασαν καὶ μπῆκαν στὴ Μακεδονία στὰ 1912 τὸν Ὁκτώβριον. Ὁ **Πίερος**, ὃπου πίστευαν οἱ παλιοὶ Ἕλληνες, πῶς ἔμεναν οἱ Μοῦσες. Ὁ **"Ολυμπός**, τὸ πιὸ ψηλὸ Ἑλληνικὸ βουνὸ (2985 μέτρα), ὃπου ἦταν ἡ κατοικία τῶν παλιῶν θεῶν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ **"Οσσα** ἢ **Κίσσαβος** μὲ τὰ πολλὰ δάση καὶ τὸ Πήλιο μὲ τὰ καρποφόρα δέντρα.

·Ο "Ολυμπός.

Πεδιάδες. Πεδιάδες ἔχει τῆς **Λάρισας**, τῶν **Φαρσάλων** καὶ τοῦ **Αλμυροῦ**.

Ποταμοί Ἀπὸ τὴν ἄλλη Θεσσαλία ἔρχεται ὁ **Πηνειός**, ὃπου χύνονται τὰ παραπόταμα **Ξεριάς**, **Φερσαλίτης** καὶ **Ἐνιπέας**. Ὁ Πηνειός περνᾷ ὑστεραὶ μιὰ ὅμιορφη, παταπράσινη καὶ δλόδροση κοιλάδα ἀναμετεῖν στὸν **"Ολυμπό** καὶ τὸν **Κίσσαβο**, τὰ **Τέμπη**, καὶ χύνει τὰ νερά του στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο.

Λίμνες. Λίμνες ἔχει τὴ **Βοιβηγίδα** (**Κάρλα**) μὲ τὰ

πολλὰ καὶ μεγάλα ψάρια τῆς, τὴν Ἀσκουνδίδα καὶ Νεζερὸν κοντά στὸν Ὄλυμπο.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ο νομὸς Λαρίσης ἔχει 7 ἐπαρχίες: 1) Λάρισας, 2) Τύρναβου, 3) Ἐλασσώνας, 4) Ἀγνᾶς, 5) Βόλου, 6) Ἀλμυροῦ καὶ 7) Φαρσάλων.

1) Ἡ ἐπαρχία Λάρισας ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Λάρισα** (κάτ. 24 χιλιάδες), ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ, στὴ δεξιὰ ὅχθη τοῦ Πηνειοῦ καὶ στὴ μέση στὸν κάμπο. Ἡ Λάρισα ἦταν ἡ πιὸ σπουδαία πόλη τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια καὶ στὴν ἐποχὴ τῶν Τούρκων ἦταν πρωτεύουσα σ' ὅλη τὴν Θεσσαλία. Ἀπὸ τὴν Λάρισα περνᾶ κι ὁ σιδερόδρομος ποὺ πηγαίνει στὴ Μακεδονία καὶ στὴν Εύρωπη. **Αμπελάνια** (κάτ. 1500) ποὺ εἶχε ἄλλοτε ὑφαντουργεῖα περίφημα. **Μεγάλο Κεσερλῆ**, χωριὸ στοὺς πρόποδες τῆς Ὅσσας μὲ πολλὰ καρποφόρα δέντρα.

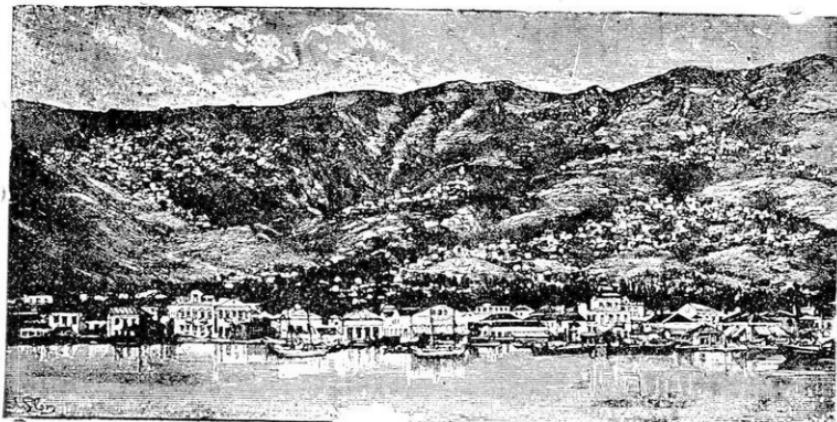
2) Ἡ ἐπαρχία **Τύρναβου** ἔχει πρωτεύουσα τὸν Τύρναβο (κάτ. 7 χιλιάδες) κοντά στὸν Ξεριά. **Ραψάνη** (κάτ. 2.300) ἀποκάτω στὸν Ὄλυμπο.

3) Ἡ ἐπαρχία **Ἐλασσώνας**. Ἡ ἐπαρχία αὐτὴ κλείνεται γύρω ἀπὸ ψηλὰ καὶ δυσκολοπέραστα βουνά, ποὺ τὴν χωρίζουν ἀπὸ τὴν Μακεδονία. Τὰ βερὰ ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ βουνὰ αὐτὰ κάνουν τὸ παραπόταμο τοῦ Πηνειοῦ τὸν Ξεριά (Τιταρήσιο). Ο τόπος τῆς εἶναι εὔφορος καὶ βγάζει δημητριακὰ καὶ σταφύλια. Πρωτεύουσα ἔχει τὴν **Ἐλασσόνα** (κάτ. 3 χιλιάδες) μὲ δυνατὸ κάστρο. Ἡ Τσαρίτσανη (κάτ. 3 χιλιάδες) στὰ ἀνατολικὰ τῆς **Ἐλασσώνας**.

4) Ἡ ἐπαρχία **Ἀγνᾶς** ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Ἀγνὰ** (κάτ. 2.600) ὃπου κάνουν μεταξιὰ καὶ βαμπακερὰ ὑφάσματα. **Τσάγεζι** χωριὸ ναυτικὸ στὶς ἐκβολὲς τοῦ Πηνειοῦ.

5) Ἡ ἐπαρχία **Βόλου** ἔχει πρωτεύουσα τὸ **Βόλο**

(κάτ. 48 χιλιάδες), παράλια πόλη στὸν Παγασητικὸν κόλπον μὲν μεγάλο καὶ καλὸν λιμάνι. Εἶναι νέα πόλη μὲν καλὸν σχέδιο καὶ ἡ πιὸ μεγάλη στὴ Θεσσαλίᾳ. "Εἶται μεγάλο ἐμπόριο καὶ ἀρκετὰ ἔργοστάσια. Ὁ Βόλος εἶναι μία ἀπὸ τῆς πλουσιώτερες καὶ ὁμορφότερες πόλεις τῆς Ἑλλάδας.

Ο Βόλος.

Βορειανατολικὰ τοῦ Βόλου εἶναι ὁ *"Άνω Βόλος*, ὃπου ἦταν στὰ παλιὰ χρόνια ἡ *'Ιωλη*, ἡ πατρίδα τοῦ Ιάσονα. Στὰ δυτικὰ τοῦ Βόλου εἶναι τὸ *Βελεστῖνο* (κάτ. 2.600), ὃπου γίνεται ἡ διακλάδωση τοῦ Θεσσαλικοῦ σιδερόδρομου. Τὸ Βελεστῖνο στὰ παλιὰ χρόνια λεγόταν *Φερραί* καὶ εἶναι πατρίδα τοῦ Ρήγα τοῦ Φερραίου. Άπαντα στὸ Ηλύτιο ἀνάμεσα σὲ καστανιές, μηλιές, κερασιές καὶ ἄλλα καρποφόρα δέντρα εἶναι 24 ὅμορφα καὶ πλούσια χωριά. Τὰ πιὸ σπουδαῖα εἶναι ἡ *Μακρυνίτσα*, ἡ *Πορταριά*, οἱ *Μυλιές*, ἡ *'Αργαλαστή*, ἡ *Ζαγορά*, ὁ *Κισσός* καὶ ἡ *Τσαγκαράδα*.

6) Ἡ ἐπαρχία *Άλμυροῦ* ἔχει πρωτεύουσα τὸν *Άλμυρο* (κάτ. 6 χιλιάδες) κοντὰ στὸν Παγασητικὸν κόλπον καὶ ἀνάμεσα σὲ πλούσιο κάμπο.

7) Ἡ ἐπαρχία *Φαρσάλων* ἔχει πρωτεύουσα τὰ *Φάρ-*

σαλα (χάτ. 3 χιλιάδες). Μπροστά στὰ Φάρσαλα καὶ μέσα στὸν κάμπο εἶναι ἔνα χαμηλὸ βουνό, τὸ **Μαυροβούνι**, ὃπου μιὰ θέση λέγεται **Κυνὸς Κεφαλαί**: αὐτοῦ οἱ Ρωμαῖοι νίκησαν τὸ βασιλιὰ τῆς Μακεδονίας Φίλιππα τὸν Ε' στὰ 197 π. Χ.

β') Νομὸς Τρικκάλων.

(χάτ. 215 χιλιάδες).

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς Τρικκάλων εἶναι τὸ Βορειοδυτικὸ μέρος τῆς Θεσσαλίας. Συνορεύει στὰ Βόρεια μὲ τὸ νομὸ Κοζάνης, στὰ Ἀνατολικὰ μὲ τὸ νομὸ Λαρίσης, στὰ Νοτιανατολικὰ μὲ τὸ νομὸ Φθιώτιδας καὶ Φωκίδας, στὰ Νοτιοδυτικὰ μὲ τὸ νομὸ Αιτωλίας κι Ἀκαρνανίας καὶ στὰ Δυτικὰ μὲ τὸ νομὸ Ἀρτας.

Ο τόπος. Ὁ τόπος του εἶναι στὴ μέση καὶ στ' Ἀνατολικὰ κάμπος, καὶ στ' ἄλλα μέρη ὀρεινός.

Βουνά. Βουνὰ ἔχει τὰ **Χασιά** στὰ Βόρεια, τὴν **Οὐδρη** καὶ τὸ **Αγραφα** στὰ Νότια καὶ στὰ Δυτικὰ τὴν **Πίνδο** μὲ πολλὰ δάση ἀπὸ ἔλατα, βαλανιδιές καὶ καστανιές.

Ποταμοί. Ποταμοὺς ἔχει τὸν **Πηγειὸ** μὲ τὰ παραπόταμα **Ληθαῖο**, **Ονόχονο** κι **Ἐνιπέα**.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει 3 ἐπαρχίες: 1) τῶν Τρικκάλων, 2) τῆς Καλαμπάκας καὶ 3) τῆς Καρδίτσας.

1) Ἡ ἐπαρχία **Τρικκάλων** εἶναι τὸ μεσανὸ μέρος τοῦ νομοῦ κι ἔχει πρωτεύουσα τὰ **Τρίκκαλα** (χάτ. 19 χιλιάδες), ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ: εἶναι ὅμορφη πόλη στὶς ὅγμες τοῦ Ληθαίου. Στὰ Τρίκκαλα γίνεται ἐμπόριο ἀπὸ δημητριακὰ καὶ ζῶα. **Ζάρκο**, χωριὸ γεωργικὸ στὰ Ἀνατολικά.

2) Ἡ ἐπαρχία Καλαμπάκας ἔχει πρωτεύουσα τὴν

Καλαμπάκα (κάτ. 3 χιλιάδες) κοντά στὸν Πηνειό. Κοντά στὴν Καλαμπάκα εἶναι τὰ **Μετέωρα**. Αὐτὰ εἶναι βράχοι ὑψηλοὶ κι ἀπότομοι, ποὺ φαίνονται ἀπὸ μακριὰ σὰν κορμοὶ ἀπὸ δέντρα γέρικα χωρὶς κλαδιά· ἀπάνω σ' αὐτοὺς εἶναι 21 μοναστήρια χτισμένα ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους· σήμερα 4 διατηροῦνται καλὰ κι ἀνεβαίνουν ἀπάνω μὲ κρεμαστὲς σκάλες ἢ μὲ δίχτυα, ποὺ τὰ τραβοῦν μὲ μαγκάνι οἱ καλόγεροι, δπως τὸν κουβὰ ἀπὸ τὸ πηγάδι. "Αλλα χωριὰ εἶναι ἡ Καστανιὰ κι ἡ Κουτούφλιανη στὶς πηγὲς τοῦ Πηνειοῦ.

3) Ἡ ἐπαρχία Καρδίτσας ἔχει πρωτεύουσα τὴν Καρδίτσα (κάτ. 14 χιλιάδες) ἀνάμεσα σὲ εὔφορη πεδιάδα καὶ στὶς ὅχθες μικροῦ παραπόταμου τοῦ Πηνειοῦ. **Σοφάδες**, χωριὸ γεωργικὸ (κάτ. 3.300) στὶς ὅχθες τοῦ Ὄνόχονου. **Παλαμᾶς** (κάτ. 4 χιλιάδες). **Σμόκοβο** ἀπάνω στὰ νότια βουνά, ὅπου βγαίνουν ζεστὰ νερὰ κι ἔχουν λουτρὰ γι' ἄρρωστους.

3. Ἡ Πελοπόννησος.

(κάτ. 1 ἑκατομ. καὶ 53 χιλιάδες).

Τοποθεσία. Ἡ Πελοπόννησος ἡ Μωριὰς εἶναι χερσόνησος, ποὺ μοιάζει μὲ νησί, γιατὶ μόνο μὲ στενὸ ἴσθμῳ ἐνώνεται μὲ τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα· μὲ τὴ διώρυγα διώστε τὸν ἴσθμοῦ βρέχεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς μὲ θάλασσα καὶ μποροῦμε νὰ εἰποῦμε, πῶς εἶναι ἓνα μεγάλο νησί. Τὴν βρέχει στὰ βόρεια ὁ **Σαρωνικός**, ὁ **Κορινθιακὸς** κι ὁ **Πατραικὸς** κόλπος, στὰ δυτικὰ καὶ νότια τὸ **Ιόνιο** πέλαγος καὶ στὰ ἀνατολικὰ τὸ **Μυρτῶο** πέλαγος.

Ἡ παραλία της. Ἡ Πελοπόννησος σχίζεται ἀπὸ πολλοὺς κόλπους καὶ μοιάζει μὲ φύλλο ἀπὸ πλάτανο. **Στὸ Ιόνιο** πέλαγος εἶναι οἱ κόλποι **Κυπαρισσιακός**,

Μεσσηνιακὸς καὶ Λακωνικὸς καὶ στὸ Μυρτῶο ὁ Ἀργυλικός. Στὰ νότια ἔχει τρεῖς χερσόνησους: τὴν *Μεσσηνιακὴν* ποὺ τελειώνει στὸ ἀκρωτήριον *Ακρίτα*, τοῦ *Ταῦγετον* ποὺ τελειώνει στὸ *Ταίναρο* ἀκρωτήριον, καὶ τοῦ *Πάρ-*

νωνα ποὺ τελειώνει στὸ **Μαλέα** (Κάβο Μαλιά). Ἀναμεταξὺ στὸ Σαρωνικὸ κι Ἀργολικὸ κόλπο εἰναι ἡ **Ἀργολικὴ** γεόσονησος μὲ τὸ ἀκρωτήρι **Σπαδί**. Ἀλλα ἀκρωτήρια εἰναι τὸ **Ρίο**, δ Ἀραξος (Κάβο Πάπας), δ **Χελωνάτας** καὶ τὸ **Κατάκωλο**

Ο τόπος. Ἡ Πελοπόννησος είναι χώρα δρεινή. Τὸ
κέντρο στὰ βουνά της είναι ἡ Ἀρκαδία· ἀπ' ἐκεῖ ξα-

πλέονται σ' ὅλα τὰ μέρη της. Κοντά στὶς παραλίες κι ἀνάμεσα στὰ βουνά ἔχει πλούσιες πεδιάδες καὶ κοιλάδες κι ἀπάνω στὰ βουνά ὁροπέδια, ὅπου καλλιεργοῦν δημητριακὰ καὶ ὅσπρια· ἔχει ἀκόμα καὶ καλὰ λιβάδια γιὰ πρόβατα καὶ γίδια.

"Ορη. Τὰ πιὸ ψηλὰ βουνά εἶναι ἡ *Κυλλήνη* ἢ *Ζήρεια*, τὰ *Άροάνια* ἢ *Χελμός*, τὸ *Αραχναῖο*, τὸ *Λύρνειο*, τὸ *Αρτεμίσιο*, τὸ *Παρθένιο* κι ὁ *Πάρνωνας* στὸ κέντρο εἶναι τὸ *Μαίναλο* καὶ παρακάτω ὁ *Ταῦγετος*. Στὰ βορειοδυτικὰ εἶναι ὁ *Ἐρύμανθος*, τὸ *Παναχαϊκό*, ἡ *Φολόη* στὰ νοτιοδυτικὰ τὸ *Λύκαιο*, τὰ *Νόμια*, ἡ *Ιθώμη* καὶ ὁ *Λυκόδημος*.

Ποταμοί. Τὰ μεγαλύτερα ποτάμια στὴν Πελοπόννησο εἶναι ὁ *Άλφειός* ὁ πιὸ μεγάλος, ὁ *Πηνειός*, ὁ *Ιναχός*, ὁ *Εὐρώτας* κι ὁ *Πάμισος*.

Λίμνες. Ἡ μεγαλύτερη λίμνη στὴν Πελοπόννησο εἶναι ἡ *Φενεός*, ἀνάμεσα στὴν Κυλλήνη κι *Άροάνια* καὶ 550 μέτρα ἀπάνω ἀπὸ τὴν θάλασσα· τὰ νερά της πέφτουν σὲ καταβόθρες καὶ βγαίνουν στὶς πηγὲς τοῦ Λάδωνα, τοῦ παραπόταμου τοῦ Άλφειοῦ. Ἡ *Στυμφαλία* κοντά στὸ Φενεό, ὅπου ὁ *Ηρακλῆς* ἔδιωξε τὶς Στυμφαλίδες ὄρνιθες. Στὴν παραλία τοῦ *Άργολικοῦ* κόλπου εἶναι ὁ βάλτος *Λέρωνη*, ὅπου ζοῦσε ἡ *Λερναία Ύδρα*.

Προϊόντα. Στὸ ὁροπέδιο τῆς *Άρκαδίας* καλλιεργοῦν δημητριακά, *κανάβι* κι *ἀμπέλια* στὶς πεδιάδες καλλιεργοῦν *ἀμπέλια*, *σταφίδες*, *έλικες* καὶ *δημητριακά*. Τὸ πλουσιότερο εἰσόδημα τῆς Πελοποννήσου εἶναι ἡ σταφίδα, ποὺ ἀπὸ τὰ λιμάνια τῆς Πάτρας, τοῦ Αἴγιου καὶ τῶν Καλαμῶν φορτώνεται γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Ἡ Πελοπόννησος βγάζει ἀκόμα *βαλανίδια*, *καπνό*, *σῦκα*, *λεμόνια*, *πορτοκάλια* καὶ *μετάξι*.

"Ἐργασίες τῶν κατοίκων. Στὴν Πελοπόννησο οἱ

κάτοικοι είναι γεωργοί, ατηνοτρόφοι, ἔμποροι καὶ ἐργοστασιάρχες στὶς μεγαλύτερες πόλεις. Οἱ Μωραΐτες είναι ἐργατικοὶ καὶ ἔξυπνοι ἀνθρώποι καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ καίνους, ποὺ ξενιτεύονται, προοδεύουν στὸ ἐμπόριο καὶ στὰ γράμματα.

Διοίκηση. Ἡ Πελοπόννησος είναι χωρισμένη σὲ 6 νομούς· αὐτοὶ είναι : 1) τῆς Ἀργολίδας καὶ Κορινθίας, 2) τῆς Ἀχαΐας, 3) τῆς Ἑλείας, 4) τῆς Μεσσηνίας, 5) τῆς Λακωνίας καὶ 6) τῆς Ἀρκαδίας.

α') Νομὸς Ἀργολίδας καὶ Κορινθίας.

(κάτ. 174 χιλιάδες).

Τοποθεσία, σύνορα Ὁ νομὸς Ἀργολίδας καὶ Κορινθίας βρίσκεται στὸ βορειανατολικὸ μέρος τῆς Πελοποννήσου καὶ είναι ὁ πρῶτος νομός, ποὺ βρίσκεται κανένας μπαίνοντας στὴν Πελοπόννησο ἀπὸ τὸν Ἰσθμό. Βρέχεται στὰ βόρεια ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸ κόλπο, στὰ Ἀνατολικὰ ἀπὸ τὸ Σαρωνικὸ καὶ στὰ Νοτιανατολικὰ ἀπὸ τὸν Ἀργολικό. Στὰ Δυτικὰ συνορεύει μὲ τὸ νομὸν Ἀχαΐας καὶ στὰ Νοτιοδυτικὰ μὲ τὸ νομὸν Ἀρκαδίας. Στὸ νομὸν αὐτὸν πηγαίνουν καὶ τὰ νησιὰ *"Υδρα, Σπέτσες, Κύθηρα καὶ Ἀντικύθηρα.*

Ορη. Ὁρη ἔχει τὴν *Κυλλήνη* καὶ τὸ *Ἀραχναῖο*. Στὰ σύνορα τῆς Ἀρκαδίας τὸ *Ἀρτεμίσιο* καὶ *Παρθένιο*.

Ποταμοί. Ποτάμια ἔχει τὸν *Ἀσωπό*, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Κυλλήνη καὶ χύνεται στὸν Κορινθιακὸ κόλπο καὶ τὸν *Ιναχό*, ποὺ ποτίζει τὴν πεδιάδα τοῦ *Ἀργούς* καὶ χύνεται στὸν Ἀργολικὸ κόλπο.

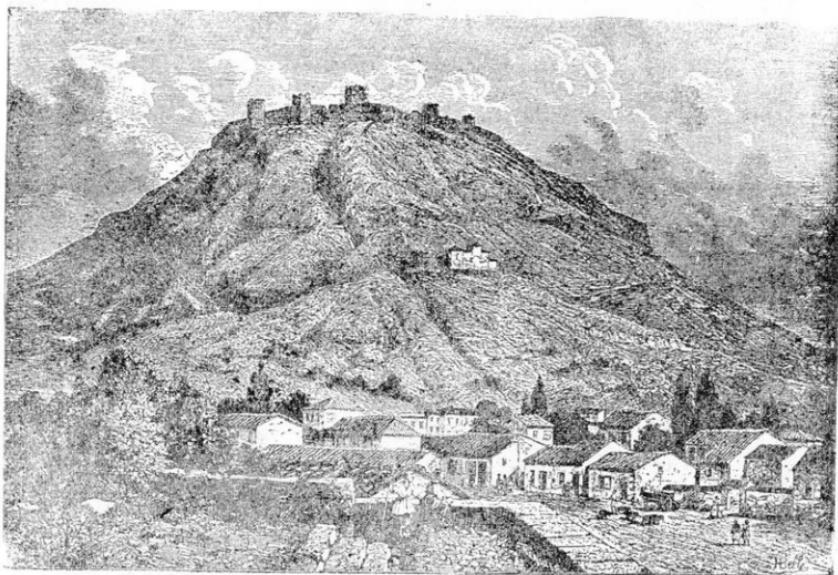
Λίμνες ἔχει τὴν *Φενεόδη* καὶ τὴν *Στυμφαλία*.

Πεδιάδες. Πεδιάδες ἔχει τὴν *Ἀργολική*, ὅπου καλ-

λιεργοῦν δημητριακὰ καὶ πολλὰ λαχανικά, καὶ τῆς **Κορώνθου** ποὺ εἶναι ὅλη φυτεμένη ἀπὸ σταφίδες μαῦρες καὶ λίγες οράζακιές.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει 6 ἐπαρχίες : 1) Ναυπλίας, 2) Ἀργοντούς, 3) Κορινθίας, 4) Υδρας, 5) Σπετσῶν καὶ Ἐρμιονίδας καὶ 6) Κυθήρων.

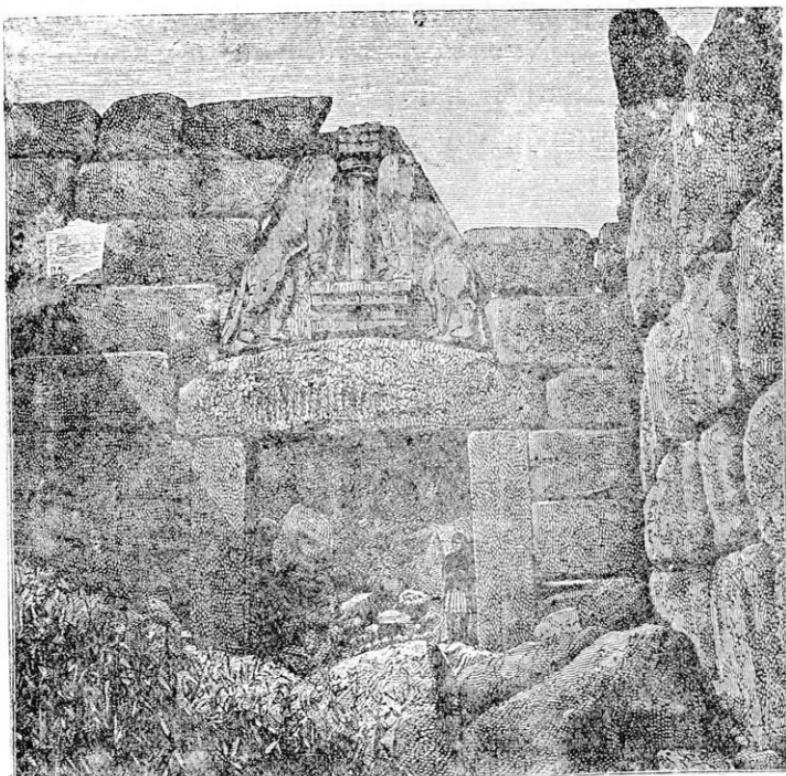
1) Ἡ ἐπαρχία Ναυπλίας ἔχει πρωτεύουσα τὸ **Ναύ-**

Τὸ Ἀργον.

πλιο (κάτ. 7 χιλιάδες), παράλια πόλη στὸν Ἀργολικὸν κόλπο. Τὸ Ναύπλιο ἦταν ἡ πρώτη πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὸ 1826 ὧς τὸ 1834. Ἐχει τρία κάστρα, τὸ Παλαμήδι, τὴν Ἀκροναυπλία καὶ τὸ Μπούρτζι ἀπάνω σ' ἓνα νησάκι μέσα στὸ λιμάνι. **Τίρενθα**, ὅπου εἶναι γεωργικὸς σταθμὸς καὶ ἀγροτικὲς φυλακές. **Λιγυοριό**, χωρὶς κοντὰ στὸ Σαρωνικὸν κόλπον ἐκεῖ κοντὰ βρίσκονται τὰ ἐρείπια τῆς παλιᾶς Ἐπίδαυρου, ὅπου εἶναι τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ βρίσκεται σχεδὸν συ-
Δημ. Κυριακοπούλου, Γεωγραφία τῆς Μεγ. Ἑλλάδας.

στὸ ἀρχαῖο θέατρο. Ἡ **Νέα Ἐπίδαυρος**, ὅπου μαζεύτηκαν στὰ 1822 ἀντιπρόσωποι ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν κήρυξαν ἐλεύθερη.

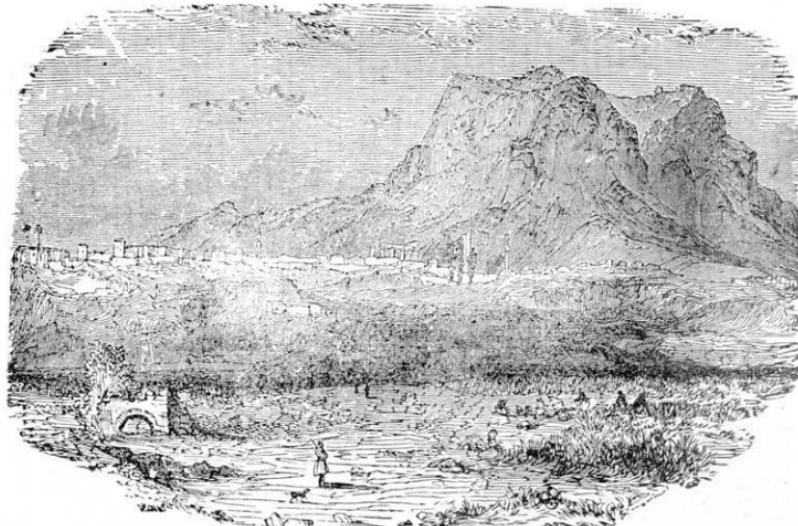

Πύλη τῶν Λεόντων.

2) Ἡ ἐπαρχία Ἀργους ἔχει πρωτεύοντα τὸ **"Ἄργος** (κάτ. 10 χιλιάδες), πόλη γεωργικὴ στὴν πεδιάδα καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἕνα λόφο, ὅπου εἶναι τὸ φρούριο τοῦ **"Ἀργούς**. Ἀπὸ τὸ **"Ἄργος** περνᾶ ὁ σιδερόδρομος Πελοποννήσου, ποὺ πηγαίνει στὴν Τοίπολη καὶ Καλάμες. Ἀπὸ τὴν πόλη αὐτὴ μιὰ γραμμὴ πηγαίνει στὸ Ναύπλιο. Στὴ βόρεια γωνιὰ τοῦ κάμπου, κοντὰ στὸ σημερινὸ χωριὸ **Χαροβάτι** ἥταν ἡ παλιὰ πόλη **Μυκῆνες**, ὅπου εἶχε τὸ

βασίλειο του δ' Ἀγαμέμνονας. Αὐτοῦ βρίσκονται σίμερα πολλὰ ἔρειπτα καὶ ἡ πόρτα τοῦ παλιοῦ κάστρου, ποὺ λέγεται *Πύλη τῶν Λεόντων*, γιατὶ ἀπάνω καὶ πλάγια ἔχει δυὸς λιοντάρια μαρμάρινα. Παρακάτω ἀπὸ τὸ κάστρο βρέθηκαν οἱ τάφοι τῶν βασιλιάδων τῶν Μυκηνῶν.

3) Ἡ ἐπαρχία Κορινθίας ἔχει πρωτεύουσα τὴν *Νέα Κόρωνθο* (κάτ. 10 χιλιάδες), πόλη παράλια στὸν Κοριν-

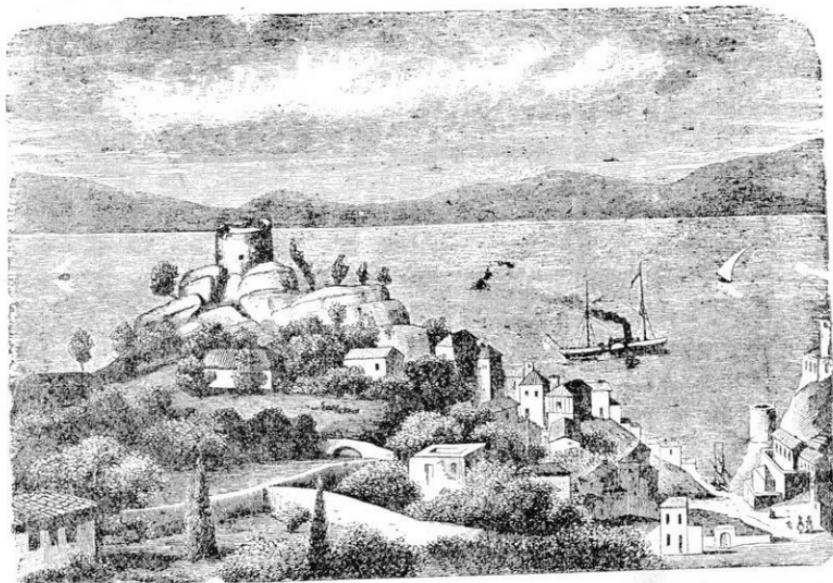

Ἡ Παλιὰ Κόρωνθος.

θιακὸ κόλπο καὶ κοντὰ στὸν Ἰσθμό. Ἡ πόλη αὐτὴ γτίστηκε στὰ 1858, ποὺ καταστράφηκε ἡ παλιὰ Κόρωνθο ἀπὸ σεισμό στὶς 23 ὅμινος Ἀπριλίου 1928 καὶ ἡ νέα πόλη καταστράφηκε καὶ πάλι ἀπὸ σεισμό. Στὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Κορίνθου, ἀπάνω σὲ λόφο ὑψηλό, εἶναι ἡ παλιὰ ἀκρόπολη, δ' *Ἀκροκόρωνθος*: ἐκεῖ ἦταν ἡ παλιὰ Κόρωνθος, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἦταν μεγάλη καὶ πλούσια πόλη. Τὸ *Λουτράκι*, ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸν Ἰσθμὸ στὸν Κορινθιακὸ κόλπο ἐκεῖ εἶναι ζεστὰ λουτρά, ὅπου πολλοὶ κάθε χρόνο πηγαίνουν γιὰ νὰ γιατρευτοῦν ἀπὸ διάφορες ἀρρώστιες. — *Ξυλόκαστρο*, ὅμορφη μικρὴ πόλη

στὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Στὰ νότια τῆς Κορίνθου εἶναι ἡ μικρὴ κοιλάδα **Νεμέα**, ὅπου στὰ παλιὰ χρόνια γίνονταν οἱ ἀγῶνες τὰ Νέμεα. Κοντὰ στὴ Νεμέα εἶναι τὰ στενὰ **Δερβενάνια** ἐκεῖ δὲ Κολοκοτρώνης κατάστρεψε τὸ στρατὸν τοῦ Δράμαλη στὰ 1822.

4) Ἡ ἐπαρχία "Υδρας εἶναι τὸ νησὶ "Υδρα, ὅπου εἶναι καὶ ἡ πρωτεύουσα "Υδρα (κάτ. 3.400), ἡ πατρίδα

Τὸ νησὶ "Υδρα.

τοῦ Ἀντρέα Μιαούλη, τοῦ Σαχτούρη καὶ τοῦ Κουντουριώτη. Οἱ περισσότεροι κάτοικοι εἶναι σφουγκαράδες.

6) Ἡ ἐπαρχία **Σπετσῶν** κι **Ερμιονίδας** ἔχει πρωτεύουσα τὶς **Σπέτσες** (κάτ. 3.500) ἀπάνω στὸ νησὶ Σπέτσες καὶ τὸ νησὶ αὐτὸν ὅπως καὶ ἡ "Υδρα ἔδωσε στὴν ἐπανάσταση τὰ καράβια του καὶ καλοὺς ναυτικούς. Ἡ Ερμιονίδα εἶναι ἡ νοτιοανατολικὴ παραλία τῆς Ἀργολικῆς γεόσονήσου, ὅπου εἶναι ἡ μικρὴ πόλη Κρανίδι (κάτ. 4

χιλιάδες), βγάζει πολλὰ καὶ καλὰ λάδια. Ἡ Ερμόνη, παράλιο χωριό.

Ἡ ἐπαρχία **Κυνθήρων** ἔχει τὰ νησιὰ Κύθηρα καὶ Ἀντικύθηρα. Τὰ νησιὰ αὐτὰ ἔχουν συγκοινωνία καλύτερη μὲ τὸν Ηειραιά παρὰ μὲ τὸ Ναύπλιο, γιὰ τοῦτο πηγαίνουν διοικητικὰ στὸν Πειραιά. Πρωτεύουσα εἶναι τὰ Κύθηρα (Τσιρίγο, κάτ. 900).

β') Νομὸς Ἀχαΐας.

(Κάτ. 200 χιλιάδες).

Τοποθεσία, σύνορα. Ὁ νομὸς Ἀχαΐας ἔχει τὸ βορειοδυτικὸ μέρος τῆς Πελοποννήσου καὶ βρέχεται στὸ βόρειο μέρος του ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸ καὶ Πατραϊκὸ κόλπο καὶ στὸ δυτικὸ ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος. Στ’ ἀνατολικὰ συνορεύει μὲ τὸ νομὸ Αργολίδας καὶ Κορινθίας καὶ στὰ νότια μὲ τὸ νομὸ Ἡλείας.

Ορη ἔχει τὰ **Αροάνια**, τὸν **Ἐρύμανθο** καὶ τὸ **Παναχαικό**.

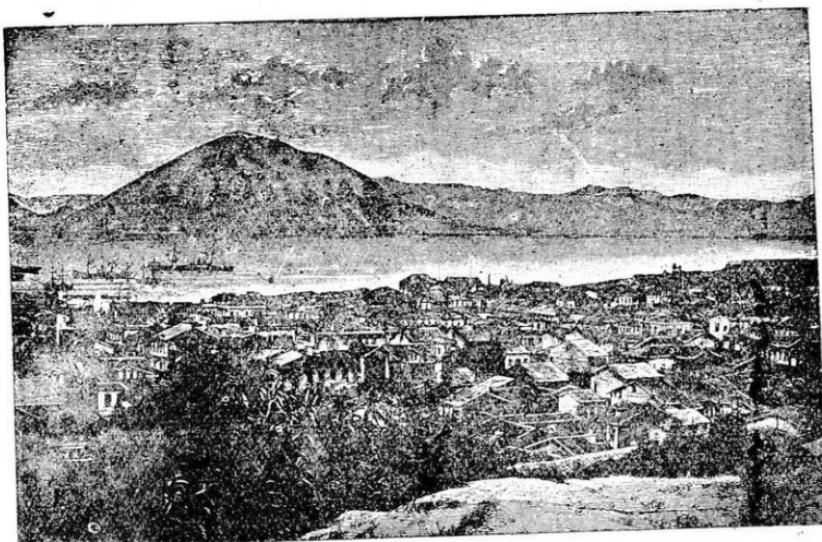
Ποταμοί. Ποτάμια ἔχει μικρά, γιατὶ τὰ βουνὰ φτάνουν σχεδὸν ὡς τὴ Θάλασσα· τέτοια εἶναι δὲ **Ακράτας** καὶ δὲ **Σελινούντας**, ποὺ χύνονται στὸν Κορινθιακὸ κόλπο.

Πεδιάδες ἔχει μικρὲς στὴν παραλία τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου τῆς **Αἰγιαλείας** καὶ τοῦ Πατραϊκοῦ τῆς **Ἀχαΐας**, ποὺ βγάζουν μαύρη σταφίδα, λάδι, φρούτα καὶ κρασιά.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει τρεῖς ἐπαρχίες· 1) τῶν Πατρῶν, 2) τῆς Αἰγιαλείας καὶ 3) τῶν Καλαβρύτων.

1) ᩩ ἐπαρχία **Πατρῶν** ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Πάτρα** (κάτ. 60 χιλιάδες), ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ,

Είναι ή μεγαλύτερη καὶ πιὸ ἐμπορικὴ πόλη τῆς Πελοποννήσου ἔχει πλατιοὺς καὶ ἵσους δρόμους, μεγάλα καὶ καλὰ κτίρια, λιμάνι καλό, ὃπου φορτώνουν τὶς σταφίδες γιὰ τὸ ἔξωτερικό. **Κάτω Ἀχαΐα** (κάτ. 2 χιλιάδες), χωριὸ γεωργικὸ καὶ πλούσιο.

Ἡ Πάτρα.

2) Ἡ ἐπαρχία τῆς **Αἰγιαλείας** ἔχει πρωτεύοντα τὸ **Αἴγιο** (κάτ. 11 χιλιάδες) στὴν παραλία τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου εἶναι δύοφῃ πόλη μὲ πολλὰ νερὰ καὶ κήπους. Ἡ Αἰγιαλεία βγάζει τὴν καλύτερη μαύρη σταφίδα. Στὸ Αἴγιο εἶναι πολλὲς ἀποθήκες, ὃπου ἔτοιμάζουν τὶς σταφίδες γιὰ τὸ ἐμπόριο, καὶ μερικὰ ἐργοστάσια. Στὸ λιμάνι τῆς φορτώνουν σταφίδες γιὰ ἔξω.

3) Ἡ ἐπαρχία **Καλαβρύτων** μὲ πρωτεύοντα τὰ Καλάβρυτα (κάτ. 2 χιλιάδες) εἶναι τὸ Ἀνατολικὸ καὶ πολὺ δρεινὸ μέρος τοῦ Νομοῦ τὰ Καλάβρυτα εἶναι στοὺς πρόποδες στὰ Ἀριάνια, ὃπου ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸ Διακοφτὸ δύοντωτὸς σιδερόδρομος. Κοντὰ στὰ Καλάβρυτα

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

είναι τὰ μοναστήρια **Μέγα Σπήλαιο**, πολὺ πλούσιο, ἀπάνω σὲ ἀπότομους βράχους καὶ ἡ **Άγια Λαύρα**, ὅπου ὁ δεσπότης τῆς Πάτρας ὁ Γερμανὸς σήκωσε τὴ σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως στὶς 25 τοῦ Μάρτη τοῦ 1821· ἡ σημαία ἐκείνη φυλάγεται στὸ μοναστήρι.

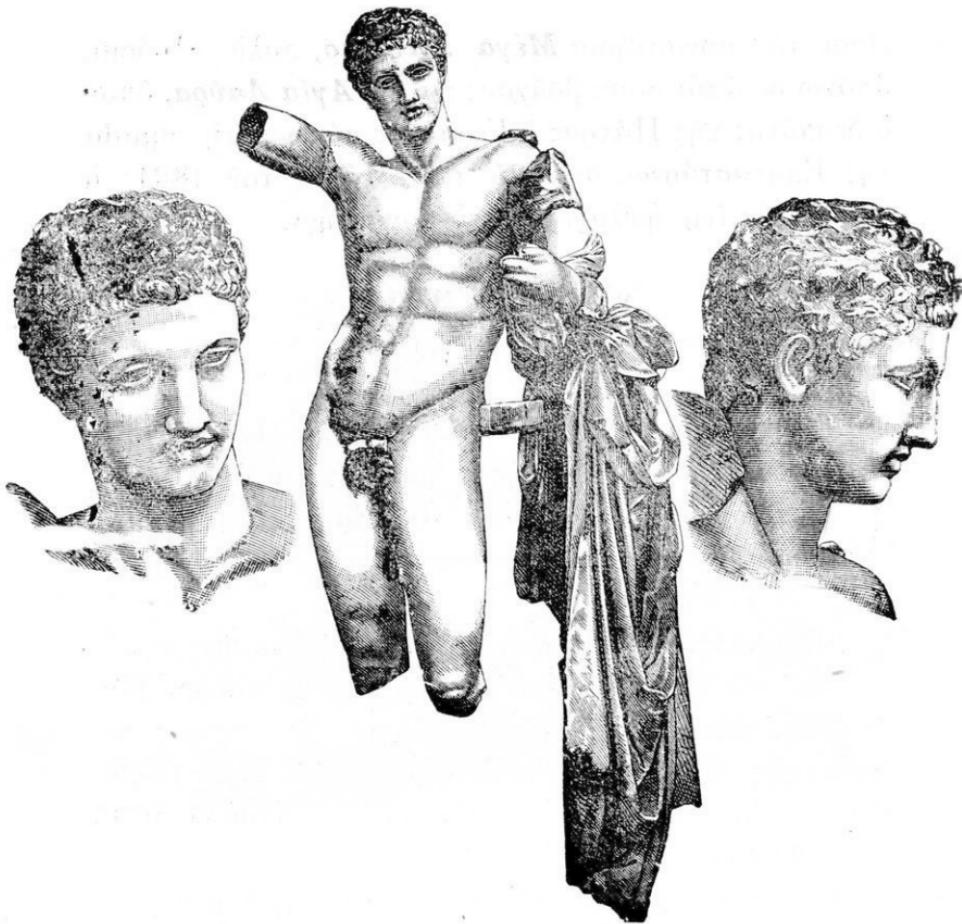
γ) Νομὸς Ἡλείας.

(κάτ. 120 χιλιάδες).

Τοποθεσία, σύνορα. Ὁ νομὸς αὐτὸς είναι στὰ βορειοδυτικὰ τῆς Πελοποννήσου καὶ βρέχεται ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος· είναι ἀναμεταξὺ τοῦ Ἐρύμανθου καὶ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ κι ἀνατολικὰ ἔχει τὸ νομὸν Ἀρκαδίας.

Ο τόπος. Η Ἡλεία είναι μιὰ ἀρκετὰ μεγάλη κι ἔνφροη πεδιάδα, ποὺ ἀπὸ μέσα περνᾶ τὸ ποτάμι Πηνείος καὶ χύνεται στὸ Ἰόνιο πέλαγος. Σ' ὅλη τὴν πεδιάδα αὐτὴ καλλιεργοῦν σταφίδες καὶ λίγα δημητριακά. Μόνο τὸ Δυτικὸ μέρος τῆς είναι δρεινό, ὅπου είναι τὸ βουνὸν **Φολόη**.

Πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει μιὰ μόνο ἐπαρχία μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα. Ηρωτεύουσα είναι ὁ Πύργος (κάτ. 20 χιλιάδες) κοντὰ στὸν Ἀλφειδ ποταμὸ μέσα σ' ὅμορφη πεδιάδα· είναι πόλη γεωργικὴ κι ἐμπορική. Ἐχει λιμάνι τὸ **Κατάνωλο**, ποὺ συγκοινωνεῖ μὲ σιδερόδρομο. Στὸ λιμάνι αὐτὸ φορτώνουν γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ σταφίδες. Στὴ γραμμὴ τοῦ σιδερόδρομου, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Πάτρα είναι ἡ Ἀμαλιάδα (κάτ. 12 χιλιάδες), ἡ Γαστούνη (κάτ. 4 χιλιάδες), ἡ Ἀνδραβίδα καὶ τὰ **Δεχαῖνα**, ποὺ ἔχουν στὴν παραλία, τὴν **Κυλλήνη** μὲ ζεστὰ λουτρά. Στὰ νοτιανατολικὰ τοῦ Ηύρου σὲ μικρὴ κοιλάδα τοῦ Ἀλφειοῦ είναι ἡ **Ολυμπία**, ὅπου ἦταν ναὸς

Ο Έρμης τοῦ Πραξιτέλη.

τοῦ Δία καὶ γίνονταν οἱ Ὀλυμπιακὸι ἀγῶνες. Ἐκεῖ γίνηκαν ἀνασκαφὲς καὶ βρέθηκαν πολλὰ ἀρχαῖα, τὸ στάδιο, ἀγάλματα, ὅπως ὁ Έρμης τοῦ Πραξιτέλη, καὶ τὰ ἔρείπια τοῦ ναοῦ.

δ') Νεμὸς Μεσσηνίας.

(κάτ. 248 χιλιάδες).

Τοποθεσία, σύνορα Ο νομὸς αὐτὸς εἶναι τὸ νοτιοδυτικὸ μέρος τῆς Ηελοποννήσου ἀπὸ τὸν Ἀλφειό

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ποταμὸν ὡς τὸ ἀκρωτήριον Ἀκρίτα. Συνορεύει στὰ βόρεια μὲ τὸ νομὸν Ἡλείας καὶ Ἀρκαδίας καὶ στὰ ἀνατολικὰ μὲ τὸ νομὸν Λακωνίας· στὰ δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος καὶ στὰ νότια ἀπὸ τὸ Μεσσηνιακὸν κόλπον.

"Ορη. "Ορη ἔχει τὸ **Λύκαιο**, τὰ **Νόμια**, τὴν **Ιθώμη** καὶ τὸ **Λυκόδημο**.

Ποταμοί. Ὁ **Πάμισος** ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ **Νόμια** καὶ χύνεται στὸ Μεσσηνιακὸν κόλπον.

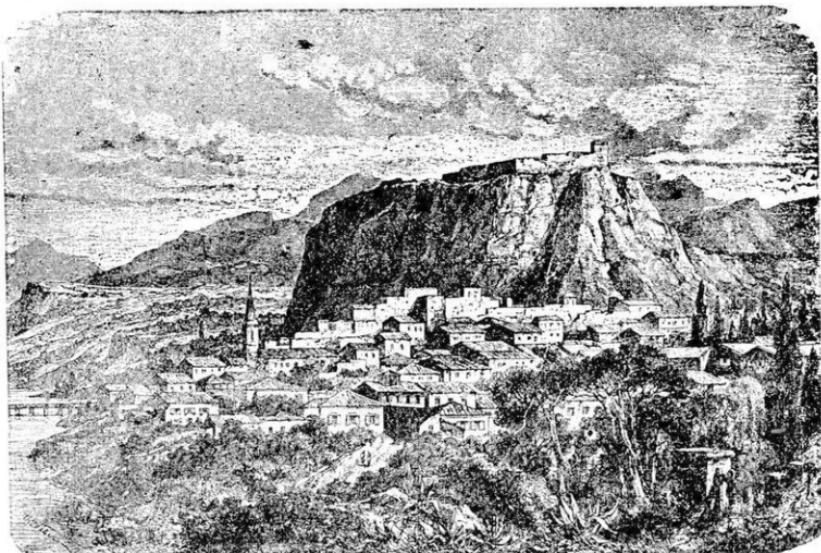
Πεδιάδες. Ἄναμεταξὺ τοῦ Αυκόδημου, τοῦ Ταῦγετου καὶ ἀπὸ τὰ **Νόμια** ὡς τὸ Μεσσηνιακὸν κόλπον εἶναι ἡ πλούσια πεδιάδα τῆς **Μεσσηνίας**, ὅπου καλλιεργοῦν σταφίδες, συκιές κι ἐλιές. Τῆς **Κυπαρισσίας**, ποὺ ἀπλώνεται σὲ ὅλη τὴν παραλία τοῦ Κυπαρισσιακοῦ κόλπου καὶ βγάζει σταφίδες, κρασιὰ καὶ λάδια.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς Μεσσηνίας ἔχει 5 ἐπαρχίες: 1) Καλαμῶν, 2) Μεσσήνης, 3) Πυλίας, 4) Τριφυλίας καὶ 5) Ὁλυμπίας.

1) Ἡ ἐπαρχία Καλαμῶν ἔχει πρωτεύουσα τὴς **Καλάμες** (Καλαμάτα) ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ (κάτ. 30.000), εἶναι πόλη ἐμπορικὴ κι εἶναι κτισμένη 20 λεπτὰ τῆς ὁρας μακριὰ ἀπὸ τὴν θάλασσα, ὅπου εἶναι τὸ λιμάνι της, ἥ **Παραλία τῶν Καλαμῶν** ἔχει πολλοὺς ὅμιορφους κήπους γεμάτους πορτοκαλιές καὶ λεμονιές. Ἐπειδὴ στὸν κάμπο της ἔχουν πολλὲς μουριές ποὺ μὲ τὰ φύλλα τους τρέφουν μεταξοσκώληκες καὶ βγάζουν ἀρκετὸ μετάξι, στὶς Καλάμες εἶναι κι ἐργοστάσια γιὰ μεταξιώτα ὑφάσματα. Ἡ **Θουρία** (κ. 2.500) καὶ τὸ **Ασλάναγα** (κ. 2.000), χωριὰ γεωργικὰ στὴ σιδεροδρομικὴ γραμμῇ.

2) Ἡ ἐπαρχία **Μεσσήνης** ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Μεσσήνη** ἥ **Νησί** κοντὰ στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ Πάμισου (κάτ. 9 χιλιάδες), πόλη γεωργική. **Μελιγαλά** (κάτ. 2.300), χωριὸ γεωργικό.

3) Η ἐπαρχία *Πυλίας* ἔχει πρωτεύουσα τὴν μικρὴν πόλην *Πύλο*, ποὺ τὴν ἔλεγαν ἄλλοτε Ναυαρῖνο ἢ Νιόκαστρο (κάτ. 2.300), παραλία πόλη στὸν κόλπο τοῦ Ναυαρίνου, ὅπου στὰ 1828 οἱ στόλοι τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας

Οἱ Καλάμες.

καὶ Ρωσίας κατάστρεψαν τὸ στόλο τὸν Τοινοκοινγκπτι-
ακό. *Μεθώνη* (κάτ. 2 χιλιάδες) καὶ *Κορώνη* στὰ νότια
τῆς Πύλου μὲ Ένετικὰ κάστρα. Στὸ βόρειο μέρος τῆς
ἐπαρχίας αὐτῆς εἶναι τὸ *Μανιάνη*, ὅπου σκοτώθηκε ὁ
Παπαφλέσας στὰ 1825.

4) Η ἐπαρχία *Τριφυλίας* ἔχει πρωτεύουσα τὴν *Κυ-
παρισσία* κοντὰ στὴν παραλία τοῦ Κυπαρισσιακοῦ κόλ-
που (κάτ. 4.500), *Φιλιατρὰ* (κάτ. 9. χιλιάδες), *Γαργαλιάνοι*
(κάτ. 7 χιλιάδες) καὶ *Λιγονδιστα* (κάτ. 3.600), μικρὸς
γεωργικὸς πόλεις στὰ νότια τῆς Κυπαρισσίας.

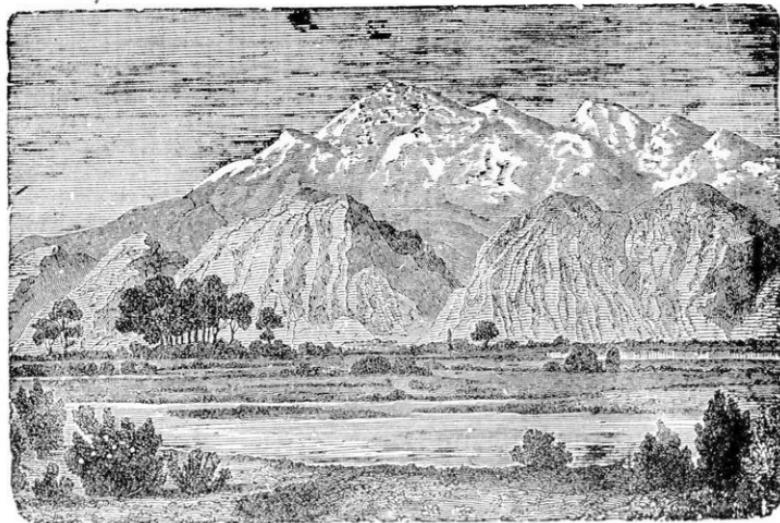
5) Η ἐπαρχία *Όλυμπίας* ἔχει πρωτεύουσα τὴν *Αν-
τρίτσαινα* στοὺς βιορεινοὺς πρόποδες τοῦ Λύκαιου. *Za-*

χάρω (χάτ. 2.200) καὶ **Άγουλινίτσα** (χάτ. 2.700), χωριὰ γεωργικά.

ε') Νομὸς Λακωνίας.

(Κάτ. 144 χιλιάδες).

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς Λακωνίας εἶναι στὸ νοτιανατολικὸ μέρος τῆς Ηελοποννήσου καὶ χωρίζεται ἀπὸ τὴν Μεσσηνία μὲ τὸν Ταῦγετο καὶ ἀπὸ τὴν Ἀρκαδία μὲ τὸν Πάρνωνα. Συνορεύει στὰ βόρεια μὲ τὸ νομὸν Ἀρκαδίας καὶ βορειοδυτικὰ μὲ τὸ νομὸν Μεσσηνίας. Στὰ νότια βρέχεται ἀπὸ τὸ Λακωνικὸ κόλπο καὶ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὸ Μυρτῶν πέλαγος.

Ἡ πεδιάδα τῆς Σπάρτης καὶ ὁ Ταῦγετος.

Ορη. Ὅρη ἔχει τὸν **Πάρνωνα** καὶ τὸν **Ταῦγετο**, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ ψηλὸ βουνὸ στὴν Ηελοπόννησο καὶ τελειώνει στὸ ἀκρωτήριο Ταίναρο.

Πεδιάδες, ποταμοί. Ἀναμεταξὺ στὸν Ηάρωνα καὶ τὸν Ταῦγετο εἶναι ἡ πεδιάδα **Λακεδαίμονας**, δπου καλλιεργοῦν ἐλιές, ἀμπέλια καὶ δημητριακά ἀνάμεσα στὴν

πεδιάδα αύτή περνᾶ ὁ **Εὐρώτας** ποταμός, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Ἀρκαδία καὶ χύνεται στὸ Λακωνικὸ κόλπο. Κοντὰ στὴν παραλία τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου εἶναι ἡ μικρὴ πεδιάδα τοῦ **Ἐλους**, ποὺ βγάζει καλὰ πεπόνια καὶ ψιλὰ φασόλια πολὺ βραστερὰ καὶ νόστιμα.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά Ὁ νομὸς Λακωνίας χωρίζεται σὲ 4 ἐπαρχίες· 1) Λακεδαιμονας, 2) Γυθείου, 3) Οἰτύλου καὶ 4) Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς.

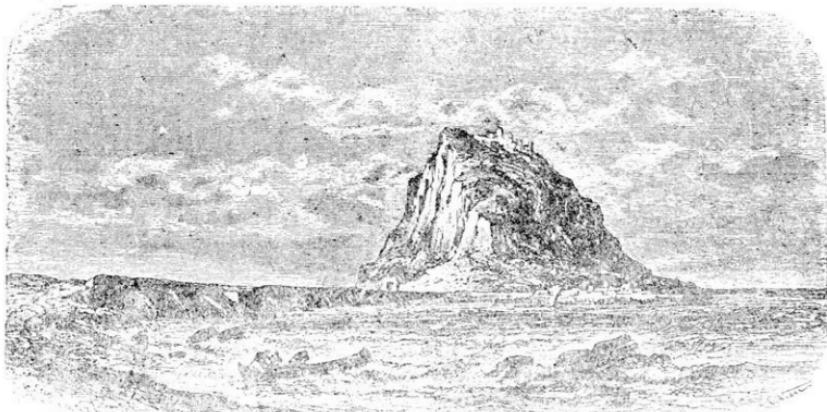
1) Ἡ ἐπαρχία **Λακεδαιμονας**, δπου στὰ παλιὰ χρόνια ἦταν τὸ βασίλειο τοῦ Μενέλαιου, ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Σπάρτη** (κάτ. 6 χιλιάδες), ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ· εἶναι ὅμορφη πόλη κοντὰ στὸν Εὐρώτα μὲ πολλοὺς κήπους μὲ καρποφόρα δέντρα καὶ πρὸ πάντων λεμονιές καὶ πορτοκαλιές. Στὰ δυτικὰ τῆς Σπάρτης καὶ κοντὰ στοὺς πρόποδες τοῦ Ταῦγετου εἶναι ὁ **Μυστράς**, δπου βρίσκονται ἐκκλησίες βυζαντινὲς κι ἑρείπια παλατίου, γιατὶ ἦταν στὴ Βυζαντινὴ ἐποχὴ πρωτεύουσα τοῦ δεσποτάτου τοῦ Μωριά· αὐτοῦ ἦταν δεσπόται οἱ ἀδερφοὶ Παλαιολόγοι.

2) Ἡ ἐπαρχία **Γυθείου** ἔχει πρωτεύουσα τὸ Γύθειο, παράλια πόλη στὸ Λακωνικὸ κόλπο (κάτ. 7 χιλιάδες). "Εχει καλὸ λιμάνι κι εἶναι τὸ ἐπίνειο τῆς Σπάρτης. Ἡ συγκοινωνία τοῦ Γυθείου καὶ Σπάρτης γίνεται μὲ ἀμάξια κι αὐτοκίνητα.

3) Ἡ ἐπαρχία **Οἰτύλου** ποὺ εἶναι ἡ δρεινὴ χερσόνησος τοῦ Ταῦγετου καὶ λέγεται **Μάνη**, ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Ἀρεόπολη** (κάτ. 1.500). Οἰτύλος (κάτ. 1.000) καὶ Καρδαμύλη (κάτ. 600), μικρὰ χωριά. Ἡ Μάνη βγάζει καλὸ λάδι καὶ φάβα.

4) Ἡ ἐπαρχία **Ἐπιδαύρου - Λιμηρᾶς** εἶναι τὸ ἀνατολικὸ μέρος τοῦ νομοῦ ὡς τὸ ἀκρωτήρι Μαλέα καὶ ἔχει πρωτεύουσα τοὺς **Μολάους** (κάτ. 2 χιλιάδες) κοντὰ

στὴν παραλία τοῦ Λακωνικοῦ κόλπου. Στὴ νοτιανατολικὴ παραλία τοῦ ἕδιου κόλπου εἶναι τὸ ναυτικὸ χωριό
Νεάπολη ἢ Βάτικα, ποὺ βγάζει πολλὰ καὶ καλὰ κρεμίδια, τὰ **Βατικιώτικα**. Στὴν ἀνατολικὴ παραλία κι ἀπάνω

Μονεμβασιά.

σὲ μικρὸ νησάκι εἶναι τὸ χωριό **Μονεμβασιὰ** (κάτ. 800) μὲ ἐνετικὸ κάστρο καὶ ὅμορφη βυζαντινὴ ἐκκλησία μὲ καλὲς εἰκόνες βυζαντινές.

στ') **Νομὸς Ἀρκαδίας**.

(κάτ. 165 χιλιάδες).

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ο νομὸς αὐτὸς εἶναι στὸ κέντρο τῆς Πελοποννήσου καὶ βρέχεται μονάχα στὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὸν Ἀργολικὸ κόλπο. Συνορεύει μὲ δύον τοὺς νομοὺς τῆς Πελοποννήσου κι εἶναι πολὺ δρεινὸς μὲ μικρὰ δροπέδια, ὅπου καλλιεργοῦν δημητριάκὰ κι ἀμπέλια.

"Οοη. "Οοη ἔχει τὸ **Παρθένιο**, τὸ **Ἄρτεμησιο** καὶ τὸ **Λύκειο** στὰ ἀνατολικά τὸν **Ἐρύμανθο** στὰ βόρεια, τὸ **Λύκαιο** καὶ τὰ **Νόμια** στὰ δυτικά, τὸν **Ταῦγετο** καὶ

Πάρνωνα στὰ νότια καὶ στὴ μέση τὸ **Μαίναλο**.

Ποταμοὺς ἔχει τὸν **Άλφειό**, ποὺ ἔχει τὶς πηγές του στὴν πεδιάδα τῆς Μεγαλούπολης καὶ τὸ **Λάδωνα** ποὺ χύνεται στὸν Ἀλφειό.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ο νομὸς Ἀρκαδίας χωρίζεται σὲ τέσσερεις ἐπαρχίες: 1) Μαντινείας, 2) Μεγαλουπόλεως, 3) Γορτυνίας καὶ 4) Κυνουρίας.

1) Ἡ ἐπαρχία **Μαντινείας** ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Τρίπολη** (κάτ. 14 χιλιάδες), ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ, στοὺς πρόποδες τοῦ Μαίναλου. Στὸν καιρὸν τῶν Τούρκων ἦταν πρωτεύουσα σ' ὅλη τὴν Πελοπόννησο καὶ λευτερώθηκε στὶς 27 τοῦ Σεπτέμβρη τοῦ 1821. Υστερα διώρεις καταστράφηκε ἀπὸ τὸν Ἰμπραήμ καὶ ξαναζτήστηκε ἀμα γίνηκε τὸ Ἑλληνικὸ βασίλειο. ἔχει ὑφαντήρια καὶ σιδερουργεῖα. Στὰ νότια τῆς Τρίπολης εἶναι ἡ **Τεγέα**, ὅπου ἦταν ἡ παλιὰ πόλη Τεγέα. **Βαλτέτσι**, μικρὸ χωριό, ὅπου νίκησαν στὴν Ἐπανάσταση οἱ Ἑλλήνες τοὺς Τούρκους (1821).

2) Ἡ ἐπαρχία **Μεγαλουπόλεως** ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Μεγαλούπολη** (κάτ. 2.000) κοντὰ στὸ μέρος ποὺ ἦταν ἡ παλιὰ Μεγάλη πόλη. **Λεωντάρι** κοντὰ στὰ σύνορα τῆς Μεσσηνίας. **Ισαρι**, γεωργικὸ χωριό.

3) Ἡ ἐπαρχία **Γορτυνίας** ἔχει πρωτεύουσα τὴν **Δημητσάνα** (κάτ. 2 χιλιάδες), κτισμένη ἀπάνω σὲ βουνό· εἶναι πατρίδα τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου καὶ τοῦ δεσπότη τῆς Πάτρας Γερμανοῦ. **Καρύταινα** (κάτ. 1.200), κοντὰ στὸν Ἀλφειό. **Λαγκάδια** (κάτ. 3 χιλιάδες). **Βυτίνα**, χωριὸ δρεινὸ στὸ Μαίναλο, ἔχει δασονομικὴ σχολή, πολλὰ καὶ ὅμορφα δάση, ὅπου τὸ καλοκαίρι πηγαίνουν καὶ μένουν πολλοὶ ἀπὸ τὶς πόλεις.

4) Ἡ ἐπαρχία **Κυνουρίας**, ποὺ τὴν λέγουν καὶ **Τσα-**

κωνιά, ᔁχει πρωτεύουσα τὸ **Λεωνίδι** (κάτ. 5 χιλιάδες), μισή ὥρα μακριὰ ἀπὸ τὴν θάλασσα τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. **Αστρος** (κάτ. 1000) παράλιο χωριό. **Άγιος Πέτρος** (κάτ. 2 χιλιάδες) ἀπάνω στὸν Ηάρωνα. **Δολιανά**, ὅπου στὰ 1821 οἱ Ἑλληνες νίκησαν τοὺς Τούρκους.

Ἡ συγκοινωνία στὴν Πελοπόννησο.

Ἡ συγκοινωνία στὴν Πελεπόννησο εἶναι καλὴ καὶ γίνεται μὲ σιδερόδρομους καὶ δρόμους ἀμαξωτοὺς στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὰ παράλια μὲ βαπόρια κι ἄλλα πλοῖα. Ὁλες οἱ πόλεις καὶ πολλὰ χωριά, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νομὸ Λακωνίας, ᔁχουν σιδερόδρομικὴ συγκοινωνία ἀναμεταξύ τους καὶ μὲ τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιά. Ὁ σιδερόδρομος τῆς Πελοποννήσου ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Πειραιά, περνᾶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἐλευσίνα, τὰ Μέγαρα καὶ φτάνει στὴν Κόρινθο, ὅπου χωρίζεται σὲ δυὸ γραμμές· ἡ μιὰ πηγαίνει στὴν βόρειο καὶ δυτικὴ παραλία τῆς Πελοποννήσου κι ἀφοῦ περάσῃ τὸ Ξυλόκαστρο-Διακοφτὸ-Αἴγιο-Πάτρα - Κάτω Ἀχαΐα - Μανωλάδα - Λεχαινὰ - Γαστούνη φτάνει στὸν Πύργο· ἀπ' ἐκεῖ μιὰ γραμμὴ πηγαίνει στὰ ἀρχαῖα τῆς Ὀλυμπίας κι ἄλλη στὸ λιμάνι Κατάκωλο. Στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὸ Διακοφτὸ ὧς τὰ Καλάβρυτα πηγαίνει ὁ ὁδοντωτὸς σιδερόδρομος, κι ἀπὸ τὰ Λεχαινὰ στὰ λουτρὰ τῆς Κυλλήνης μικρὴ διακλάδωση. Ἡ ἄλλη ἀπὸ τὴν Κόρινθο πηγαίνει στὸ ἐσωτερικό, περνᾶ τὴ Νεμέα - Ἀργος-Ἀχλαδόκαμπο-Τρίπολη-Λεοντάρι-Μεγαλούπολη - Ἰσαρι-Μελιγαλά καὶ φτάνει στὶς Καλάμιες· ἀπ' ἐκεῖ μιὰ γραμμὴ πηγαίνει στὸ Νησί· στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὸ Ἀργος μιὰ γραμμὴ πηγαίνει στὸ Ναύπλιο. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὲς μιὰ ἄλλη γραμμὴ ἀπὸ τὸν Πύργο πηγαίνει στὴν Κυπαρισσία κι ἀπ' ἐκεῖ στὸ Μελιγαλά, ὅπου ἀνταμώνει τὴν ἐσω-

τερική γραμμή· ἔτσι μπορεῖ κανένας νὰ κάμη δὲ τὸ γύρο τῆς Πελοποννήσου μὲ σιδερόδρομο.

Τὸ γύρο τῆς Πελοποννήσου μποροῦμε νὰ κάμωμε κι ἔξωτερικὰ μὲ βαπόρι, ποὺ πιάνει σ' δὲ τὰ λιμάνια τῆς δηλαδὴ Αἴγιο-Πάτρα-Κατάκωλο-Καλάμες-Γύθειο-Ναύπλιο.

Ἡ καλὴ συγκοινωνία τῆς Πελοποννήσου ἔχαιμε νὰ προοδέψουν καὶ νὰ πολιτιστοῦν οἱ πόλεις καὶ τὰ περισσότερα χωριά τῆς.

4. Ἡ πειροσ.

(κάτ. 313 χιλιάδες)

Τοποθεσία, σύνορα. Ἡ "Ηπειρος εἶναι τὸ βορειοδυτικὸ μέρος τῆς Ἑλλάδας· ἀρχῆς εἰ ἀπὸ τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο καὶ φτάνει ὡς τὴν Ἀλβανία κι ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος ὡς τὴν Πίνδο. Στὰ δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος καὶ στὰ νότια ἀπὸ τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο. Συνορεύει στὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴ Μακεδονία καὶ τὴ Θεσσαλία, στὰ νότια μὲ τὸ νομὸ Αιτωλίας κι Ἀκαρνανίας καὶ στὰ βόρεια μὲ τὴ βόρεια Ἡπειρο τῆς Ἀλβανίας.

Ο τόπος. Ὁλη ἡ χώρα αὐτὴ σκεπάζεται ἀπὸ πολλὰ καὶ μεγάλα βουνά, ἀπότομα καὶ δασώδη. Κατὰ τὴ Μακεδονία εἶναι ἡ **Τύμφη** καὶ κατὰ τὴ Θεσσαλία τὰ **Τζουμέρκα** στὰ βορειανατολικὰ τὸ **Μιτσικέλι** στὴ νότια Ἡπειρο εἶναι ὁ **Τόμαρος** καὶ τὰ βουνὰ τοῦ **Σουλίου**. Ἀναμεταξὺ στὸ Μιτσικέλι καὶ Τόμαρο εἶναι τὸ ὁροπέδιο Ἰωαννίνων μὲ τὴ λίμνη **Παμβώτιδα** στὰ νότια εἶναι ἡ **Αμβρακικὴ πεδιάδα** καὶ ἡ μικρὴ τῆς **Αρτας**.

Ποταμοί. Ἀπὸ τὴν Τύμφη πηγάζει ὁ **Άως**, ποὺ μπαίνει στὴν Ἀλβανία καὶ χύνεται στὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος. Ἀπὸ τὴν Πίνδο καὶ Μιτσικέλι πηγάζει ὁ **Αραχ-**

θος καὶ χύνεται στὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον τὸ ποτάμιον αὐτὸν ἔχον τὴν Ἑλεύθερην Ἑλλάδαν καὶ τῆς ἄλλης Ἡπείρου ὡς τὰ 1912.

Ο Θύαμις, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ Μιτσικέλι καὶ Τόμαρο καὶ χύνεται στὸ Ιόνιο πέλαγος. Ο Αχέροντας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν Τόμαρο καὶ χύνεται στὸ Ιόνιο πέλαγος καὶ ὁ Λοῦρος στὴ νότια Ἡπείρῳ, ποὺ χύνεται στὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον.

Προϊόντα. Η Ἡπείρος ἔχει πολλὰ λιβάδια, δπου τρέφουν πολλὰ πρόβατα καὶ γύδια, γι" αὐτὸν τὰ σπουδαιότερα προϊόντα τῆς εἰναι τυριά, βούτυρα, μαλλιά, ζῶα. Δημ. Κυριακοπούλου, Γεωγραφία τῆς Μεγ. Ἑλλάδας 5

Στις κοιλάδες καὶ στους μικρούς της κάμπους καλλιεργοῦν λίγα δημητριακὰ καὶ στὰ παράλια πολλές έλιές, ἀμπέλια καὶ ξινά.

Πολιτικὴ κατάσταση. "Απὸ τὴν Ἡπειρὸ μικρὸ μέρος, ἀπὸ τὸν Ἀραχθὸ ὡς τὴν Πίνδο, λευθερώθηκε στὰ 1881 μαζὶ μὲ τὴ Θεσσαλία· δῆλη ἡ ἄλλη ἦταν σκλαβωμένη στοὺς Τούρκους ὡς τὰ 1913 καὶ λευθερώθηκε μαζὶ μὲ τὴ Μακεδονία καὶ τὶς ἄλλες Ἑλληνικὲς χῶρες· ἡ βιοεινὴ ὅμως Ἡπειρὸς παραχωρήθηκε στὴν Ἀλβανία, δῶν καὶ οἱ περισσότεροι κάτοικοι εἶναι Ἑλληνες καὶ πιὸ πολλοὶ στὴν περιφέρεια τοῦ Ἀργυρόκαστρου καὶ τῆς Κορυτσᾶς.

Ἡ χώρα αὐτὴ εἶναι μιὰ Γενικὴ Διοίκηση μὲ πρωτεύουσα τὰ Ἰωαννίνα καὶ εἶναι χωρισμένη σὲ τρεῖς νομούς· 1) τῶν Ἰωαννίνων, 2) τῆς Ἄρτας καὶ 3) τῆς Πρέβεζας.

α') Νομὸς Ἰωαννίνων

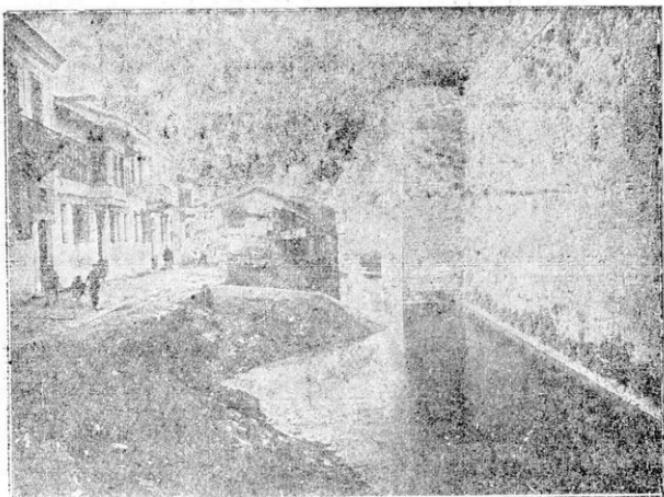
(Κάτ. 180 χιλιάδες)

Τοποθεσία. Ὁ νομὸς Ἰωαννίνων εἶναι τὸ βόρειο μέρος ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἡπειρὸ καὶ ἔχει 6 ἐπαρχίες· 1) Ἰωαννίνων, 2) Μετσόβου, 3) Παραμυθιᾶς, 4) Φιλιατῶν, 5) Πωγωνίου καὶ 6) Κόνιτσας.

Ἡ ἐπαρχία Ἰωαννίνων ἔχει πρωτεύουσα τὰ Ἰωάννινα (Γιάννενα) κοντὰ στὴ Λίμνη. Ἡ πόλη αὐτὴ εἶναι πρωτεύουσα σ' δῆλη τὴν Ἑλληνικὴ Ἡπειρὸ καὶ τοῦ νομοῦ στὴν ἐποχὴ τῶν Τούρκων ἦταν πρωτεύουσα σ' δῆλη τὴν Ἡπειρὸ καὶ αὐτοῦ ἔμενε ὁ πασάς, ποὺ τὴν κυβερνοῦσσε· εἶναι ἡ μεγαλύτερη πόλη τῆς Ἡπείρου (κάτ. 20 χιλιάδες). Στὰ Νοτιοδυτικὰ τῆς πόλης καὶ τοὺς πρόποδες τοῦ Τόμαρου ἦταν ἡ παλιὰ Δωδώνη μὲ τὸ μαντεῖο τοῦ Δία.

· "Ανάμεσα στὸ Μιτσικέλι καὶ στὴν Τύμφη εἰναι 46 χωριά, τὰ Ζαγοροχώρια ἡ Ζαγόρια καὶ στὰ Νότια τοῦ Ζαγοριοῦ, τὸ Συράκο, μικρὴ ὁρεινὴ πόλη.

2) Ἡ ἐπαρχία Μέτσοβον κατὰ τὴν Μακεδονία μὲ πρωτεύουσα τὸ Μέτσοβο, μικρὴ πόλη στὰ στενὰ ποὺ περνᾶ ὁ δρόμος ἀπὸ τὴν Ἡπειρο γιὰ τὴν Θεσσαλία. Τὸ Μέτσοβο εἰναι ἡ πατρίδα τοῦ Γ. Ἀβέρωφ καὶ τῶν Μετσοβιτῶν, ποὺ ἔκαμαν στὴν Ἀθήνα τὸ Μετσόβειο Πολυτεχνεῖο.

Τὰ Γιάννενα.

3) Ἡ ἐπαρχία Κόνιτσας στὰ βορειοανατολικὰ τοῦ νομοῦ μὲ πρωτεύουσα τὴν Κόνιτσα στὸν Ἀῶ η ποταμό.

4) Ἡ ἐπαρχία Πωγωνίου μὲ πρωτεύουσα τὸ Πωγάνιο, χωρὶς γεωργικὸ καὶ κτηνοτροφικὸ στὰ βόρεια τοῦ νομοῦ.

5) Ἡ ἐπαρχία Φιλιατῶν μὲ πρωτεύουσα τὶς Φιλιάτες εἰναι τὸ δυτικὸ μέρος τοῦ νομοῦ ὡς τὸ ποτάμι Θύαμι, μὲ ἐπίνειο τοὺς Σαγιάδες.

6) Ἡ ἐπαρχία Παραμυθιᾶς στὰ νότια τοῦ Θύαμι

μὲ πρωτεύουσα τὴν Παραμυθιά. Σὲ μικρὸν κόλπο ἀπέναντι στὴν Κέρκυρα είναι τὸ χωριό *Γουμένιτσα*

β') Νομὸς *Αρτας*

(Κάτ. 53 χιλιάδες)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ο νομὸς αὐτὸς είναι τὸ νοτιοανατολικὸ μέρος ἀπὸ τὴν *Ηπειρο* καὶ συνορεύει στὰ δυτικὰ μὲ τὸ νομὸ *Ιωαννίνων* καὶ *Πρέβεζας*, στὰ νότια μὲ τὸ νομὸ *Αιτωλίας* καὶ *Ακαρνανίας*, διο� *Επίνειον* μικρὸν μέρος βρέχεται ἀπὸ τὸν *Αμβρακικὸν κόλπον* καὶ στὸ *Ανατολικὰ μὲ τὸ νομὸ Τρικκάλων*.

Ο τόπος τοῦ νομοῦ αὐτοῦ είναι ὀρεινὸς καὶ μόνος κατὰ τὴν θάλασσα είναι ἡ πεδιάδα τῆς *Αρτας*.

Ορη, ποταμοί. Σ' ὅλο τὸ νομὸ είναι ξαπλωμένο τὸ βουνὸ *Τζούμερκα*. Στὴ δυτικὴ πλευρά του, ἀπὸ τὸ βόρειο ὡς τὸ νότιο μέρος, τρέχει τὸ ποτάμι *Αραχθός*, ποὺ χύνεται στὸν *Αμβρακικὸν κόλπον*.

Πόλεις καὶ χωριά. Ο νομὸς αὐτὸς ἔχει μιὰ ἐπαρχία μὲ πρωτεύουσα τὴν *Αρτα* (κάτ. 7.500), ποὺ είναι στὸ νότιο μέρος καὶ στὴν ἀριστερὴ ὅχθη τοῦ *Αραχθού*, διο� είναι ἔνα μεγάλο πέτρινο γεφύρι, τὸ *γεφύρι τῆς Αρτας*. Επίνειο τῆς *Αρτας* στὸν *Αμβρακικὸν κόλπον* είναι ἡ *Κόπραινα*. Κοντὰ στὴν *Αρτα* είναι τὸ χωριό *Πέτα* ἐκεῖ στὴν *Επανάσταση* σκοτώθηκαν πολλοὶ φιλέλληνες καὶ Σουλιώτες καὶ πάρα πέρα ἡ *Σκουληγαριά*, διο� γεννήθηκε ὁ στρατηγὸς Γ. Καραϊσκάκης. *Απάνω στὰ Τζούμερκα* είναι τὰ *Αγναντα* (κάτ. 1.200) καὶ τὰ *Πράμαντα* (κάτ. 2.400) καὶ στὴν πιὸ βορειοὴ γωνιὰ τοῦ νομοῦ οἱ *Καλαρύτες*, μικρὸ χωριό.

γ') Νομὸς Πρέβεζας

(Κάτ. 80 χιλιάδες)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς Πρέβεζας εἶναι τὸ νοτιοδυτικὸ μέρος ἀπὸ τὴν Ἡπειρὸν καὶ βρέχεται στὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Ἰόνιο πέλαγος καὶ στὰ νότια ἀπὸ τὸν Ἀμβρακικὸ κόλπο. Συνορεύει στὰ βόρεια μὲ τὸ νομὸν Ἰωαννίνων καὶ στὰ δυτικὰ μὲ τὸ νομὸν Ἀρτας.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει δύο ἐπαρχίες: 1) Πρέβεζας καὶ 2) Μαργαριτίου.

1) Ἡ ἐπαρχία Πρέβεζας ἔχει πρωτεύουσα τὴν Πρέ-

Τὸ Ζάλογγο.

βεζα, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ (κάτ. 8.500): εἶναι στὴ στενὴ εἰσόδῳ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου κι ἀπέναντι στὸ Ἀκτιονί. Η Πρέβεζα εἶναι καὶ τὸ ἐπίνειο στὰ Ιωάννινα κι ἐνώνεται μὲ αὐτὰ μὲ ἀμαξωτὸ δρόμο. Στὰ βόρεια τῆς Πρέβεζας εἶναι τὸ Ζάλογγο, δῶν γκραμίστηκαν ἀπὸ τοὺς βράχους οἱ Σουλιώτισσες γιὰ νὰ μὴ γίνουν σκλάβες τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Στὰ μεσόγεια εἶναι τὸ γεωργικὸ χωριό Φιλιππιάδα (κάτ. 3 χιλιάδες).

2) Ἡ ἐπαρχία Μαργαριτίου είναι τὸ βορειοδυτικὸ μέρος τοῦ νομοῦ κι' ἔχει πρωτεύουσα τὴν Πάργα (πάτ. 3 χιλιάδες) ἀπέναντι στοὺς Παξούς· ἡ Πάργα βγάζει πολλὰ πορτοκάλια, λεμόνια, κίτρα καὶ καλὸ λάδι. **Μαργαρίτη** μεσόγειο γεωργικὸ χωριό. Σούλι ἀπάνω στοὺς βράχους, δοξασμένο γιὰ τοὺς ἀγῶνες του μὲ τὸν Ἀληπασά.

Ἡ συγκοινωνία στὴν Ἡπειρό

Ἡ Ἡπειρος δὲν ἔχει καλὴ συγκοινωνία· δὲν ἔχει κανένα σιδερόδρομο οὔτε πολλοὺς καὶ καλοὺς δρόμους. Οἱ σπουδαιότεροι δρόμοι της είναι Ἰωάννινα—Ἄρτα, Ἰωάννινα—Πρέβεζα, Ἰωάννινα—Παραμυθιά, Ἰωάννινα—Δελβίνο—Ἄγιοι Σαράντα καὶ Ἄρτα—Κόπρανα. Ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ αὐτοκίνητα καὶ ἀμάξια στοὺς παραπάνω δρόμους· στὰ χωριὰ μὲ ζῶα. Θαλασσινὴ συγκοινωνία ἔχουν τὰ λιμάνια τῆς Πρέβεζα, Κόπραινα, Πάργα καὶ Σαγιάδες.

Μ ακεδονία

(Κάτ. ἑνάμισυ ἑκατομμύριο)

Τοποθεσία, σύνορα. Ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία, ποὺ είναι ἡ μεγαλύτερη Ἑλληνικὴ χώρα, ἔκτισται ἀπὸ τὴν Ἡπειρὸν καὶ Ἀλβανία ἀπὸ δυτικὰ ὡς τὴ Θράκη ἀνατολικὰ καὶ ἀπὸ τὴ Θεσσαλία κι Αιγαῖο πέλαγος ἀπὸ τὰ νότια ὡς τὴ Σερβία καὶ Βουλγαρία βορειῶς. Συνορεύει λοιπὸν μὲ τὴ Θεσσαλία, Ἡπειρό, Ἀλβανία, Σερβία, Βουλγαρία καὶ Θράκη. Ἀπὸ τὴ Θράκη χωρίζεται μὲ τὸ Νέστο ποταμὸν καὶ μὲ τὶς ἄλλες χῶρες μὲ βουνά ὑψηλὰ καὶ μυγάλα. Στὸ Αιγαῖο πέλαγος ἀναμεταξὺ τοῦ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Θερμαϊκοῦ κόλπου καὶ τοῦ Στρυμωνικοῦ κρέμιέται ἀπὸ τὴν μέση τῆς Μακεδονίας ἡ **Χαλκιδικὴ** χερσόνησος, ποὺ τελειώνει σὰν τὴν Πελοπόννησο σὲ τρεῖς ἄλλες μικρές, τὸ **Άγιο ὄρος**, τὸ **Δαγκὸ** καὶ τὴν **Κασσάντρα**.

Κόλπους ἔχει τὸ Θερμαϊκό, τῆς Κασσάντρας, τοῦ **Άγίου ὄρους**, τὸ **Στρυμωνικὸ** καὶ τῆς Καβάλλας, ποὺ ἔχει μπροστά του τὸ νησὶ **Θάσο**.

Ο τόπος. Ἡ Μακεδονία ἔχει πολλὰ καὶ μεγάλα βουνά μὲ ἀπέραντα δάση, ἔχει ὅμως καὶ πολλὲς πλούσιες πεδιάδες καὶ κοιλάδες, ποὺ τὶς ποτίζουν ποτάμια μὲ ἄφθονα νερὰ καὶ λίμνες μεγάλες μὲ πολλὰ ψάρια.

Ορη. Κατὰ τὴν Θεσσαλία ἔχει τὸν **Ολυμπὸ**, τὸν Πίερο καὶ τὰ **Καμβούνια**. Στὴ δυτικὴ Μακεδονία τὴν Τύμφη, τὸ **Βόϊο** καὶ τὸ **Βέρμιο** κατὰ τὴν Βουλγαρία τὸ **Μπέλεσι** καὶ τὴν **Ροδόπη** στὴ Χαλκιδικὴ ἔχει τὸ **Χολομῶντα** καὶ τὸν **Άθωνα** ἢ **Άγιο ὄρος**.

Πεδιάδες. Μεγαλύτερες πεδιάδες τῆς Μακεδονίας είναι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ **Δράμας** ἄλλες πεδιάδες είναι τῆς **Φλώρινας**, τῆς **Καστοριᾶς**, τῶν **Σερρῶν** κι ἄλλες πιὸ μικρές κι ἀρκετὰ δροπέδια.

Ποταμοί. Ἡ Μακεδονία ἔχει τὰ περισσότερα καὶ τὰ μεγαλύτερα ποτάμια ἀπὸ τὶς ἄλλες Ἑλληνικὲς χώρες. Ἀπὸ τὴν Θεσσαλία μπαίνοντας στὴ Μακεδονία βρίσκομε τὸν **Άλιάκμονα**, ποὺ ἔχει τὶς πρῶτες πηγές του στὴ Νίμνη τῆς Καστοριᾶς κοὶ χύνεται στὸ Θερμαϊκό, όστερα τὸ **Λουδία** στὴν πεδιάδα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸν **Άξιὸ** (Βαρδάρης), ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Σερβικὴ Μακεδονία καὶ είναι τὸ μακρύτερο ἑλληνικὸ ποτάμι καὶ κοντὰ στὴ Θεσσαλονίκη τὸ **Γαλλικό** ὃλα αὐτὰ τὰ ποτάμια χύνονται στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο καὶ περνοῦν ὃλα ἀπὸ τὴν πεδιάδα τῆς Θεσσαλονίκης. Στὴν ἀνατολικὴ Μακεδονία είναι ὁ **Στρυμῶνας**, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν

Βουλγαρία, περνᾶ τὴν πεδιάδα τῶν Σερρῶν καὶ τὴ λίμνη τοῦ Ἀχινοῦ καὶ χύνεται στὸ Στρυμωνικὸ οόλπο.

Λίμνες. Ἡ Μακεδονία ἔχει πολλὲς καὶ μεγάλες λίμνες· οἱ πιὸ σπουδαῖες εἰναι: στὰ σύνορα τῆς Σερβίας ἡ Πρέσπα, τοῦ Ὀστροβού, τῆς Καστοριᾶς στὴν πεδιάδα τῆς Καστοριᾶς, τῶν Γιανιτσῶν, ὃπου ἔχει τὶς πηγές του ὁ Λουδίας, τοῦ Ααγκαδᾶ καὶ ἡ Βόλβη (Μπεσίκια) στὰ βορεινὰ τοῦ Χολομώντα, τῆς Δοϊράνης καὶ τοῦ Ἀχινοῦ.

Προϊόντα. Ἡ Μακεδονία εἶναι πλούσια χώρα· στὶς πεδιάδες βγάζουν πολλὰ δημητριακά, ωὗται, καπνά, βαμπάνια, καὶ κρασί. Στὰ λιβάδια τῆς τρέφονται πολλὰ κοπάδια πρόβατα, γίδια καὶ βώδια. Ἐχει μεταλλεῖα, ὃπου βγάζουν διάφορα μέταλλα, λυγνίτη καὶ λευκόλιθο.

Πολιτικὴ κατάσταση. Ὁλη ἡ Μακεδονία ὡς τὰ 1912 ἦταν σκλαβωμένη στοὺς Τούρκους καὶ ἐλευθερώθηκε μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες Ἑλληνικὲς χῶρες στὸ Βαλκανοτυρρηνικὸ καὶ Ἑλληνοβουλγαρικὸ πόλεμο. Ἀπὸ τὴ Μακεδονία τὸ περισσότερο μέρος, ἡ δυτική, νότια καὶ ἀνατολικὴ παραχωρήθηκε στὴν Ἑλλάδα, ἡ βόρεια στὴ Σερβία καὶ λίγη στὴ Βουλγαρία. Ἡ Ἑλληνικὴ Μακεδονία εἶναι μιὰ Γενικὴ Διοίκηση. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς μένει στὴ Θεσσαλονίκη, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα σ' ὅλη τὴ Μακεδονία καὶ εἶναι χωριζμένη σὲ 8 νομοὺς· α') Θεσσαλονίκης, β') Χαλκιδικῆς, γ') Πέλλης, δ') Κοζάνης, ε') Φλωρίνης, στ') Σερρῶν, ζ') Δράμας, η') Καβάλλας.

α'). Νομὸς Θεσσαλονίκης.

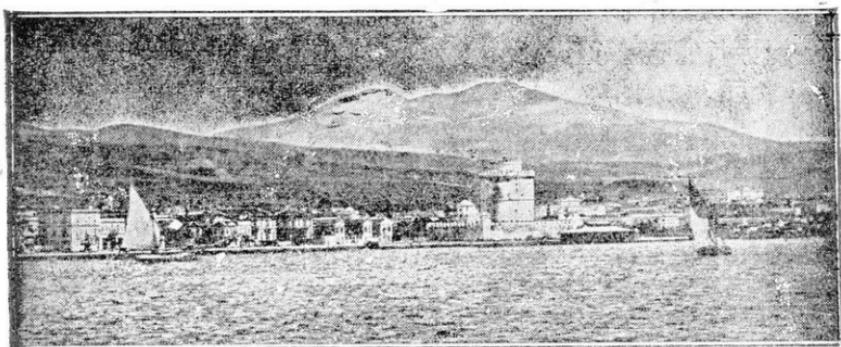
(Κάτ. 540 χιλιάδες)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς Θεσσαλονίκης εἶναι τὸ νότιο μεσανὸ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας

κι ἔχει στὰ νοτιοδυτικὰ τὰ βουνά "Ολυμποί, Πίερα,
Βέρμιο, στὰ βορειοδυτικὰ τὸ Βόρα καὶ στὰ βόρεια τὸ
Μπέλεσι. Στὰ νοτιοδυτικὰ καὶ νότια πλευρά του βρέ-
χεται ἀπὸ τὸ Θερμαϊκὸ κόλπο. "Ανάμεσα στὰ βουνά
αὐτὰ εἶναι ἡ μεγάλη πεδιάδα τῆς Θεσσαλονίκης.

Ποταμοί. "Απὸ τὴν πεδιάδα τῆς Θεσσαλονίκης περ-
νοῦν οἱ ποταμοὶ "Άλιάκμονας, Λουδίας, "Αξιός καὶ
Γαλλικὸς καὶ χύνονται στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο.

Λίμνη ἔχει τὴ Βόλβη στὸ ἀνατολικὸ μέρος καὶ βο-
ρεινὰ τοῦ Χολομώντα μὲ πολλὰ καὶ μεγάλα ψάρια. Γύ-
ρω στὴ λίμνη αὐτὴ εἶναι μιὰ μικρὴ καὶ πολὺ δμοφρη-

"Η κεντρικὴ προκυμαία τῆς Θεσσαλονίκης.

πεδιάδα, τὰ Μακεσίνια, ποὺ φτάνει ὡς τὸ Στρυμωνικὸ
κόλπο.

Πόλεις. "Ο νομὸς αὐτὸς εἶναι χωρισμένος σὲ πέντε
ἔπαρχίες 1) Θεσσαλονίκης, 2) Κατερίνης, 3) Βέρ-
ροιας, 4) Κιλκίς καὶ 5) Δαγηαδᾶ.

1) "Η ἔπαρχία Θεσσαλονίκης ἔχει πρωτεύουσα τὴ
Θεσσαλονίκη, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ κι δήλης
τῆς Μακεδονίας (κάτ. 230 χιλιάδες) εἶναι παραδίκια
πόλη στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο μὲ μεγάλο καὶ καλὸ λιμάνι.
"Η πόλη αὐτὴ εἶναι κτισμένη σ' ὅμοοφη τοποθεσίᾳ

κι είναι τὸ μόνο λιμάνι τῆς μεσανῆς καὶ δυτικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας ἔχει μεγάλο ἐμπόριο κι ἀρκετὰ ἐργοστάσια. Οἱ κάτοικοι οἱ περισσότεροι εἰναι Ἐλληνες, είναι δημος καὶ πόλλοι Ἐβραῖοι καὶ λίγοι Σέρβοι κι Εύρωπαῖοι. Ο Ἐλληνικὸς στρατὸς μπήκε κι ἐλευθέρωσε τὴ Θεσσαλονίκη στὶς 26 Ὀκτωβρίου τοῦ 1912, τὴν ἡμέρα τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, τοῦ προστάτη τῆς. ἔχει ωραῖς βυζαντινὲς ἐκκλησίες, τὸν ἄγιο Δημήτριο, τὴν Ἅγια Σοφία κι ἄλλες. ἔχει πολλὰ σχολεῖα καὶ Πανεπιστήμιο.

Ἡ Θεσσαλονίκη στὸν εὐρωπαϊκὸ πόλεμο κάηκε ἡ περισσότερη καὶ κτίστηκε πάλι μὲ νέο σχέδιο κι ἔτοι ἔχει γίνει μιὰ πόλη μὲ καλὸ σχέδιο, πλατιοὺς δρόμους, μεγάλες πλατεῖες καὶ μὲ μεγάλα κι ὅμορφα κτίρια δημόσια καὶ ιδιωτικά.

Στ' ἀνατολικὰ τῆς Θεσσαλονίκης, στοὺς πρόποδες ἑνὸς βουνοῦ, τοῦ Χορτιάτη, είναι τὸ Ἀσβεστοχώρι, μικρὴ καὶ ὑγιεινὴ πόλη.

2) Ἡ ἐπαρχία Κατερίνης ἔχει πρωτεύουσα τὴν Κατερίνη (κάτ. 10 χιλιάδες), ποὺ ἀπέχει λίγο ἀπὸ τὴ θάλασσα τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου.

Στὰ νότια τῆς Κατερίνης είναι τὸ χωριὸ Λιτοχώρι.

3) Ἡ ἐπαρχία Βέρροιας ἔχει πρωτεύουσα τὴ Βέρροια (κάτ. 15 χιλιάδες) κοντά στὸν Ἀλιάκμονα ἔχει κλωστήρια καὶ μύλους, ποὺ ἐργάζονται μὲ τὴ δύναμη τῶν νερῶν. Νιάουσα, μικρὴ πόλη στὰ βορειοδυτικὰ τῆς Βέρροιας μὲ ἀρκετὰ ἐργοστάσια, κλωστήρια, θεραπευτικεῖα κι ἄλλα. Ἀπὸ τὴ Βέρροιο καὶ Νιάουσα περνᾶ ὁ σιδερόδρομος Θεσσαλονίκης—Μονοετήρου.

5) Ἡ ἐπαρχία Κιλκίς μὲ πρωτεύουσα τὸ Κιλκίς (κάτ. 7 χιλιάδες), είναι τὸ βόρειο μέρος τοῦ νομοῦ τὸ Κιλκίς είναι μικρὴ γεωργικὴ πόλη, ἄλλὰ δοξασμένη γιὰ

τη μεγάλη νίκη τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἔδιωξαν μὲ τὴ λόγῳ
τοὺς Βουλγάρους ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χαρακώματά τους
στὰ 1913.

5) Ἡ ἐπαρχία Λαγκαδᾶ εἶναι τὸ βορειοανατολικὸ
μέρος τοῦ νομοῦ κι ἔχει πρωτεύουσα τὸ Λαγκαδᾶ (κάτ.
3.500) στὴ λίμνη κοντὰ στὸ Λαγκαδᾶ εἶναι ὁ Λαχανάς,
ὅπου οἱ Ἑλληνες νίκησαν τοὺς βουλγάρους στὰ 1913
καὶ τοὺς ἄγαγκασαν γὰ φύγουν.

β') Νομὸς Χαλκιδικῆς

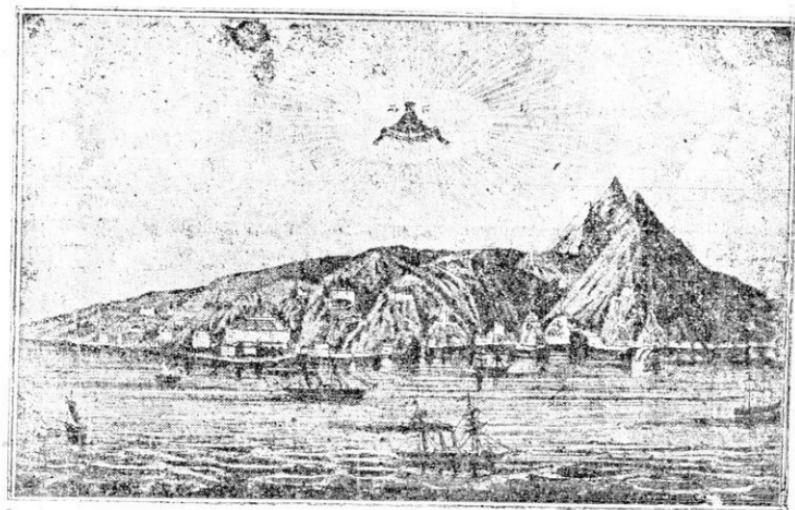
(Κάτ. 65 χιλιόδες)

Τοποθεσία. Ὁ νομὸς αὐτὸς εἶναι τὸ περισσότερο
μέρος τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου καὶ τὸν χωρίζουν
ἀπὸ τὸ νομὸ Θεσσαλονίκης τὰ βουνὰ *Χορτιάτης* καὶ
Χολομώντας. Ἡ Χαλκιδικὴ χερσόνησος κρεμίται ἀπὸ
τὴν μεσανὴ Μακεδονία μέσα στὸ Αίγατο πέλαγος καὶ
τελειώνει σὲ τρεῖς ἄλλες μικρότερες χερσόνησες, ποὺ
ἄναμεσά τους γίνονται δύο μεγάλοι κόλποι.

Τόπος. Ἡ Χαλκιδικὴ εἶναι τόπος ὀρεινός, ποὺ τὸν
τικτυπάζουν διάφορα βουνὰ τοῦ Χολομώντα καὶ ὁ "Α-
θινας. Μικρὴ καὶ στενὴ πεδιάδα εἶναι ὅλη ἡ παραλία,
ποὺ βρέχεται ἀπὸ τὸ Θερμαϊκὸ κόλπο καὶ ἡ χερσόνησος
Κασσάντρα. Ὁ Χολομώντας ἔχει πολλὰ καὶ μεγάλα δά-
ση ἀπὸ βαλανιδιές, ἵτιὲς καὶ καστανιὲς καὶ πρὸ πάντων
στὸ βορειοανατολικὸ μέρος, ὃπου εἶναι τὸ μεγάλο δάσος
τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ "Ισβοροῦ.

Προϊόντα. Βγάζει δημητριακά, ὅσπρια, μῆλα, μέλι,
λάδι, μετάξι, ζῶα καὶ ξυλεία ἀπὸ τὰ δάση της. Ἐχει
στὸ ἀνατολικὸ μέρος τὰ πλούσια μεταλλεῖα τοῦ "Ισβοροῦ
καὶ κοντὰ στὸν κόλπο τῆς Κασσάντρας βγάζουν καὶ
λευκόλιθο.

Πόλεις. Πρωτεύουσα είναι ό *Πολύγυρος*, μικρή πόλη στοὺς νότιους πρόποδες τοῦ Χολομώντα (κάτ. 2.500). Ἡ Λαρίγκοβη (κάτ. 3.000) κι ή *Ιερισσός* στὸν ίσθμο τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ποὺ τὴν ἔκοψε ὁ Θέοξης γιὰ νὰ περάσουν τὰ πλοῖα του καὶ νὰ γλιτώσῃ ἀπὸ τὴν τρικυμία τοῦ Ἀθωνα.

Τὸ Ἀγιο Ὅρος.

Ἡ τρίτη ἀνατολικὴ χερσόνησος, δπου είναι ό *Ἀθωνας*, λέγεται *Ἀγιο Ὅρος*, γιατὶ σ' δληαύτῃ κατοικοῦν καλόγεροι στὰ 20 μοναστήρια της καὶ στὰ 14 ἀσκητήρια πρωτεύουσα τοῦ Ἀγίου Ὅρους, δπου είναι τὸ συμβούλιο ἀπὸ καλογέρους, ποὺ κυβερνᾶ τὸ *Ἀγιο Ὅρος*, είναι οἱ Καρυές.

γ') **Νεμὸς Πέλλης.**

(Κάτ. 95 χιλιάδες).

Τοποθεσία. Ὁ νομὸς Πέλλης είναι τὸ βιορειοδυτικὸ μέρος τῆς πεδιάδας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ φτάνει δῆς τὸ

βουνὸ Βόρα στὰ βόρεια φτάνει ὅς τὰ σύνορα τῆς Σερβίας, δπου εἶναι τὸ ὅμορφο ὁροπέδιο τῆς Καρατζόβας.

Πόλεις. Ὁ νομὸς Πέλλης χωρίζεται σὲ 4 ἑπαρχίες: 1) Ἐδεσσας, 2) Ἐνωτίας, 3) Γιανιτσῶν καὶ 4) Γουμένιτσας.

1) Ἡ ἑπαρχία Ἐδεσσας ἔχει πρωτεύουσα τὴν ὅμορφη πόλην Ἐδεσσα (κάτ. 13 χιλιάδες ποὺ οἱ Βούλγαροι τὴν ἔλεγαν Βοδενά, γιὰ τὰ πολλά της νερά, ποὺ κάνουν καταρράχτες καὶ κινοῦν ἐργοστάσια. Ἡ Ἐδεσσα εἶναι σὲ ὑψηλὸ μέρος στοὺς βροσινοὺς πρόποδες τοῦ Βέρμιου κι ἀπὸ κεῖ φαίνεται κάτω ἡ περισσότερη πεδιάδα τῆς Θεσσαλονίκης μὲ τὰ πολλά της ποτάμια καὶ τὴ λίμνη τῶν Γιανιτσῶν. Εἶναι παλιὰ πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας. Στὰ δυτικὰ τῆς Ἐδεσσας εἶναι ἡ λίμνη Ὀστροβό μὲ τὸ χωριὸ Ὀστροβό στὶς ὅχθες της. Ἀπὸ τὴν Ἐδεσσα καὶ Ὀστροβό περνᾶ ὁ σιδερόδρομος τοῦ Μοναστηριοῦ.

2) Ἡ ἑπαρχία Ἐνωτίας εἶναι τὸ βόρειο μέρος τοῦ νομοῦ κι ἔχει πρωτεύουσα τὴν Ἐνωτία (Νώτια), κοντὰ στὰ Σερβικὰ σύνορα.

3) Ἡ ἑπαρχία Γιανιτσῶν εἶναι τὸ ἀνατολικὸ τῆς Ἐδεσσας πεδινὸ μέρος τοῦ νομοῦ μὲ πρωτεύουσα τὰ Γιανιτσὰ [κάτ. 9 χιλιάδες] κοντὰ στὴ λίμνη τῶν Γιανιτσῶν ἥδω στὶς 20 Ὀκτωβρίου 1912 γίνηκε μεγάλη μάχη Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, ποὺ νίκησαν οἱ Ἑλληνες καὶ προχώρησαν ὑστερα γιὰ τὴ Θεσσαλονίκη. Κοντὰ στὴν πόλη αὐτὴ εἶναι τὰ ἐρείπια τῆς παλιᾶς Πέλλης, ποὺ ἦταν πρωτεύουσα τῆς Μακεδονίας στὴν ἑποχὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλέξαντρου.

4) Ἡ ἑπαρχία Γουμένιτσας εἶναι τὸ ἀνατολικὸ μέρος τοῦ νομοῦ κατὰ τὸν Ἀξιὸ κι ἔχει πρωτεύουσα τὴ Γουμένιτσα μικρὴ πόλη στοὺς πρόποδες βουνοῦ.

δ') Νομὸς Κοζάνης.

(Κάτ. 167 χιλιάδες)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς Κοζάνης εἶναι τὸ νοτιοδυτικὸ μέρος τῆς Μακεδονίας καὶ συνορεύει μὲ τὴ Θεσσαλία, Ἡπειρό, τὸ νομὸ Θεσσαλονίκης καὶ Φλώρινας.

Ο τόπος τοῦ νομοῦ αὐτοῦ εἶναι ὀρεινός, ἔχει δυὸ μεγάλα καὶ εὖφορα ὁροπέδια, τῆς Καστοριᾶς μὲ συνέχεια δλη τὴν ποταμιὰ τοῦ Ἀλιάκμονα καὶ τὸ πιὸ μεγάλο τῶν Καϊλαρίων, ποὺ στὴ βορεινὴ ἄκρη του ἔχει τὴ λίμνη Ὀστροβό.

Πόλεις. Ὁ νομὸς Κοζάνης χωρίζεται σὲ τέσσερεις ἐπαρχίες 1) Κοζάνης, 2) Ἀνασελίτσας, 3) Γρεβενῶν καὶ 4) Πτολεμαΐδας.

1) Ἡ ἐπαρχία Κοζάνης ἔχει πρωτεύουσα τὴν Κοζάνη (κάτ. 13 χιλιάδες) στὴ νότια ἄκρη τοῦ ὁροπέδου τῶν Καϊλαρίων, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ. Ἡ Κοζάνη στὴν ἐπόχῃ τῶν Τούρκων εἶχε κατοίκους δλο Ἑλλήνες. Νοτιοανατολικὰ τῆς Κοζάνης καὶ πέρα ἀπὸ τὸν Ἀλιάκμονα εἶναι τὰ Σέρβια (κάτ. 3 χιλιάδες) κοντὰ στὴν ἔξοδο ἀπὸ τὰ στενὰ τοῦ Σαραντάπορου· εἶναι ἡ πρώτη πόλη τῆς Μακεδονίας, ποὺ λευθέρωσε ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς στὰ 1912. Ἀπάνω στὸν Πίερο εἶναι τὰ χωριὰ Βελβενδός (κάτ. 3 χιλιάδες) καὶ Κατοφύγι ἀπάνω στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ.

2) Ἡ ἐπαρχία Ἀνασελίτσας ἔχει τὸ βορειοδυτικὸ μέρος τοῦ νομοῦ καὶ πρωτεύουσα τὴ Σάτιστα (κάτ. 5 χιλιάδες) κοντὰ στὸν Ἀλιάκμονα. Δυτικὰ τοῦ Ἀλιάκμονα εἶναι οἱ μικρὲς πόλεις Τσοτύλι καὶ Λαψίστα.

3) Ἡ ἐπαρχία Γρεβενῶν ἔχει τὸ νοτιοδυτικὸ μέρος τοῦ νομοῦ, ποὺ εἶναι καὶ τὸ πιὸ ὀρεινό πρωτεύουσα

έχει τὰ Γρεβενά, μικρὴ πόλη. Δυτικὰ στὰ σύνορα τῆς Ἡπείρου εἶναι τὸ χωριὸ Σαμαρίνα.

4) Ἡ ἐπαρχία Πτολεμαΐδας ἔχει τὸ βόρειο μέρος τοῦ νομοῦ καὶ δυτικὰ τοῦ Βερμίου πρωτεύουσα εἶναι ἡ Πτολεμαΐδα (Καϊλάρια) στὴν πεδιάδα τῶν Καϊλαρίων, μικρὴ γεωργικὴ πόλη. Κοντὰ στὴν πόλη αὐτῇ εἶναι τὸ χωριὸ Ναλπάνιοι, δπου οἱ Ἐλληνες νίκησαν τοὺς Τούρκους στὰ 1912.

ε') Νομὸς Φλώρινας.

(Κάτ. 126 χιλιάδες)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει τὸ βορειοδυτικὸ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ εἶναι ἀνάμεσα στὰ βουνὰ Βόρα καὶ Βόϊο καὶ τὴ λίμνη "Οστροβό Καὶ Πρέσπα. Στὰ βόρεια συνορεύει μὲ τὴ Σερβικὴ Μακεδονία, δυτικὰ μὲ τὴ βόρειο Ἡπειρο, νότια μὲ τὸ νομὸ Κοζάνης καὶ ἀνατολικὰ μὲ τὸ νὸμὸ Θεσσαλονίκης καὶ Ηέλλης.

•**Ο τόπος** τοῦ νομοῦ Φλώρινας ὁ περισσότερος σκεπάζεται ἀπὸ τὰ βουνὰ Βόρα, Βόϊο καὶ Βαρνοῦς, ἔχει διμος ἀναμεταξὺ σ' αὐτὰ ἀρκετὰ μεγάλα ὄροπέδια, τῆς Καστοριᾶς καὶ "Οστροβου, ποὺ εἶναι συνέχεια τῶν Καϊλαρίων, δπου καλλιεργοῦνται ποὸ πάντων δημητρακά. Στὸ ὄροπέδιο τῆς Καστοριᾶς, δπου εἶναι καὶ ἡ λίμνη τῆς Καστοριᾶς μὲ τὰ νόστιμα χέλια τῆς καὶ ψάρια, ἔχει τὶς πηγές του ὁ Ἄλιάκμονας.

Πόλεις. Ὁ νομὸς αὐτὸς χωρίζεται σὲ δυὸ ἐπορχύες· 1) τῆς Φλώρινας καὶ 2) τῆς Καστοριᾶς.

1) Ἡ ἐπαρχία Φλώρινας ἔχει πρωτεύουσα τὴ Φλώρινα (κάτ. 11 χιλιάδες), ποὺ εἶναι καὶ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ· εἶναι ἡ πιὸ βορεινὴ Ἑλληνικὴ πόλη καὶ συγκοινω-

νεῖ μὲ τὴν Ἑδεσσα καὶ τὴν Θεσσαλονίκη μὲ τὸ σιδερόδρομο Θεσσαλονίκης—Μοναστηριοῦ. Στὴν ἐπαρχία αὐτὴν εἶναι καὶ τὰ χωριά Μπάνιτσα καὶ Σόροβιτς, δύον πολέμησε γενναῖα ὁ στρατός μας στὰ 1912. Τὸ Σόροβιτς εἶναι κεντρικὸς σταθμὸς σιδεροδρομικός, γιατὶ ἔκει ἔρχονται οἱ ἐπιβάτες καὶ τὰ ἐμπορεύματα γιὰ τὰς πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς περιφέρειας τῶν Καΐλαρίων. 2). Ἡ ἐπαρχία Καστοριᾶς ἔχει πρωτεύουσα τὴν Καστοριά (κάτ. 10 χιλιάδες) κοντά στὴ λίμνη της, ἀνατολικὰ τοῦ Ἀλιάκμονα· εἶναι ὅμορφη πόλη καὶ ἔχει ἐργοστάσια γιὰ γουναρικὰ καὶ βυρσοδεψεῖα. Ἡ περιφέρεια τῆς Καστοριᾶς ἔχει ἐμπόριο ἀπὸ γουναρικά, γιατὶ στὰ δάση τῶν βουνῶν της ζοῦν πολλὰ ἄγρια ζῶα κι ἀρκοῦδες ἀκόμα, ποὺ τὰ δέρματά τους κάνουν γουναρικά.

στ') Νεμὸς Σερρῶν.

(κάτ. 136 χιλιάδες)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς Σερρῶν εἶναι ἔνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς νομοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ χωρίζεται ἀπὸ τὴ Δυτικὴ Μακεδονία μὲ μιὰ βουνοσειρά, ποὺ κατεβαίνει ἀπὸ τὸ Μπέλεσι κατὰ τὰ Νότια διὰ τὴ θάλασσα τοῦ Στρυμωνικοῦ κόλπου. Συνορεύει στὰ Βόρεια μὲ τὴ Βουλγαρία ποὺ χωρίζεται μὲ τὸ Μπέλεσι, στὰ Δυτικὰ μὲ τὸ νομὸ Θεσσαλονίκης καὶ στὰ Ἀνατολικὰ μὲ τὸ δεύτερο νομὸ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, τὸ νομὸ Δράμας. Στὰ νότια βρέχεται ἀπὸ τὸ Στρυμωνικὸ κόλπο. Τὸ περισσότερο μέρος τοῦ νομοῦ εἶναι ἡ μεγάλη καὶ πλούσια πεδιάδα τῶν Σερρῶν, ποὺ στὴ μέση της περνᾷ διὰ Στρυμῶνας ποταμὸς μὲ τὰ πολλὰ νερά του κι ὑστεραίᾳ ἀπὸ τὴ λίμνη τοῦ Ἀχινοῦ χύνεται

Δημ. Κυριακοπούλου, Γεωγραφία τῆς Μεγ. Ἑλλάδας

6

στὴ Θάλασσα, δυτικὰ τοῦ βουνοῦ *Παγγαίου*. Ὁ ποταμὸς αὐτὸς πολλὲς φορὲς ἔχειλιξει ἀπὸ τὰ πολλὰ νερά καὶ πλημμυρδίζει τὸν κάμπο τῶν Σερρῶν καὶ κάνει μεγάλες λικαταστροφές. Στὴ λίμνη τοῦ Ἀχινοῦ φέρνει τὰ νερά του κι ἔνα μικρὸ ποτάμι, ὁ Ἀγγίτης, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τῆς Ἀνατολικά.

Πόλεις. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει τέσσερεις ἐπαρχίες: 1) Σερρᾶν, 2) Νιγρίτας, 3) Ζίχνας καὶ 4) Σιδερόκαστρου.

1) Ἡ ἐπαρχία *Σερρᾶν* ἔχει πρωτεύουσα τὶς *Σέρρες*, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ (κάτ. 30 χιλιάδες). Εἶναι πλούσια ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ πόλη καὶ συγκοινωνεῖ μὲν ὅλες τὶς ἄλλες πόλεις τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης μὲ τὸ σιδερόδρομο Θεσσαλονίκης-Κωνσταντινουπόλεως. Στὰ 1913 στὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸ πόλεμο, οἱ Βούλγαροι, προτοῦ νὰ φύγουν, ἔβαλαν φωτιὰ καὶ τὴν ἔκαψαν. Καὶ στὸν Εύρωπαϊκὸ πόλεμο καταστράφηκε πάλι ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους, ποὺ τὴν κυρίεψαν γιὰ λίγο καιρό.

2) Ἡ ἐπαρχία *Νιγρίτας* εἶναι τὸ νοτιοδυτικὸ μέρος τοῦ νομοῦ κι ἔχει πρωτεύουσα τὴ *Νιγρίτα* (κάτ. 2 χιλ.). στὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸ πόλεμο οἱ Βούλγαροι ἔκαμαν μεγάλες σφαγὲς στὴ *Νιγρίτα*.

3) Ἡ ἐπαρχία *Ζίχνας* εἶναι τὸ νοτιοανατολικὸ μέρος τοῦ νομοῦ κατὰ τὸ Παγγαῖο κι ἔχει πρωτεύουσα τὴ μικρὴ πόλη *Ζίχνα* (κάτ. 3 χιλιάδες). *Άλιστράτη*, χωρὶς μὲ δραφανοτροφεῖο γιὰ τὰ παιδιὰ κείνων ποὺ ἔσφαξαν οἱ Βούλγαροι στὰ 1913. *Ροδόβειλος* μικρὴ πόλη στοὺς πρόποδες τοῦ Παγγαίου.

4) Ἡ ἐπαρχία *Σιδερόκαστρου* μὲ πρωτεύουσα τὸ *Σιδερόκαστρο* (κάτ. 5.000), μισὴ ὥρα μακριὰ ἀπὸ τὸ σταθμὸ τοῦ σιδερόδρομου. Κοντὰ στὴν πόλη αὐτὴ γίνηκε μεγάλος πόλεμος Ἑλληνοβουλγαρικός, ποὺ νίκησαν

οι Ἐλληνες και ἔκαμαν τοὺς Βουλγάρους νὰ περάσουν τὰ στενὰ και νὰ τραβηχτοῦν στὰ παλιά τους σύνορα, στὶς 26 Ἰουνίου 1913.

ζ') Νομὸς Δράμας.

(Κάτ. 112 χιλιάδες).

Τοποθεσία και σύνορα. Ὁ νομὸς Δράμας είναι τὸ βορειοανατολικὸ μέρος τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας και χωρίζεται ἀπὸ τὴν Βουλγαρία μὲ τὴν Ρωδόπην συνορεύει στὰ Δυτικὰ μὲ τὸ νομὸ Σερρῶν, στὰ Βόρεια μὲ τὴν Βουλγαρία, στέρ Ανατολικὰ μὲ τὴν Δυτικὴν Θράκην και στὰ Νότια μὲ τὸν τοίστο νομὸ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, τὸ νομὸ Καβάλλας.

Ο τόπος. Ὁ τόπος τοῦ νομοῦ κατὰ τὰ βόρεια είναι βουνώδης και στὰ νότια πεδινὸς και κλείνεται ἀπὸ τὰ δυτικὰ και ἀνατολικὰ μὲ βουνοσειρές, ποὺ κατεβαίνουν κατὰ τὰ νότια ἀπὸ τὰ μεγάλα βουνά *"Ορβηλό και Ρωδόπη"* ἀνάμεσα είναι ἡ ποταμιὰ τοῦ Νέστου, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Βουλγαρία και χύνεται στὸ Θρακικὸ πέλαγος.

Ἡ πεδιάδα τῆς Δράμας, ἐκτὸς ἀπὸ δημητριακά, βγάζει και πόλλα καπνά.

Ἐπαρχίες, πόλεις. Ὁ νομὸς Δράμας χωρίζεται σὲ δυὸ ἐπαρχίες 1) Δράμας και 2) Ζύροβου.

Ἡ ἐπαρχία Δράμας είναι τὸ νότιο μέρος τοῦ νομοῦ, τὸ πεδινό, κι ἔχει πρωτεύουσα τὴ Δράμα (κάτ. 32 χιλιάδες), ποὺ είναι πρωτεύουσα και τοῦ νομοῦ· ἡ πόλη αὐτὴ είναι κτισμένη σὲ τοποθεσία γιομάτη δέντρα και συγκοινωνεῖ μὲ τὸ σιδερόδρομο Θεσσαλονίκης-Κωνσταντινουπόλεως. Στὰ νότια τῆς Δράμας είναι τὸ χωριὸ τὸ Δοξάτο, ποὺ τοὺς κατοίκους του ἔσφαξαν οἱ Βούλγαροι στὶς 30 Ἰουνίου 1913.

2) Ἡ ἐπαρχία Ζύροβον είναι τὸ βόρειο μέρος τοῦ νομοῦ κατὰ τὸν Ὀρβηλό μὲ πρωτεύουσα τὸ Ζύροβο (κάτ. 2 χιλιάδες), χωρὶς κοντὰ στὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα.

η') Νομὸς Καβάλλας

(Κάτ. 119 χιλιάδες)

Τοποθεσία καὶ σύνορα. Ὁ νομὸς αὐτὸς είναι ὁ τοίτος τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, στὰ Νότια τοῦ νομοῦ Δράμας, ἀναμεταξὺ τοῦ Παγγαίου καὶ τοῦ Νέστου. Συνορεύει στὰ Δυτικά μὲ τὸ νομὸ Δρόσην, στὰ Βόρεια μὲ τὸ νομὸ Δράμας καὶ στὰ Ἀνατολικὰ μὲ τὴ Δυτικὴ Θράκη, ποὺ χωρίζεται μὲ τὴ νότια ποταμιὰ τοῦ Νέστου.

Ο τόπος είναι ὁ περισσότερος πεδινός· ἡ νότια πεδιάδα τῆς Δράμας καὶ ἡ πεδιάδα Σαρισαμπάν βγάζουν πολλὰ καὶ καλὰ καπνά. Ἡ νότια πλευρά του βρέχεται ἀπὸ τὸ Θρακικὸ πέλαγος, δπου είναι καὶ τὸ νησὶ Θάσος μπροστὰ στὸν κόλπο τῆς Καβάλλας.

Ἐπαρχίες, πόλεις. Ὁ νομὸς αὐτὸς χωρίζεται σὲ 4 ἑπαρχίες· 1) Καβάλλας, 2) Χρυσουπόλεως, 3) Πραβίου καὶ 4) Θάσου.

1) Ἡ ἐπαρχία Καβάλλας μὲ πρωτεύουσα τὴν Καβάλλα (κάτ. 50 χιλιάδες), ποὺ είναι καὶ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ· ἡ πόλη είναι παράλια καὶ ἡ δεύτερη πόλη τῆς Μακεδονίας· ἔχει λιμάνι ἐμπορικό, δπου φορτώνονται γιὰ τὸ ἔξωτερικὸ τὰ ἐκλεκτὰ καπνὰ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ξάνθης· ἔχει πολλὲς ἀποθήκες, δπου ἐργάζονται χιλιάδες ἐργάτες στὴν τακτοποίηση τοῦ καπνοῦ. Είναι πλούσια πόλη μὲ πολλὰ καὶ καλὰ κτίρια.

2) Ἡ ἐπαρχία Χρυσουπόλεως στὰ Ἀνατολικὰ μὲ τὴν πλούσια πεδιάδα τοῦ Σαρισαμπάν πρωτεύουσα ἔχει τὴ Χρυσούπολη κοντὰ στὸ Νέστο (κάτ. 1.600).

3) Ἡ ἐπαρχία Πραβίον κατὰ τὸ Παγγαῖο μὲ πρωτεύουσα τὸ Πράβι (κάτ. 4.600). Στὴνεῖσοδο τοῦ κόλπου τῆς Καβάλλας εἶναι οἱ Ἐλευθεραί, χωρὶς μὲ καλὸ λιμάνι.

4) Ἡ ἐπαρχία Θάσου εἶναι τὸ νησὶ Θάσος (κάτ. 12.000) μὲ πρωτεύουσα τὸ Αιμένα (κάτ. 1.200). Ἡ Θάσος ἔχει πολλὰ δάση καὶ μεταλλεῖα· εἶναι εὔφορο νησί.

Συγκοινωνία τῆς Μακεδονίας.

Ἡ συγκοινωνία τῆς Μακεδονίας γίνεται μὲ σιδερόδρομο, μὲ αὐτοκίνητα, ἀμάξια καὶ ζῶα. Ἀπὸ τίς προιστότερες πόλεις τῆς Μακεδονίας προνοῦν σιδερόδρομικὲς γραμμὲς γιὰ τὴ συγκοινωνία ἀναμεταξύ τους, μὲ τὴν ἄλλη Ἑλλάδα, μὲ τὴν Ἀνατολὴ καὶ μὲ τὴν Εύρωπη ἀκόμα. Μιὰ σιδερόδρομικὴ γραμμὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, περνᾶ ἀπὸ τὴ Βέροια, Νιάουτα, Ἐδεσσα, Φλώρινα καὶ τελειώνει στὸ Μοναστήρι τῆς Σερβικῆς Μακεδονίας. Ἀπὸ τὴν ἄλλη Ἑλλάδα ἔρχεται ἡ σιδερόδρομικὴ γραμμὴ τῶν Ἑλληνικῶν Σιδερόδρομων κι ἀπὸ τὰ στενὰ τῶν Τεμπῶν μπαίνει στὴ Μακεδονία, περνᾶ ἀπὸ τὴν Κατερίνη καὶ στὸ σταθμὸ Πλατὺν ἐνώνεται μὲ τὸ σιδερόδρομο Θεσσαλονίκης-Μοναστηριοῦ, πηγαίνει στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου ἀνταμόνεται μὲ τὸν Εύρωπαϊκὸ κι ἀπ' ἐκεῖ πηγαίνοντας παράπλευρα στὸν Ἀξιὸ φτάνει στὸ σταθμὸ Γευγελῆ, στὰ σύνορα τῆς Σερβίας, κι ἀπ' ἐκεῖ περνᾶ τὴ Σερβία καὶ ἀνταμόνεται μὲ ἄλλους Εύρωπαϊκοὺς σιδερόδρομους. Τοίτη σιδερόδρομικὴ γραμμὴ τεῦ Ἀνατολικοῦ σιδερόδρομου ἀρχίζει ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, περνᾶ ἀπὸ τὸ Κιλκίς, Σέρρες, Δράμα κι ὑστερα μπαίνει στὴ Δυτικὴ Θράκη κι ἀπ' ἐκεῖ προχωρεῖ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολη. Γίνονται δῶμας τώρα κι ἄλλες μικρότερες γραμμὲς γιὰ τὴ νότια Ἀνατολικὴ Μακεδονία καὶ γιὰ τὴ Δυτική.

Στή Μακεδονία θαλασσινή συγκοινωνία έχει τό λιμάνι Θεσσαλονίκης, "Αγίου" Όρους και Καβάλλας με βαπτόρια κι αλλά υιούτερα λιμάνια με αλλα πλοϊα.

Αυτική Θράκη.

(Εάν, 300 χιλιάδες)

•Η δυτική Θράκη είναι τὸ νοτιοδυτικὸ μέρος τῆς ἑλληνικῆς χώρας Θράκης, ποὺ ὑστερά ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκὸ καὶ ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο στὰ 1920 παραγωγήθηκε στὴν Ἑλλάδα.

Τοποθεσία. Ἡ ἑλληνικὴ δυτικὴ Θράκη ἀρχίζει δυτικὰ ἀπὸ τὸ Νέστο ποταμὸ καὶ τελειώνει ἀνατολικὰ στὸν Ἔβρο ποταμό, που είναι τὸ σύνορο τῆς Ἑλλάδας καὶ Τουρκίας. Στὰ βόρεια χωρίζεται ἀπὸ τὴν Βουλγαρία μὲ τὸ ὄρος Ροδόπη καὶ στὰ νότια βρέχεται ἀπὸ τὸ Θρακικὸ πέλαγος, δῆπου είναι δικόλπος τοῦ Λάγο.

‘Ο τόπος. Στὰ βόρεια ἡ Ἑλληνικὴ Θράκη εἶναι ὄρει-
νή καὶ στὰ νότια καὶ ἀνατολικὰ πεδινὴ καὶ βγάζει πολ-
λὰ καπνά, σιτάρια, κριθάρια καὶ καλαμπόκια· σὲ πολλὰ

μέρη ἔχει μουριές, ποὺ τρέφουν μὲ τὰ φύλλα τους μεταξοκάληκες. Στὰ πολλὰ καὶ καλὰ λιβάδια της ζοῦν πολλὰ κοπάδια πρόβατα, γίδια καὶ βώδια· γι' αὐτὸν η Θράκη βγάζει πολλὰ τυριὰ καὶ βούτυρα.

Πολιτικὴ κατάσταση. Ἡ δυτικὴ Θράκη είναι μιὰ γενικὴ Διοικηση καὶ χωρίζεται σὲ δύο νομούς 1) τὸ νομὸν Ροδόπης καὶ 2) τὸ νομὸν Ἔβρου.

Ο νομὸς Ροδόπης.

(Κάτ. 180 χιλιάδες)

Τοποθεσία, σύνορα. Ὁ νομὸς Ροδόπης είναι τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Θράκης καὶ ἔχει στὰ δυτικὰ τὸ νομὸν Καβάλλας, στὰ ἀνατολικὰ τὸ νομὸν Ἔβρου, στὰ βόρεια τὴν βουλγαρικὴν Θράκην καὶ στὰ νότια βρέχεται ἀπὸ τὸ Θρακικὸν πέλαγος μὲ τὸν κόλπο Πόρτο-Λάγο.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς αὐτὸς χωρίζεται σὲ δύο ἐπαρχίες 1) τῆς Κομοτινῆς καὶ 2) τῆς Ξάνθης.

1) Ἡ ἐπαρχία Κομοτινῆς ἔχει πρωτεύουσα τὴν Κομοτινὴν (κάτ. 30 χιλιάδες), ποὺ είναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ· είναι κτισμένη στὴν πεδιάδα καὶ λεγόταν ἄλλοτε Γκιουμουστζίνα· ἔχει πολλοὺς κήπους, μουριές καὶ ἀμπέλια.

Ἡ ἐπαρχία Ξάνθης ἔχει πρωτεύουσα τὴν Ξάνθη (κάτ. 20 χιλ.) κατὰ τὸ Νέστο, ξακουστὴ γιὰ τὰ περίφημα καπνά· είναι πλούσια ἐμπορικὴ καὶ ἐργατικὴ πόλη· ἔχει πολλὲς ἀποθήκες γιὰ καπνά, ὅπου δουλεύουν πολλὲς χιλιάδες, ἑργάτες.

Β'. Νομὸς Ἔβρου.

(Κάτ. 120 χιλιάδες)

Τοποθεσία, σύνορα. Ὁ νομὸς Ἔβρου ἔχει δύο

τὴν πεδιάδα, ποὺ είναι δυτικὰ τοῦ Ἐβρου, ἀπὸ τὸ Θρακικὸ πέλαγος ὡς τὰ σύνορα τῆς Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας. Ὁ νομὸς αὐτὸς: συνορεύει ἀνατολικὰ μὲ τὴν τουρκικὴ Θράκη, στὰ βόρεια μὲ τὴ βουλγαρικὴ Θράκη καὶ στὰ δυτικὰ μὲ τὸ νομὸ Ροδόπης.

Ἐπαρχίες πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς Ἐβρου χωρίζεται σὲ τρεῖς ἐπαρχίες: 1) τῆς Ἀλεξαντρουπόλεως, 2) Σουφλίου καὶ 3) Διδυμότειχου.

Ἡ ἐπαρχία Ἀλεξαντρουπόλεως ἔχει πρωτεύουσα τὴν Ἀλεξαντρούπολη (κάτ. 14 χιλιάδες). είναι παράλια πόλη καὶ τὸ σπουδαιόταρο λιμάνι τῆς Ἑλληνικῆς Θράκης, ποὺ λεγόταν ἄλλοτε Δεδεαγάτες. Στὴν ἐπαρχία αὐτὴ πηγαίνει καὶ τὸ νησί Σαμοθράκη ποὺ είναι ἔνα βουνὸ μὲ τὴν κορφή του τὸ Φεγγάρι, 1600 μέτρα ὑψηλή καὶ συνπασμένη μὲ μεγάλες βαλανιδιές. Οἱ κάτοικοι είναι καρβουνιάρηδες καὶ βοσκοί.

2) Ἡ ἐπαρχία Σουφλίου ἔχει πρωτεύουσα τὸ Σουφλί (κάτ. 7 χιλιάδες) κοντὰ στὸν Ἐβρο σὲ πλούσια πεδιάδα είναι πόλη γεωργική.

3) Ἡ ἐπαρχία Διδυμότειχου είναι τὸ βόρειο μέρος τοῦ νομοῦ μὲ πρωτεύουσα τὸ Διδυμότειχο (κάτ. 9 χιλιάδες), γεωργικὴ πόλη κοντὰ κι αὐτὴ στὸν Ἐβρο. Στὰ βόρεια καὶ κοντὰ στὴν Ἀντριανούπολη είναι ἡ νέα Ὁρεστιάδα, ποὺ κτίστηκε ἀπὸ Ἀντριανουπολῖτες Ἑλλήνες, ποὺ δὲ θέλησαν νὰ μαίνονται σκλάβοι στοὺς Τούρκους.

Συγκοινωνία τῆς Θράκης

Ἡ Ἑλληνικὴ Θράκη ἔχει σιδεροδρομικὴ συγκοινωνία μὲ τὸ σιδερόδρομο Θεσσαλονίκης—Κανονικούν πολέων, ποὺ δρχεται δυτικὰ ἀπὸ τὴ Δράμα, περνᾶ ἀπὸ τὴν Ξάνθη, Κομοτινή, Ἀλεξαντρούπολη, ὑστερα

πηγαίνει παράπλευρα στὸν Ἐβρο, περνᾶ ἀπὸ τὸ Σουφλὶ καὶ κοντὰ στὸ Διδυμότειχο χωρίζεται ἡ γραμμὴ σε δυό· μιὰ πηγαίνει ἀνατολικὰ γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολην καὶ ἡ ἄλλη βορεινὰ γιὰ τὴν Ἀντριανούπολην καὶ ἀπ' ἐκεῖ μπαίνει στὴ Βουλγαρία.

Θαλασσινὴ συγκοινωνία τακτικὴ ἔχει ἡ Ἀλεξανδρούπολη καὶ λιγότερη τὸ Πόρτο—Λάγο.

ΝΗΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Α'. Νησιά στὸ Αἰγαῖο πέλαγος.

Ἡ θάλασσα, ποὺ εἶναι ἀναμεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, λέγεται Αἰγαῖο Πέλαγος· ἡ θάλασσα αὐτὴ εἶναι γεμάτη νησιὰ μικρὰ καὶ μεγάλα. Τὰ νησιὰ αὐτά, ἐκτὸς ἀπὸ κείνα, ποὺ εἶναι κοντὰ στὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἀπὸ τὴν Κρήτη, κάνουν δυὸς νομούς· α') τὸ νομὸς Εύβοίας καὶ β') τὸ νομὸς Κυκλαδῶν.

α') Νομὸς Εύβοίας.

(πάτ. 154 χιλιάδες)

Νησιά. Ὁ νομὸς Εύβοίας ἔχει τὴν Εύβοια, τὸ μεγαλύτερο νησὶ στὸ Αἰγαῖο Πέλαγος, καὶ τὶς Βόρειες Σποράδες, δηλαδὴ Σκῦρο, Σκιάθο, Σκόπελο, Ἀλόνησο καὶ μερικὰ ἄλλα μικρά.

Τοποθεσία. Ἡ Εύβοια εἶναι μπροστὰ στὴν ἀνατολικὴ παραλία τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδας καὶ τὴν χωρίζει ἀπ' αὐτὴ στενὴ θάλασσα, δὲ Εύβοϊκὸς κόλπος ποὺ στὴ

μέση κι ἀπέναντι σε ἡ Βοιωτία στενεύει πολὺ (60 μέτρα) και κάνει τὸν πορθμὸν τοῦ Εὔριπου, δῆση τὰ νεφρὰ τὸ μισὸν ἡμιδρονύκτιο τρέχουν σὰν ποτάμι ἀπάνω καὶ τὸ ἄλλο μισὸν κάτω τὸ φαινόμενο αὐτὸν τὸ λέγουν παλίρροια.

Απὸ τὴν Στερεὰ Ἑλλάδα περνοῦν στὴν Εὔβοια μὲν
μεγάλο γεφύρι στὸν πορθμό, ποὺ ἀνοίγει, ἀμα ὅτα πε-
ράσουν τὰ πλοῖα, κι ὑστερα κλείνει πάλι. Τὰ ἄλλα νησιὰ
τοῦ νομοῦ εἰναι στὰ βορειοανατολικὰ τῆς Εὔβοιας.

Τόπος. Τὸ νησὶ Εὔβοια εἶνε μακρουλό, στενὸ στὶς ἄκρες καὶ πιὸ πλατὺ στὴ μέση. Στὰ Βόρεια τελειώνει.

στή ἀκρωτήρια Κέρναιο κατά τὸ Μαλιακὸ κόλπο καὶ
·Αρτεμίσιο στὴν ἀνατολικὴ ἄκρη, δῆστι γίνεται ἡ ναυ-
μαχία τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Περσικοῦ στόλου στὰ 490
π.Χ. Στὰ νότια τελειώνει στὸ ἀκρωτήρι Καφηρέα
(Κάβο-Ντόρο).

·Η Εύβοια εἶναι πολὺ ὁρεινή· μιὰ βουνοσειρὰ ἀρχι-
ζει ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη καὶ τελειώνει στὴν ἄλλη· στὸ βό-
ρειο μέρος εἶναι τὸ βουνὸ Τελέθριο, ποὺ κατὰ τὰ νό-
τια καὶ τὸν Εύβοϊκὸ κόλπο ἔχει συνέχεια μὲ τὸ Καντήλι,
ποὺ εἶναι πιὸ ὑψηλὸ καὶ ἀπότομο κατὰ τὴν θάλασσα· τὸ
Καντήλι κατὰ τὰ Νοτιοανατολικὰ ἔχει τὴν Δίφη, ὃστερα
ἀπὸ μιὰ ὅμορφη καὶ δισωμένη κοιλάδα, τὸ ὑψηλότερο
βουνὸ τῆς Εύβοιας μὲ δάση καὶ πεῦκα· κατὰ τὰ νότια ἡ
Δίφη χαμηλώνει σιγὰ καὶ ὃστερα ἀπὸ πολλοὺς λόφους
στὴ νότια ἄκρη ἡ Ὀκη, πιὸ χαμηλὴ ἀπὸ τὴν Δίφη καὶ
κατὰ τὴν Ανατολὴ τελειώνει σιδὸν ἀκρωτήρι Καφηρέα.
Στὴ βορεινὴ παραλία, ἀπὸ τὸ Τελέθριο δὲ τὴν θά-
λασσα, ξαπλώνεται ἡ μικρὴ καὶ πλούσια πεδιάδα τοῦ
Ξηροχωριοῦ, ποὺ βγάζει σιτάρι, καλαμπόκι, καπνό, κρασὶ
καὶ λάδι. Ἀπὸ τὴν Δίφη κατὰ τὰ Νοτιοδυτικὰ δὲ τὸν
Εύβοϊκὸ κόλπο ξαπλώνεται ἡ πεδιάδα τῆς Χαλκίδας
ποὺ οἱ παλιοὶ τὴν ἔλεγαν Αηλάντιο πεδίο, ἀπὸ ἓνα μι-
κρὸ ποτάμι ποὺ τὴν πυτίζει, τὸ Αηλαντα. Ἡ πεδιάδα
αὗτὴ εἶναι πολὺ εὐφορός καὶ γεμάτη ἀμπέλια καὶ καρ-
ποφόρα δέντρα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πεδιάδες αὐτὲς εἶναι
ἀνάλεσσα στα βουνὰ κοιλάδες καὶ μικρὲς πεδιάδες, δῆστι
καλλιεργοῦν ἀμπέλια, ἐλιές καὶ λίγα δημητριακά. Ἡ
Εύβοια ἔχει καὶ καλὰ λιβάδια, δῆστι βόσκουν κοπάδια
πρόβατα καὶ γίδια καὶ βγάζει καλὸ βούτυρο καὶ
τυρί. Ἀπάνω στὸ Καντήλι εἶναι τὸ χωριὸ Μαντούδι
ἔκει βγάζουν λευκόλιθο, ποὺ μὲ μικρὸ σιδερόδερομο
τὸν κατεβάζουν στὴ Λίμνη καὶ τὸν φορτώνουν στὰ

πλοῖα γιὰ τὸ ἔξωτερικό. Ἡ Σκῦρος εἶναι Ἀνατολικὰ τῆς Εὔβοιας· εἶναι δὲ βουνά καὶ λίγο τόπο ἔχει γιὰ καλλιέργεια· στὸ νησὶ αὐτὸ ἔχουν λιβάδια, δπου βόσκουν ἀρκετὰ πρόβατα καὶ βγάζουν καλὸ τυρὶ κεφαλήσιο, ποὺ μοιάζει μὲ τὰ καλὰ Εύρωπαϊκὰ τυριά. Ἡ Σκόπελος, Σκίαθο καὶ Ἀλόνησος εἶναι Βορειοανατολικὰ τῆς Εὔβοιας, βγάζουν λάδι, κρασὶ καὶ ἀχλάδια μεγάλα, τὰ **Σκοπελίτικα**.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς Εὔβοιας χωρίζεται σὲ 4 ἐπαρχίες· 1) τῆς Χαλκίδας, 2) τοῦ Ξηροχωρίου, 3) τῆς Καρυστίας, 4) τῆς Σκοπέλου.

1) Ἡ ἐπαρχία Χαλκίδας ἔχει πρωτεύουσα τὴ Χαλκίδα, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ, κοντά στὸν πορθμὸ τοῦ Εὔριπου (κάτ. 17 χιλιάδες) εἶναι πόλη ἐμπορική καὶ γεωργική· στὸ λιμάνι τῆς φορτώνουν κρασιὰ γιὰ δῆῃ τὴν ἄλλη Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν Εύρωπη. Στὰ νότια τῆς Χαλκίδας, στὴν παραλία, δπου ἥταν ἡ πόλη Ἐρέτρια εἶναι τὸ χωριὸ Νέα Ψαρά, ποὺ κτίστηκε ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση ἀπὸ πρόσφυγες Ψαριανούς, ποὺ δὲ θέλησαν νὰ μείνουν σκλάβοι.

2) Ἡ ἐπαρχία Ξηροχωρίου ἔχει πρωτεύουσα τὸ Ξηροχώρι (κάτ. 3.300) στὴν πεδιάδα καὶ λίγο μακριὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα, δπου ἔχει τὸ λιμάνι τοὺς Θραικούς. Στὰ δυτικὰ τοῦ Ξηροχωρίου καὶ στὴν παραλία τοῦ Εύβοϊκοῦ κόλπου εἶναι ἡ **Αιδηψός** μὲ τὰ περίφημα ζεστὰ λουτρά τῆς, δπου πολλοὶ ἀρρωστοὶ πηγαίνουν κάθε χρόνο. Ἔχει καλὰ ξενοδοχεῖα καὶ λουτῆρες πολλούς.

3) Ἡ ἐπαρχία Καρυστίας ἔχει πρωτεύουσα τὴν Κύμη (κάτ. 2.000) στὴν ἀνατολικὴ παραλία τοῦ νησιοῦ, δπου ἡ Διόφη κατεβαίνει κατὰ τὴ θάλασσα, ξακουσμένη γιὰ τὰ καλά τῆς κρασιά. Κοντά στὴν Κύμη βγαίνει πετρωμάρβιον. Στὴ νότια ἄκρη τῆς Εύβοίας εἶναι ἡ **Κά-**

ρεστος μὲ καλὸ λιμάνι. Στὴν ἑπαρχία αὐτῇ πηγαίνει καὶ τὸ νησὶ Σκύρος, ὅπου εἶναι χωρὶδ μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα. Στὴ Σκύρο πέθαις ὁ Θησέας (κάτ. 3 χιλιάδες).

4) Ἡ ἑπαρχία Σκόπελου, ποὺ ἔχει ὅλα τὰ νησιὰ τὶς Βόρειες Σποράδες, ἔχει πρωτεύουσα τὴ Σκόπελο (κάτ. 4 χιλιάδες) ἀπάνω στὸ νησὶ Σκόπελο. Σκίαθος (κάτ. 3 χιλιάδες) ἀπάνω στὸ νησὶ Σκίαθος, μὲ λιμάνι καὶ πολλοὺς ναυτικούς.

β') Νομὸς Κυκλαδῶν.

(Κάτ. 130 χιλιάδες)

Τοποθεσία. Στὸ Αἰγαῖο πέλαγος κατὰ τὰ νότια τῆς Εὐβοίας καὶ νοτιανατολικὰ τῆς Αττικῆς εἶναι σκορπισμένα πολλὰ νησιὰ μικρὰ καὶ μεγάλα, ποὺ κάνουν ἔνα κύκλο στὸ νησὶ Δῆλο, ποὺ οἱ παλιοὶ τὸ εἶχαν γιὰ ίερὸν νησί, καὶ γιὰ αὐτὸ τὰ εἶπαν Κυκλάδες. Τὰ μεγαλύτερα νησιὰ εἶναι ἡ Ἀντρος κοντὰ στὸ ἀκρωτήρι τῆς Εὐβοίας τὸν Καφηρέα, ἡ Τῆνος παρακάτω, ποὺ χωρίζεται μὲ στενὸ πορθμὸ ἀπὸ τὴν Ἀντρο, ἡ Νάξος κι ἡ Πάρος.

Ο τόπος. Τὰ περισσότερα νησιὰ ἀπὸ τὶς Κυκλαδες εἶναι ὅλε βουνὰ μὲ μικρὲς κοιλάδες, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν παραλία καὶ τὶς λέγουν λιβάδια. Τὰ μεγαλύτερα δῆμως νησιὰ ἔχουν πεδιάδες καὶ κοιλάδες ὅμορφες κι ἀφθονα νερά. Υψηλὸ βουνὸ ἔχει μόνο ἡ Νάξος, τὸ Δεῦτο. Τὸ νησὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο καὶ πιὸ εὔφορο.

Τὰ νησιὰ αὗτὰ τρέφουν πολλὰ ζῶα καὶ βγάζουν ἐκλεκτὸ τυρὸν καὶ ζῶα γιὰ σφάξιμο μὲ νόστιμο κρέας. Βγάζουν ἀκόμη λάδι, κρασί, πορτοκάλια, κίτρα, λεμόνια καὶ λαχανικά. Στὴ Νάξο βγάζουν σιύριδα, στὴ Θήρα μπαρτζουλάνα καὶ στὴν Τῆνο καὶ Πάρο μάρμαρα.

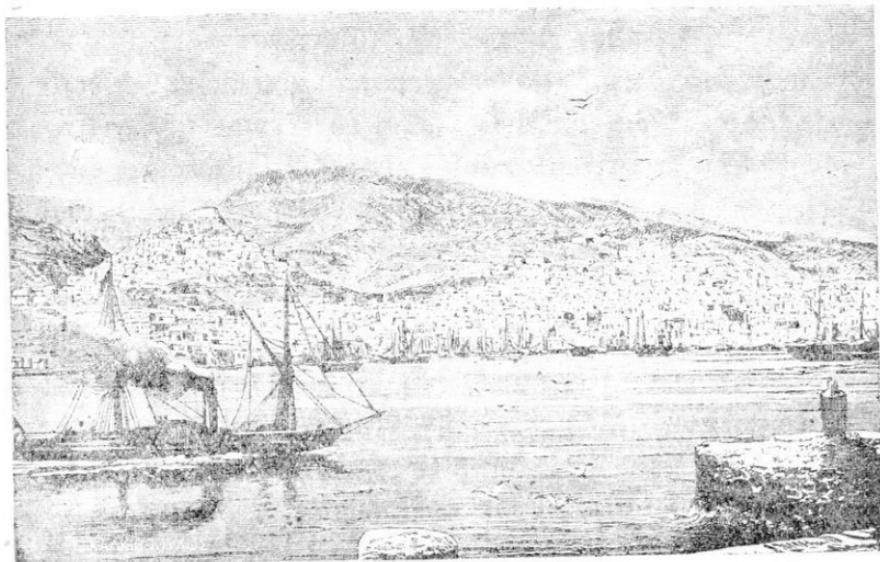
Οι νησιώτες αύτοί είναι γεωργοί καὶ ναυτικοί.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ο νομὸς Κυκλαδῶν χωρίζεται σὲ 7 ἐπαρχίες: 1) Σύρου 2) Ἀντρου, 3) Τήνου, 4) Νάξου, 5) Κέας, 6) Μήλου καὶ 7) Θήρας.

Ἡ ἐπαρχία Σύρου ἔχει τὰ νησιὰ Σύρο, Μύκονο καὶ Μῆλο καὶ πρωτεύουσα τὴν Ἐρμούπολη (κάτ. 21 χιλιάδες), πόληστὸν νησὶ Σύρῳ, μὲ καλὸν καὶ μεγάλο λιμάνι. Ἡ πόλη αὐτὴ γίνηκε κατὰ τὴν ἐπανάσταση ἀπὸ πρόσφυγες Χιῶις, Ψαριανοὺς καὶ Κάσιους καὶ γρήγορα πρόκοψε στὸ ἐμπόριο τόσο πολύ, ποὺ γίνηκε ἡ πρώτη ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ πόλη τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους καὶ διατηρήθηκε ἕτσι ὡς τὴν ἐποχήν, ποὺ μεγάλωσε καὶ πῆρε τὸ περισσότερο ἐμπόριο ὁ Πειραιᾶς. ἔχει καλὰ κτίρια, ὅμορφες ἐκκλησίες, δρόμους λιθοστρωμένους,

δμορφη προκυμαία και πλατεῖς, ποὺ ἡ πλατεῖα Μιαούλη, δπου είναι κι ὁ ἀνδριάντας του στημένος, είναι μεγάλη και ἔχει στὴν ἄκρη ἓνα μεγάλο κι ὅμορφο κτίριο, τὸ δημαρχεῖο και τὰ δικαστήρια. Στὸ λιμάνι της φορτώνονται τὰ πολλὰ και πρώιμα λαχανικά, ποὺ βγάζει τὸ νησὶ αὐτό, ἀν κι είναι δλο βράχια. Ἡ Ἐρμού-

Τὸ λιμάνι τῆς Σύρου.

πολη ἔχει κλωστήρια, ύφαντουργεῖα, βυρσοδεψεῖα κι ἀποθήκεις πετροκάρβουνο γιὰ τὰ βαπτόρια. Ἀποπάνω ἀπὸ τὴν Ἐρμούπολη και σὲ ὑψηλὸ λόφο είναι ἡ Ἀνω Σῦρος (κάτ. 2.200), μὲ ὥραίες φράγκικες ἐκκλησίες, γιατὶ οἱ κάτοικοι είναι Ἑλληνες δυτικοὶ χριστιανοὶ, ὅπως κι οἱ χωριάτες δλου τοῦ νησιοῦ. Στὸ νησὶ Μύκονο, τὸ μεγαλύτερο χωριὸ είναι ἡ Μύκονο στὴν παραλίᾳ (κάτ. 2 χιλιάδες). Τὸ νησὶ αὐτὸ είναι χαμηλὴ και βγάζει καλὴ μυξήθρα και λουκάνικα.

2) Ἡ Ἐπαρχία Ἀντρου ἔχει μόνο τὸ νησὶ Ἀντρο

μὲ πρωτεύουσα τὴν Ἀντρο (κάτ. 2.100) στὴν ἀνατολικὴν παραλία. Στὴν Ἀντρο κοντὰ στὸ χωριό Ἀποίκια είναι μιὰ πηγή, τοὺν βγαίνει νερὸν χωνευτικὸν καὶ τὸ πουλοῦν στὰ φαρμακεῖα, τὸ νερὸν τῆς Σάριζας. Ἡ Ἀντρος βγάζει καλὸ λάδι, λεμόνια, πορτοκάλια καὶ κρεμύδια.

3) Ἡ ἐπαρχία Τῆνον ἔχει τὸ νησὶ τῆρον καὶ πρωτεύουσα τὸ χωριό Τῆνο (κάτ. 2.500) στὴ νότια παραλία σὲ μικρὸν λιμάνι. Στὴν κορυφὴ τοῦ χωριοῦ είναι ἡ ἐκκλησία «Ἐναγγελίστρια» ὅπου δυὸ φορές τὸ χρόνο, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Παναγίας στὶς 15 Αὔγουστου, γίνονται μεγάλα πανηγύρια καὶ μαζεύονται χιλιάδες προσκυνητὲς ἀπὸ δύο τὰ ἑλληνικὰ μέρη. Τὸ νησὶ Τῆνος είναι δύο βουνὰ μὲ μικρὲς κοιλάδες· βγάζει ζῶα, ντομάτες καὶ μάρμαρα.

4) Ἡ ἐπαρχία Νάξου ἔχει τὰ νησιὰ Νάξο, Πάρο καὶ Ἀντίπαρο καὶ πρωτεύουσα τὴν Νάξο ἀπάνω στὸ νησὶ Νάξο (κάτ. 2 χιλιάδες). Στὴν Πάρο είναι ἡ ἐκκλησία τῆς Θεοτόκου ἡ «Ἐκατονταπυλιανὴ» κτισμένη ἀπὸ πολλὰ χρόνια, μεγάλη καὶ πολὺ ώραία.

5) Ἡ ἐπαρχία Κέας ἔχει τὰ νησιὰ Κέα (Τζιά), - Κύθνο καὶ Σέριφο καὶ πρωτεύουσα τὴν Κέα στὴ μέσην τοῦ νησιοῦ Κέα (κάτ. 3 χιλιάδες). Στὴν Κύθνο είναι ζεστὰ λουτρὰ καὶ ἡ Σέριφος ἔχει μεταλλεία, δπου βγάζουν σίδερο.

6) Ἡ ἐπαρχία Μῆλου ἔχει τὰ νησιὰ Μῆλο, Κίμωλο, Σίκινο, Φοιλέγαντρο καὶ Σίφνο καὶ πρωτεύουσα τὴν Μῆλο (Πλάκα) στὸ νησὶ Μῆλο (κάτ. 800), μὲ μεγάλο καὶ καλὸ λιμάνι. Στὴ Μῆλο βρέθηκε σὲ παλιοὺς τάφους τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, ἡ «Ἀφροδίτη τῆς Μῆλου».

7) Ἡ ἐπαρχία Θήρας ἔχει τὰ νησιὰ Θήρα ἡ Σαντορίνη, Ἡο, Ἀμοργό, Ἀνάφη καὶ μερικὰ μικρὰ καὶ

ἀκατοίκητα καὶ πρωτεύουσα τὴν Θήρα (π. 700), στὴ δυτικὴ παραλία τοῦ νησιοῦ, σὲ κόλπο ὃπου μέσα στὴ θάλασσα εἶναι ἡφαίστειο. Καὶ στ' ἄλλα νησιὰ τὰ μεγαλύτερα χωριὰ ἔχουν τὸ ἵδιο ὄνομα μὲ τὸ νησί τους.

Β' Νησιά στὰ παρέλια τῆς Μικρᾶς Ασίας.

(κάτ. 308 χιλιάδες).

Από τὰ νησιά, ποὺ είναι κοντά στὴν παραλία τῆς Μικρᾶς Ασίας, λευτέρωσε καὶ σῆρε τὸ ἔλληνικὸν Κράτος στὰ 1912 τὴν Σάμο, τὴν Ιναρία, τὴν Χίο, τὰ Ψαρά

τὴ Λέσβο, τὴ Αῆμνο στὸ Θρακικὸ πέλαγος, καὶ μερικὰ ἄλλα μικρά. Τὰ νησιὰ αὐτὰ χωρίζονται σὲ 3 νομούς: 1) τῆς Λέσβου, 2) τῆς Χίου καὶ 3) τῆς Σάουν.

α' Νομὸς Λέσβου.

(Κάτ. 161 γιλιάδες).

*Νησιά. Ο νομὸς Λέσβου ἔχει τὰ νησιὰ Λέσβο,
Ἄγιο Εύστρατο καὶ Λῆμνο. Ἀπ' αὐτὰ τὸ πιὸ με-
γάλο εἶναι ἡ Λέσβος, ποὺ εἶναι μπροστὰ σ' ἕνα κόχ-
πο στὰ βορειοδυτικὰ τῆς Μικρᾶς Ασίας· ὁ ἄγιος
Δημ. Κυριακοπούλου, Γεωγραφία τῆς Μεγ. Ἑλλάδας.*

Εύστροφός εἶναι ἔνα νησάκι νότια τῆς Αήμινου, ποὺ εἶναι στὸ Θρακικὸ πέλαγος.

‘Ο *τόπος*. ‘Η *Λέσβος* εἶναι μεγάλο νησί μὲ χαμηλὰ βουνά, σκεπασμένο ἀπὸ δάση καὶ πολὺ εὔφορο τὰ πλάγια τῶν βουνῶν καὶ τὰ χαμηλὰ μέρη εἶναι σκεπασμένα ἀπὸ ἐλιές, ἀμπέλια καὶ ἄλλα καρποφόρα δέντρα στὶς κοιλάδες καὶ στὶς μικρὲς πεδιάδες καλλιεργοῦν καὶ σιτάρι. Στὸ νότιο μέρος τοῦ νησιοῦ εἶναι τὸ βουνὸ ‘Ολυμπός ἢ Προφήτης Ἡλίας καὶ στὸ βορειόδε μέρος εἶναι ἔνα ἄλλο χαμηλότερο βουνό ἀνάμεσα στὰ δυὸ βουνὰ ἀπὸ τὸ ἔνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τοῦ νησιοῦ εἶναι δυὸ κόλποι, κατὰ τὰ Νοτιοδυτικὰ δύο κόλπος τῆς *Καλλονῆς*, καὶ κατὰ τὰ Ἀνατολικὰ τῆς *Γέρας*. Τὸ νησί αὐτὸ διγάζει πολὺ λάδι, κρασί, φρούτα καὶ σιτάρι. ’Έχει καὶ ζεστὰ λουτρά.

‘Η *Αῆμνος* εἶναι νησί χαμηλὸ καὶ φαλακρὸ μὲ πολὺ καλὸ λιμάνι, τὸ *Μοῦδρο* οἱ κάτοικοι εἶναι γεωργοί, βοσκοὶ καὶ ναυτικοί.

‘Επαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. ‘Ο νομὸς Λέσβου χωρίζεται σὲ τέσσερεις ἐπαρχίες: 1) Μυτιλήνης, 2) Πλωμαρίου, 3) Μολύβου καὶ 4) Αήμινου.

1) ‘Η ἐπαρχία *Μυτιλήνης* ἔχει τὸ ἀνατολικὸ μέρος τῆς Λέσβου μὲ πρωτεύονσα τὴ *Μυτιλήνη* (κάτ. 28 χιλιάδες), ποὺ εἶναι πρωτεύονσα καὶ τοῦ νομοῦ. ‘Η Μυτιλήνη εἶναι κτισμένη ἀναμεταξὺ σὲ δυὸ λιμάνια στὴ μέση τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τοῦ νησιοῦ. ἔχει ὅμορφες ἔξοχές, μεγάλα κτίρια καὶ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες πόλεις τῆς Ελλάδας. εἶναι ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ πόλη. ἔχει προπάντων ἐργοστάσια γιὰ σαπούνια.

2) ‘Η ἐπαρχία *Πλωμαρίου*, ποὺ εἶναι τὸ νότιο μέρος τῆς Λέσβου, ἔχει πρωτεύονσα τὸ Πλωμάρι (κάτ. 6.500) στὴ νότια παραλία μὲ μικρὸ λιμάνι. Ἀνάμεσα

στοὺς δυὸς κόπους εἶναι ἡ μικρὴ γεωργικὴ πόλη **Αγιάσσος** (κάτ. 6 χιλιάδες).

3) Ἡ ἐπαρχία **Μολύβου**, ποὺ εἶναι τὸ βορειὸν μέρος τῆς Λέσβου, ἔχει πρωτεύουσα τὸ Μόλυβο (κάτ. 3 χιλιάδες). Στὸ δυτικὸν μέρος τοῦ νησιοῦ εἶναι τὸ χωριό **Ἐρεσσός** (κάτ. 3 χιλιάδες), ὃπου ὁ Παπανικολῆς στὴν ἐπανάσταση τοῦ 1821 ἔκαψε ἓνα Τούρκικο πολεμικὸν πλοῖο.

4) Ἡ ἐπαρχία **Αήμνου** ἔχει τὰ νησιὰ Λῆμνο (κάτ. 4 χιλιάδες) καὶ τὸ μικρὸν νησάκιο **Άγιο Εὔστοράτιο**. Πρωτεύουσα στὴν ἐπαρχία αὐτὴ εἶναι τὸ **Κάστρο** (κάτ. 1.800) στὴ δυτικὴ παραλία τῆς Αήμνου.—Μοῦδρος, χωρὶς παραλίο στὸν κόλπο τοῦ Μούδρου.

β' Νομὸς Χίου.

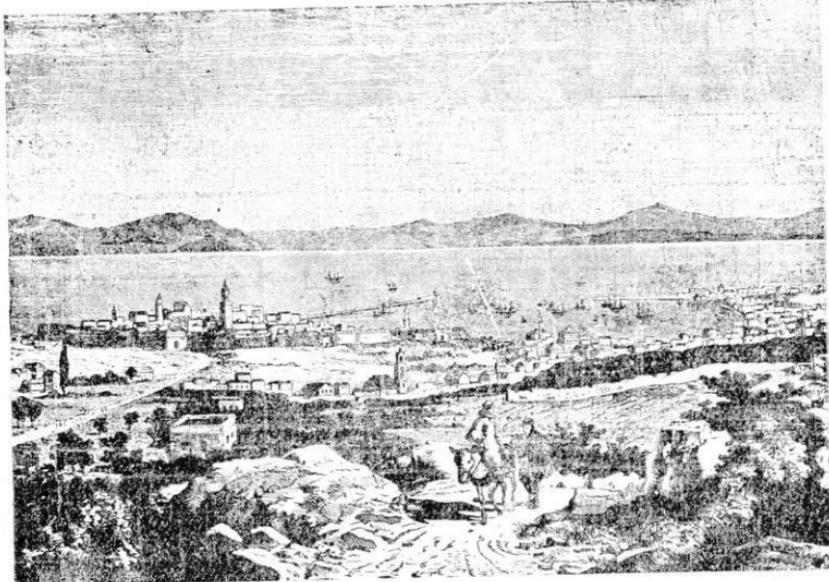
(Κάτ. 76 χιλιάδες).

Νησιά. Ὁ νομὸς Χίου ἔχει τὰ νησιὰ **Χίο**, **Ψαρὰ** καὶ **Οἰνοῦσες**. Ἀπ' αὐτὰ ἡ Χίος εἶναι μεγάλο νησὶ μακρουνέλλῳ ἀπέναντι σὲ μιὰ Χερσόνησο τῆς Μικρᾶς Ασίας, τὴν **Ἐρευθραία**. Τὰ Ψαρὰ εἶναι μικρὸν νησὶ στὰ Δυτικὰ τῆς Χίου καὶ οἱ Οἰνοῦσες εἶναι μικρὰ νησάκια στὰ Βορειοανατολικὰ τῆς Χίου.

Ο τόπος. Τὸ νησὶ Χίος εἶναι ὁρεινό, ἀλλὰ πολὺ εὔφορο· βγάζει ἥρασί, λάδι, σῦκα, ἀμύγδαλα καὶ μαστίχα. Τὰ Ψαρὰ εἶναι δῆλο πέτρες καὶ μόνο λίγο τόπο ἔχει γιὰ καλλιέργεια καὶ λίγες συκές. Οἱ Οἰνοῦσες εἶναι 4 νησάκια, ὃπου κατοικοῦν λίγοι ψαράδες.

Πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς αὐτὸς δὲ χωρίζεται σὲ ἐπαρχίες. Ἐχει πρωτεύουσα τὴν πόλη **Χίο** (κάτ. 20 χιλιάδες), στὸ μέσο τῆς ἀνατολικῆς παραλίας μὲ καλὸ λιμάνι· εἶνα ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ πόλη. **Καρδαμύλη**

(κάτ. 6 χιλιάδες), **Βοροντάδες** ναυτική πόλη, **Βολισσός** (κάτ. 2 χιλιάδες), πατρίδα του Κοραῆ. Ἡ πόλη Χίος καὶ τὰ χωριά της καταστράφηκαν στὰ 1821 ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ στὸ λιμάνι τῆς Χίου ὁ Κανάρης τότε ἔκαψε τὴν Τούρκικη ναυαρχίδα. Στὸν νησὶ Ψαρὰ κατοικοῦν λίγοι ναυτικοί. Τὰ Ψαρὰ εἶναι δοξασμένο νησὶ γιὰ τὴν παληκαριά, ποὺ ἔδειξαν οἱ Ψαριανοὶ στὴν ἐπα-

Ἡ Χίος.

νάσταση καὶ τὴν καταστροφή τους ἀπὸ τοὺς Τούρκους εἶναι καὶ πατρίδα τοῦ δοξασμένου πυρπολητὴ Κ. Κανάρη.

Νομὸς Σάμου.

(Κάτ. 70 χιλιάδες)

Νησιά. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει τὰ νησιὰ Σάμος καὶ **Ίναρια.** Ἀπ' αὐτὰ ἡ Σάμος εἶναι μεγάλο νησὶ πολὺ κοντὰ στὴ Μικρὰ Ασία καὶ χωρίζεται ἀπ' αὐτὴ μὲ

στενὸ πορθμὸ καὶ ἔχει ἀπέναντι τὸ ἀκρωτήρι Μυκάλη.
Ίκαρία εἶναι δυτικὰ τῆς Σάμου καὶ πιὸ μικρὴ ἀπ' αὐτῇ.

Ο τόπος. Τὸ νησὶ Σάμος εἶναι ὅρεινὸ ἄλλὰ καταπλάσινο ἀπὸ τὰ πολλὰ δέντρα καὶ τὸ ἀμπέλια· εἶναι πολὺ εὔφορος ὁ τόπος καὶ βγάζει σταφίδα ροζακιά, κρασί, λάδια καὶ φρούτα. Η Ίκαρία εἶναι στενή, μακρουλὴ καὶ πολὺ ὅρεινὴ μὲ τόπο ὅχι εὔφορο· ἔχει διως δάση, πολὺ βγάζουν ξυλεία καὶ πάρβουνα.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ο νομὸς Σάμου ἔχει δυὸς ἐπαρχίες: 1) τῆς Σάμου καὶ 2) τῆς Ίκαρίας.

1) Η ἐπαρχία Σάμου εἶναι ὅλο τὸ νησὶ ή Σάμος μὲ πρωτεύουσα τὸ Λιμένα Βαθὺ στὴν ἀνατολικὴ παραλίᾳ μὲ καλὸ καὶ μεγάλο λιμάνι καὶ σὲ κάμπο, ποὺ εἶναι γύρω κλεισμένος μὲ βουνά· εἶναι πόλη ἐμπορική, ἔχει καὶ ἐργοστάσια γιὰ σαπούνια καὶ βυρσοδεψεῖα. Κοντὰ στὸ Λιμένα—Βαθὺ εἶναι τὸ Βαθὺ (κάτ. 15 χιλιάδες καὶ τὰ δυὸ μαζεῖ), ποὺ θεωρεῖται μιὰ πόλη μὲ τὸ Λιμένα.

Στὴ βορεινὴ παραλία εἶναι τὸ χωριό Σάμος, ἡ παλιὰ πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ, καὶ τὰ Καρλόβασια (κάτ. 5 χιλιάδες) μὲ βυζαντινῆς ψεψεῖα.

2) Ἡ ἐπαρχία Ἰναρίας ἔχει πρωτεύουσα τὸν "Άγιο Κυρῆκο" στὰ ἀνατολικὰ τῆς Ἰναρίας εἶναι τὰ μικρὰ νησιά Φοῦρνοι.

Συγκοινωνία.

"Ολα τὰ νησιά, ποὺ εἶναι στὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἔχουν συγκοινωνία καλὴ μὲ βαπτόρια, ποὺ ἔχουν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ περνοῦν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λιμάνια τους.

Γ'. Ἡ Κρήτη.

(Κάτ. 386 χιλιάδες).

Τοποθεσία. Ἡ Κρήτη, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ μεγάλο νησί τοῦ Ἑλληνικοῦ οράτους καὶ δεύτερη ἀπὸ τὴν Κύπρο ἀπὸ δλα τὰ Ἑλληνικὰ νησιά, βρίσκεται στὴ Μεσόγειο θάλασσα καὶ κλείνει ἀπὸ τὰ νότια τὸ Αἰγαῖο πέλαγος. Εἶναι ἡ πιὸ νότια Ἑλληνικὴ χώρα. Ἡ θάλασσα, ποὺ εἶναι ἀναμεταξὺ ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ τὶς Κυκλαδες, λέγεται *Κερητικὸ Πέλαγος*.

Ο τόπος. Τὸ μεγαλύτερο αὐτὸν νησί εἶναι μακρουλὸ ἀπὸ τὰ δυτικὰ κατὰ τὰ ἀνατολικά. Στὰ βορειοδυτικὰ ἔχει κοντά τῆς τὰ Ἀντικύθηρα καὶ παραπάνω τὰ Κύθηρα ποὺ εἶναι κοντὰ στὸ Μαλέα τῆς Ηελοποννήσου. Στὴ βορεινή της παραλία κατὰ τὸ Αἴγατο ἔχει πολλοὺς κόλπους καὶ λιμάνια ὀνοικτὰ κατὰ τὴν ἄλιη Ἑλλάδα στὴν νότια παραλία τῆς κατὰ τὴν Ἀφρικὴ δὲν ἔχει τόσους κόλπους καὶ λιμάνια καλὰ κι ἔτσι φυσικὰ εἶναι καμωμένη νὰ ἔχῃ σχέση μὲ τὴν Ἑλλάδα κι ὅγι μὲ ἄλλες χῶρες. Ἀπὸ τὰ

δυτικὰ ὡς τὰ ἀνατολικά, μιὰ μακριὰ σειρὰ ἀπὸ βουνά
κάνουν τὸν τόπο της δρεινό, κατὰ τὶς θάλασσες ὅμως
καὶ ἀνάμεσα στὰ βουνά ἔχει κοιλάδες καὶ μικρὲς πεδιά-
δες πολὺ ὅμορφες. Ἐπειδὴ βρίσκεται στὰ νότια καὶ ἀνά-
μεσα σὲ μεγάλες θάλασσες, ἀν κι' ἔχη μεγάλα καὶ ὑψηλὰ
βουνά, δὲν ἔχει κλῖμα πολὺ ψυχρὸ οὔτε πολὺ ζεστό· γι'
αὐτὸ βγάζει πολλὰ καὶ διάφορα προϊόντα καὶ σὲ πολὺ¹
καλὴ ποιότητα.

Ἡ παραλία. Τὸν πιὸ πολλοὺς κόλπους ἡ Κρήτη ἔχει στὸ Κρητικὸ πέλαγος, δύο δύο κόλποι, τοῦ Μισάμπελλου κατὰ τὰ ἀνατολικὰ καὶ τοῦ Ἀλμυροῦ κατὰ τὰ δυτικὰ τὴν χωρίζουν πὲ τρία μέρη· ἀπὸ αὐτὰ τὸ πιὸ μεγάλο καὶ πλατὺ εἶναι τὸ μεσανό. Πιὸ δυτικὰ εἶναι ὁ κόλπος τῆς **Σούδας**, πολὺ καλὸ λιμάνι, τῶν **Χαντων** καὶ τοῦ **Κισσάμου**. Στὴ νότια παραλία εἶναι ὁ κόλπος τῆς **Μεσαριᾶς**.

Ακρωτήρια στὴν ἀνατολικὴν ἄκοντα εἶναι τὸ Σίδεο καὶ στὴ δυτικὴν τὸ Ψάκο ἢ Σπάθα καὶ στὸν κόλπο τῆς Μεσαριᾶς τὸ Λιθινο.

Ορη. Απὸ τὸ δυτικὸ μέρος τῆς Κορήτης εἰναι τὰ ὑψηλὰ καὶ μὲ δάση σκεπασμένα *Λευκὰ Ορη*, στὸ μέσον της *Ψη*

λορείτη; (*Iδη*), καὶ στὸ ἀνατολικὸ μέρος ἡ Δικτὴ ἡ Δασήθι.

Πεδιάδες καὶ ποταμοί. Οἱ πιὸ πολὺες πεδιάδες τοῦ νησιοῦ εἰναι στὸ βορεινὸ μέρος, τῶν Χανίων, τοῦ Ἡρακλείου κι' ἄλλες μικρότερες πίσω ὅμως ἀπὸ τὸν Ψηλορείτη κατὰ τὰ νότια εἰναι ἡ μεγαλύτερη πεδιάδα τῆς Κρήτης, ἡ Μεσαριά, ποὺ τὴν ποτίζουν τὰ ποτάμια Ληθαῖος κι' Ἀναποδιάρης. Τὰ περισσότερα νερὰ ποὺ κατεβαίνονταν ἀπὸ τὰ βουνά χύνονται στὸ Κρητικὸ πέλαγος μὲ πολλὰ μικρὰ ποτάμια.

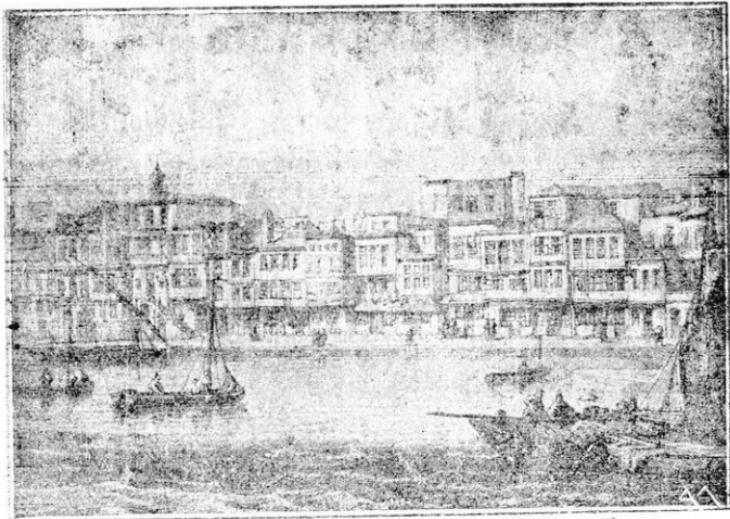
Προσόντα. Η Κρήτη βγάζει πολλὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα ὅπως λάδι, σταφίδες ρακανιές, κρασί, κάστανα, πορτοκάλια, χαρούπια, βαλανίδια κι' ἄλλα. Στὰ λιβάδια τῆς τρέφουν πολλὰ κοπάδια πρόβατα καὶ γίδια καὶ βγάζουν ἐκλεκτὸ νόστιμο τυρί.

Πολιτικὴ κατάσταση. Η Κρήτη μ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες τῆς δὲ λευτερώθηκε μαζὶ μὲ τὴν παλιὰ Ἑλλάδα στὴν Ἐπανάσταση, ὅπως κι ὄλλες Ἑλληνικὲς χῶρες. Οἱ Κρητικοὶ ποτὲ δὲν ἔπαψαν τοὺς ἀγῶνες τοὺς γιὰ νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὴ λεύτερη Ἑλλάδα, πολλὲς ἐπαναστάσεις ἔκαμαν καὶ πολλὲς φορὲς τιμωρήθηκαν γιὰ τοῦτο ἄγρια ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Τέλος στὰ 1897 πέτυχαν νὰ γίνη ἡ Κρήτη ἡγεμονία χωριστὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη Ἑλλάδα κι ἔτσι ἔμεινε ὡς τὰ 1912 στὸν Βαλκανοτουρκικὸ ὅμως πόλεμο κατάργησε τὴν ἡγεμονία καὶ ἑνώθηκε μὲ τὴν Ἑλλάδα. Η Κρήτη εἶναι μιὰ γενικὴ Διοίκηση μὲ γενικὴ διοικητή, ποὺ μένει στὰ Χανιά καὶ χωρίζεται σὲ 4 νομούς: 1) Χανίων, 2) Ρεθύμνης, 3) Ἡρακλείου καὶ 4) Δασηθίου.

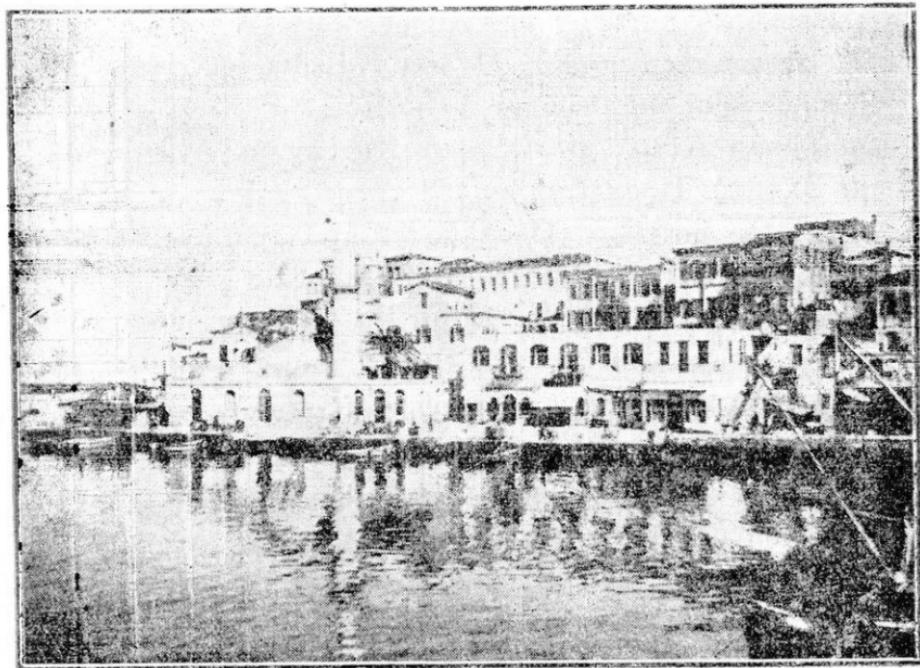
α'. Νομὸς Χανίων.

(Κάτ. 112 χιλιαδες)

Τοποθεσία. Ο νομὸς αὐτὸς εἶναι ὅλο τὸ δυτικὸ

Η πόλη Χανιά.

Τὸ λιμάνι τῶν Χανιῶν.

κομμάτι τοῦ νησιοῦ μὲ τοὺς κόλπους Κισάμου, Χανίων καὶ Σούδας.

Πόλεις καὶ χωριά Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ εἶναι τὰ **Χανιά**, παράλια πόλη στὸν κόλπο τῶν Χανίων κι' ἀνάμεσα σ' αὐτὸν καὶ τοῦ λιμανιοῦ τῆς Σούδας (κάτ. 27 χιλιάδες) εἶναι πρωτεύουσα καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῆς Κρήτης αὐτοῦ ἄλλοτε ἔμεναν οἱ πασσάδες κι ἡγεμόνες της. Μιὰ ὥρα κατὰ τὰ βορειανατολικά εἶναι ἡ **Χαλέπα**, ἐξοχικὸ μέρος τῶν Χανίων, δπου μένουν οἱ πρόξενοι τῶν ἄλλων ηρατῶν. Στὸν κόλπο τοῦ Κισάμου εἶναι τὸ χωριό **Καστέλι** (κάτ. 2 χιλιάδες) καὶ στὸ ἐσωτερικὸ δὲ **Κάντανος**, χωριό γεωργικὸ σὲ πλούσια κοιλάδα.

β' Νομὸς Ρεθύμνης.

(Κάτ. 68 χιλιάδες).

Τοποθεσία, σύνορα. Ὁ νομὸς Ρεθύμνης εἶναι τὸ δυτικὸ μέρος τοῦ μεσανοῦ κομματιοῦ τῆς Κρήτης καὶ συνορεύει Δυτικὰ μὲ τὸ νομὸ Χανίων κι Ἀνατολικὰ μὲ τὸ νομὸ Ἡρακλείου.

Πόλεις καὶ χωριά. Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ εἶναι τὸ **Ρέθυμνο** (κάτ. 9 χιλιάδες), μικρὴ παράλια πόλη μὲ μικρὸ τεχνητὸ λιμάνι. Στὰ νοτιανατολικά της εἶναι τὸ δοξασμένο μοναστήρι τὸ **Αρκάδι**, ποὺ οἱ χριστιανοὶ Κρητικοὶ τὸ τίναξαν στὸν ἀέρα, δταν στὴν ἐπανάσταση τοῦ 1866 μπῆκαν οἱ Τούρκοι μέσα νὰ τὸ κυριέψουν καὶ σκοτώθηκαν ὅλοι καὶ μαζί τους κι οἱ Τούρκοι. Στὴ νότια παραλία εἶναι τὸ χωριό **Σφανιά**.

γ' Νομὸς Ἡρακλείου.

(Κάτ. 138 χιλιάδες).

Τοποθεσία, σύνορα. Ὁ νομὸς αὐτὸς εἶναι τὸ ἀνατολικὸ μέρος τοῦ μεσανοῦ κομματιοῦ τῆς Κρήτης κι

ἔχει τὸ πιὸ πλούσιο μέρος καὶ τὶς πιὸ μεγάλες πεδιάδες, τοῦ Ἡρακλείου καὶ τὴ Μεσαριά. Στὰ δυτικὰ συνορεύει μὲ τὸ νομὸν Ρεθύμνης καὶ στ' Ἀνατολικὰ μὲ τὸ νομὸν Λασηθίου.

Πόλεις καὶ χωριά. Πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ εἶναι τὸ Ἡράκλειο (κάτ. 33 χιλιάδες), παραλία πόλη σὲ μικρὸν κόλπο. Εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ πλούσια πόλη τῆς Κρήτης. Στὰ νότια τοῦ Ἡρακλείου εἶναι τὰ ἔρείπια τῆς παλιᾶς πόλης *Κνωσσοῦ*, ὅπου ἦταν τὸ βασίλειο τοῦ Μίνωα. Κοντὰ στὴν Κνωσσὸν ἦταν ὁ *Λαβύρινθος*, ὅπου ζοῦσε ὁ *Μινώταυρος*. *Αρχάνες*, χωριὸν γεωργικό.

δ'. Νομὸς Λασηθίου.

(Κάτ. 68 χιλιάδες).

Τοποθεσία, σύνορα. Ο νομὸς Λασηθίου ἔχει ὅλο τὸ δυτικὸν κοινωνία τῆς Κρήτης μὲ τὸν κόλπο τοῦ Μεραρίμπελλου. Στὰ δυτικὰ συνορεύει μὲ τὸ νομὸν Ἡρακλείου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλα μέρη βρέχεται μὲ θάλασσα.

Πόλεις καὶ χωριά. Ο νομὸς αὐτὸς ἔχει πρωτεύουσα τὸν *Άγιο Νικόλαο* (κάτ. 2 χιλιάδες) στὸν κόλπο τοῦ Μεραρίμπελλου. Μιάμιση ὅρα βορειοδυτικὰ εἶναι ἡ *Νεαπόλη*, μικρὴ ὅμορφη πόλη (κάτ. 1.500) καὶ σὲ ώραία τοποθεσία κτισμένη. Στὴ νότια παραλία εἶναι τὸ χωριὸν *Ιεράπετρα*, ποὺ βγάζει καλὸν λάδι. Στὴν ἀνατολικὴν ἀκρην κατὰ τὸ Κρητικὸν πέλαγος εἶναι ἡ *Σητεία*, χωριὸν παραλίο σὲ μικρὸν κόλπο.

Συγκοινωνία τῆς Κρήτης.

Οἱ παραλίες πόλεις τῆς Κρήτης ἔχουν συγκοινωνία θαλασσινὴ ἀναμεταξύ τους, μὲ τὸν Πειραιὰ καὶ μὲ ἄλ-

λες παράλιες πόλεις και χωριά. Στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Κρήτης ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ ἀμαξωτοὺς δρόμους και μὲ μονοπάτια. Σιδερόδρομο δὲν ἔχει κανένα ἡ Κρήτη και οὕτε πολλοὺς δρόμους γι ἀμάξια κι αὐτοκίνητα.

Δ' Νησιὰ στὸ Ιόνιο πέλαγος.

(Κάτ. 213 χιλιάδες).

Στὸ Ιόνιο πέλαγος, ποὺ βρέχει τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, Στερεᾶς Ἐλλάδας και Ἡπείρου, εἶναι ἔξι μεγάλα νησιὰ και μερικὰ μικρά, τὰ νησιὰ τοῦ Ιονίου Πελάγους τὰ ἔξι αὐτὰ μαζὶ μὲ τὸ νησὶ Κύθηρα τὰ λέγοντα και Ἐφτάνησα, γιατὶ εἶναι ἑφτά. Αὐτὰ εἶναι ἡ Κέρκυρα, οἱ Παξοὶ, ἡ Λευκάδα, ἡ Ιθάκη, ἡ Κεφαλληνία κι ἡ Ζάκυνθος.

Πολιτικὴ κατάσταση Τὰ ἑφτάνησα εἶναι ἡ μόνη Ἑλληνικὴ χώρα, ποὺ δὲ σκλαβόθηκε στοὺς Τούρκους δὲν ἔμειναν ὅμως τὰ ἑφτάνησα λεύτερα, ἀλλ’ ὑστερα ἀπὸ τὸ Βυζαντινὸ κράτος τὰ πῆραν στὴν κατοχή τους οἱ Ἐνετοί, Γάλλοι, Ρῶσοι και στὰ 1813 τὰ κυρίεψαν οἱ Ἀγγλοι, ποὺ ἴδρυσαν τὸ Ιόνιο κράτος μὲ πρωτεύουσα τὴν Κέρκυρα. Οἱ Ἀγγλοι τὰ κράτησαν στὴν κατοχή τους δὲ τὰ 1863, ποὺ τὰ παραχώρησαν στὴν Ἐλλάδα.

Τὰ ἑφτάνησα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ Κύθηρα χωρίζονται σὲ τρεῖς νομούς: 1) Κερκύρας, 2) Κεφαλληνίας και 3) Ζακύνθου.

α'. Νομὸς Κερκύρας.

(Κάτ. 106 χιλιάδες).

Νησιά. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει τὰ νησιὰ Κέρκυρα, Παξοὶ, και Λευκάδα και μερικὰ ἄλλα μικρὰ νησιά.

Τοποθεσία. Ὁλα τὰ νησιὰ τοῦ νομοῦ Κερκύρας

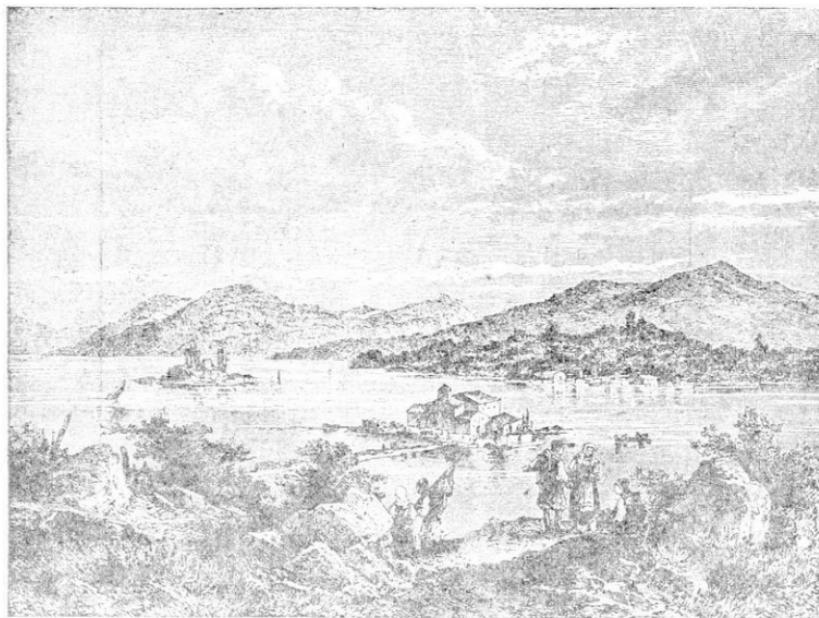
βρίσκονται στὸ βόρειο μέρος τοῦ Ἰονίου πελάγους δυτικὰ τῆς Ἡπείρου καὶ Ἀκαρνανίας. Η Κέρκυρα εἶναι τὸ πιὸ βορεινὸ μέρος καὶ ἀπέναντι στὴν Ἡπειρό, ποὺ τὶς χωρίζει στενὴ θάλασσα. Οἱ Παξοί, μικρὸ νησὶ μὲ τὸ πιὸ μικρό, τοὺς Ἀντίπαξους, εἶναι στὰ Νότια τῆς Κέρκυρας ἀπέναντι καὶ αὐτὰ στὴν Ἡπειρό. Η Λευκάδα

εἶναι κοντὰ στὴν παραλία τῆς Ἀκαρνανίας καὶ στὸ βορεινὸ μέρος τῆς τόσο κοντὰ ποὺ φαίνεται σὰ νὰ εἶναι κολλημένη μ' αὐτή ἐκεῖ γίνεται στενὸς καὶ τόσο ἄβαθος πορθμός, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ περάσουν βαπόρια.

Ο τόπος. Τὸ νησὶ *Κέρκυρα* ἔχει σχῆμα στενόμαρκο, ποὺ ὅσο πηγαίνει κατὰ τὰ νότια στενεύει καὶ τελειώνει στὰ ἀκρωτήρια *Αμφίπαγο* καὶ *Λευκίμη*. Στὸ βόρειο μέρος εἶναι τὸ βουνὸ Παντοκράτορας (915 μέτρα) καὶ κατὰ τὰ νότια αὐτοῦ ἔξακολονθεῖ βουνοσειρὰ χαμηλὴ ὡς τὸ ἀκρωτήρι *Αμφίπαγο*. Απὸ τὰ βουνὰ αὐτὰ κατεβαίνουν πολλὰ μικρὰ ποτάμια καὶ τὰ περισσότερα κατὰ τὴν ἀνατολικὴν παραλία περνοῦν ἀπὸ πολὺ πλούσιες πεδιάδες. Στὸ νησὶ αὐτὸ οὕτε πολὺ κρύο κάνει τὸ χειμῶνα οὕτε ζέστη τὸ καλοκαίρι συχνὰ δύμως

βρέχει καὶ γι αὐτὸν ἡ πρασινάδα δὲ λείπει ποτέ· ὅλο σχεδὸν τὸ νησὶ σκεπάζεται ἀπὸ ἐλιές καὶ φαίνεται σὰν ἔνας ἀπέραντος ἑλαιῶνας· ἔχει καὶ μερικοὺς κάμπους, ὅπου καλλιεργοῦν δημητριακά, πατάτες καὶ ἀμπέλια. Ἐπειδὴ τὸ νησὶ αὐτὸν ἔχει τόπο πολὺ ὄμορφο, γι' αὐτὸν ἔχει καὶ πολ-

Τὸ νησὶ Κέρκυρα (Κορφοῦ).

λοὺς κάτοικους ἀνάλογα μὲ τὴν ἔκτασή του. Οἱ Παξοὶ καὶ Ἀντίπαξοι εἶναι ξερὰ καὶ ὅλο βράχους νησιά, ποὺ στὰ πλάγια εἶναι σκεπασμένα μὲ ἐλιές, καὶ βγάζουν λίγο ἄλλα ἐκλεκτὸ λάδι. Τὸ νησὶ Λευκάδα στὰ παλιὰ χρόνια ἦταν κολλημένο μὲ τὴν Ἀκαρνανία μὲ στενὸ ἴσθμο, ποὺ τὸν ἔκοψαν οἱ Κορίνθιοι. Ὁλο τὸ νησὶ τὸ σκεπάζει μιὰ βουνοσειρὰ (1180 μ.), ποὺ στὰ νοτιοδυτικὰ τελειώνει στὸ ἀκρωτήρι Λευκάτα. Η ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς Λευκάδας εἶναι φυτεμένη μὲ ἐλιές καὶ ἀμπέλια καὶ

έκτος ὅπο τὸ λάδι βγάζει πολλὰ μαῦρα κρασία καὶ σταφίδες.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ὁ νομὸς Κερκύρας ἔχει τρεῖς ἐπαρχίες 1) Κερκύρας, 2) Παξῶν καὶ 3) Λευκάδας.

1) Ἡ ἐπαρχία **Κερκύρας** ἔχει δῆλο τὸ νησὶ Κέρκυρα καὶ πρωτεύουσα τὴν πόλην **Κέρκυρα**, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ (κάτ. 32 χιλ.). ἡ πόλη αὐτὴ εἶναι κτισμένη στὸ μέσο τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τοῦ νησιοῦ, ἔχει καλὸ λιμάνι καὶ πολὺ ώραία τοποθεσία· ἔχει μεγάλα καὶ ψηφηλὰ κτίρια, δρόμους καλούς, ἀλλὰ στενούς. Ἡ πόλη κι δῆλο τὸ νησὶ ἔχει προστάτη τὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα, ποὺ στὴν ἐκκλησίᾳ του φυλάγεται ὁλόκληρο τὸ σῶμα του μέσα σὲ πολύτιμη κάσα.

Ἡ Κέρκυρα ἔχει πολὺ ὅμορφες ἔξοχὲς καὶ τοποθεσίες, δῆπου στὰ περασμένα χρόνια αὐτοκράτορες ἀπὸ τὴν Εὐρώπη εἶχαν κτίσει παλάτια γιὰ νὰ μένουν στὸ ὅμορφο νησὶ γιὰ λίγο καιρό. Καὶ Ἐλληνικὸ βασιλικὸ παλάτι εἶχε κτίσει ἐκεῖ ὁ Γεώργιος ὁ Α'. Στὰ νότια τῆς πόλης εἶναι τὸ ὅμορφο χωριὸ **Γαστούρι**, δῆπου εἶναι τὸ παλάτι **Αχιλλείο**, ποὺ εἶχε κτίσει ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αύστριας Ἐλισάβετ. Στὸ εὐχάριστο χωριὸ **Γαρτσά** εἶναι τὸ Ἐλληνικὸ ἔξοχικὸ παλάτι.

2) Ἡ ἐπαρχία **Παξῶν** ἔχει τὰ νησιὰ Παξοὶ καὶ Ἀντίπαξοι καὶ πρωτεύουσα τὸ **Γάϊο**, μικρὸ χωριὸ στοὺς Παξοὺς (κάτ. 600).

3) Ἡ ἐπαρχία **Λευκάδας** ἔχει τὰ νησιὰ Λευκάδα καὶ Τάφο, μικρὸ νησάκι στὰ νοτιανατολικά της. Πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας εἶναι ἡ **Λευκάδα** (κάτ. 5 χιλιάδ.), μικρὴ πόλη στὴ βορειανατολικὴ ἄκρη τοῦ νησιοῦ κοντὰ στὰ στενά. Τὰ σπίτια στὴ Λευκάδα εἶναι τὰ περισσότερα ξύλινα, γιατὶ πολλὲς φορὲς παθαίνει ἀπὸ σεισμούς.

Κατὰ τὰ νότια τῆς πόλης καὶ στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νησίου εἶναι τὰ γεωργικὰ χωριὰ Καρυές καὶ "Αγιος Πέτρος μὲ ἐπίνειο τὴν Βασιλική.

β' Νομός Κεφαλληνίας

(Κάτ. 66 χιλίαδες)

Νησιά. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει τὰ νησιὰ Κεφαλληνία,
Ιθάνη, καὶ τὰ μικρὰ νησάκια Κάδαμο, Καστὸ καὶ Ἐξι-
νάδες.

Τοποθεσία. Ὄλα τὰ νησιά αὐτὰ βρίσκονται δυτικά τῆς Ἀκαρνανίας καὶ στὰ νότια τῆς Λευκάδας. Πιὸ δυτικά εἰναι ἡ Κεφαλληνία, τὸ μεγαλύτερο ἀπ' ὅλα καὶ στὰ βορειανατολικά της ἡ Ἰθάκη καὶ ἀνατολικά τῆς Ἰθάκης τὰ μικρὰ νησάκια.

Ο τόπος Τὸν νησὶ Κεφαλληνίᾳ ἔχει στὸ μέσο μιὰ βουνοσειρά, ποὺ τὸ πιὸ ὑψηλὸ βουνό της εἶναι ὁ **Αἴνος** (1610 μ.) μὲ μεγάλα δάση ἀπὸ ἔλατα. Ἡ βουνοσειρά αὐτὴ στὸ βόρεια κάνει τὴ γερσόνησο **Ἐρισο** καὶ δυτικὰ τὴν **Παλική**, ποὺ χωρίζεται ἀπὸ τὸ ἄλλο νησὶ μὲ τὸ βαθὺ κόλπο τοῦ **Λιβαδιοῦ** κατὰ τὴν Ἰθάκη εἶναι ὁ κόλπος τῆς Σάμης. Τὸ νησὶ αὐτὸ εἶναι δρεινό, ἀλλὰ σὲ μερικὰ μέρη τὰ βουνά του εἶναι καλλιεργημένα ώς τὶς κορυφές του. Βγάζει μαύρη σταφίδα, κρασὶ ἐκλεκτὸ καὶ λάδι. Τὸ νησὶ Ἰθάκη χωρίζεται σὲ δυὸ κομμάτια, ποὺ ἔνωνται μὲ στενὸ πορθμό· ὁ τόπος του εἶναι ἄγριος καὶ δῆλο βουνά γυμνά, ἐκτὸς ἀπὸ λέγο μέρος, ποὺ εἶναι σκεπασμένο μὲ ἐλιές κι ἀμπέλια. Στὴν Ἰθάκη ἦταν τὸ βασίκειο τοῦ **Οδυσσέα**.

Ἐπαρχίες, πόλεις καὶ χωριά. Ο νομὸς Κεφαλληνίας χωρίζεται σὲ 4 ἐπαρχίες· τρεῖς εἶναι στὸ νησὶ Κεφαλληνίας: 1) Κραναίας, 2) Πάλης, 3) Σάμης καὶ 4) Ἰθάκης.

1) Ἡ ἐπαρχία **Κραναίας** ἔχει πρωτεύουσα τὸ **Ἀργοστόλι** [κάτ. 8 χιλιάδες], ποὺ εἶναι πρωτεύουσα καὶ τοῦ νομοῦ· εἶναι παράλια πόλη στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ κόλπου τοῦ Λιβαδιοῦ· ἔχει καλὰ κτίρια κι εἶναι πόλη ἐμπορικὴ καὶ ναυτική. Ἐξῳ ἀπὸ τὴν πόλη κατὰ τὰ βορειοδυτικὰ εἶναι κάτι περιέργοι μύλοι· αὐτοὶ γυρεῖσαν μὲ θαλασσινὸ νερό, ποὺ ὕστερα γάνεται μέσα στὴ γῆ. Σὲ μιὰ κοιλάδα στὸ βουνὸ Αἴνος εἶναι τὸ χωριὸ **Βαλσαμᾶτα**. Ἐκεῖ κοντὰ εἶναι τὸ μοναστήρι τοῦ **Άγιου Γεωργίου**, τοῦ προστάτη τοῦ νησιοῦ, ὃπου βρίσκεται ὀλόκληρο τὸ λείψανό του.

2) Ἡ ἐπαρχία **Πάλης** εἶναι ἡ γερσόνησος Παλική, ποὺ εἶναι τὸ πιὸ πλούσιο μέρος τοῦ νησιοῦ· πρωτεύουσα ἔχει τὸ **Αγκούνι** [κάτ. 5 χιλιάδες] στὴν ἀπέναντι ἀπὸ Δημ. **Κυριακοπούλου**, **Γεωγραφία τῆς Μεγ. Ἑλλάδας.** 8

τὸ Ἀργοστόλια παραλία τοῦ κόλπου εἶναι μικρὴ πόλη γεωργικὴ καὶ ναυτική.

Ἡ ἐπαρχία Σάμης εἶναι τὸ βιοεινὸν κι ἀνατολικὸ μέρος τῆς Κεφαλληνίας καὶ τὸ πιὸ φτωχό πρωτεύουσα ἔχει τὸ χωριὸ Σάμη ή Λιγιαλὸ (κάτ. 2 χιλιάδες). Στὰ βρόχεια τῆς Σάμης εἶναι τὰ χωριὰ τῆς Πόλαρου μὲ λιμάνι τὴν Ἀγία Εὐφημία.

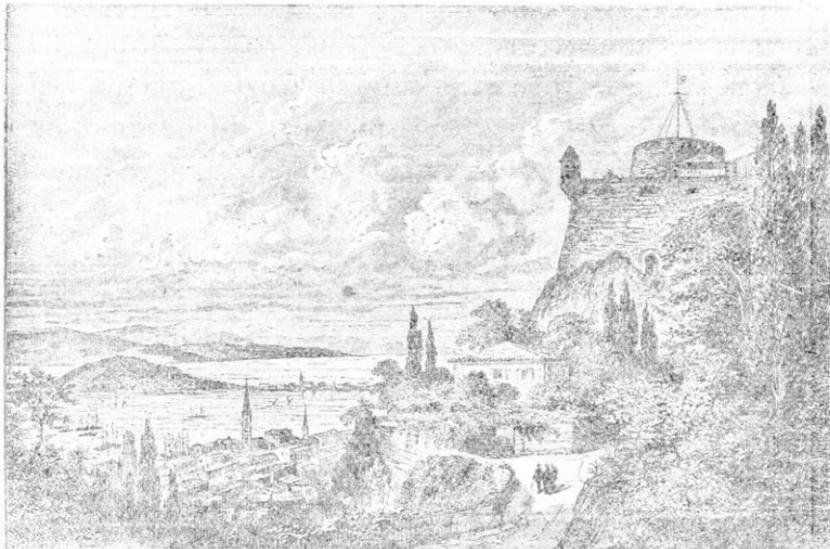
Τὸ νησὶ Ἰθάκη.

4) Ἡ ἐπαρχία Ἰθάκης εἶναι τὸ νησὶ Ἰθάκη καὶ τὰ ἀνατολικά του μικρὰ νησάκια ἔχει πρωτεύουσα τὸ Βαθὺ [κάτ. 3.400] μὲ πολὺ καλὸ λιμάνι. Ἀπὸ τὰ ἄλλα νησιὰ κατοικοῦνται ἡ Κάλαμος κι ἡ Κάστος, ποὺ βγάζουν κρασὶ καὶ λάδι.

γ' Νομὸς Ζακύνθου.
(Κάτ. 40 χιλιάδες).

Νησιά. Ὁ νομὸς αὐτὸς ἔχει τὸ νησὶ Ζάκυνθο καὶ μερικὰ μικρὰ νησάκια, τὶς Σιροφάδες.

Τοποθεσία. Ἡ Ζάκυνθος εἶναι δυτικὰ στὴν Πελοπόννησο ἀπέναντι στὴν Κυλλήνη· οἱ Στροφάδες εἶναι δυδῷμικρὰ νησιὰ στὰ νότια τῆς Ζάκυνθου καὶ στὸ μεγαλύτερο ἀπ' αὐτὰ εἶναι τὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας Παντόχαρης.

Ἡ Ζάκυνθος.

Ο Τόπος. Τὸ νησὶ Ζάκυνθος ἔχει δυὸ μέρη, ποὺ διαφέρουν πολὺ ἀναμεταξύ τους· τὸ ξνα εἶναι μιὰ γυμνὴ κι ἄσχημη βουνοσειρά, ποὺ πηγαίνει ἀπὸ τὰ νοτιανατολικὰ κατὰ τὰ βορειοδυτικὰ κι εἶναι περισσότερο ἀπὸ τὸ μισὸ νησὶ καὶ τὸ ἄλλο εἶναι μιὰ πεδιάδα μὲ πλούσια βλάστηση καὶ πολὺ εὔφορη· αὐτὴ πλείνεται στὰ ἀνατολικὰ σὲ λοφοσειρές σκεπασμένες μὲ δάση ἀπὸ ἐλιές. Στὴ νότια πλευρὰ τοῦ νησιοῦ ἀναμεταξύ στὰ ἀκρωτήρια Γεράνι καὶ Μαραθία, εἶναι ὁ κόλπος Κερί. Ἡ Ζάκυνθος βγάζει πολλὴ μαύρη σταφίδα, καλὰ κρασὶ καὶ λάδι, λεμόνια, πορτοκάλια, ἔχει καὶ πολλοὺς ώραιούς ἀνθό-

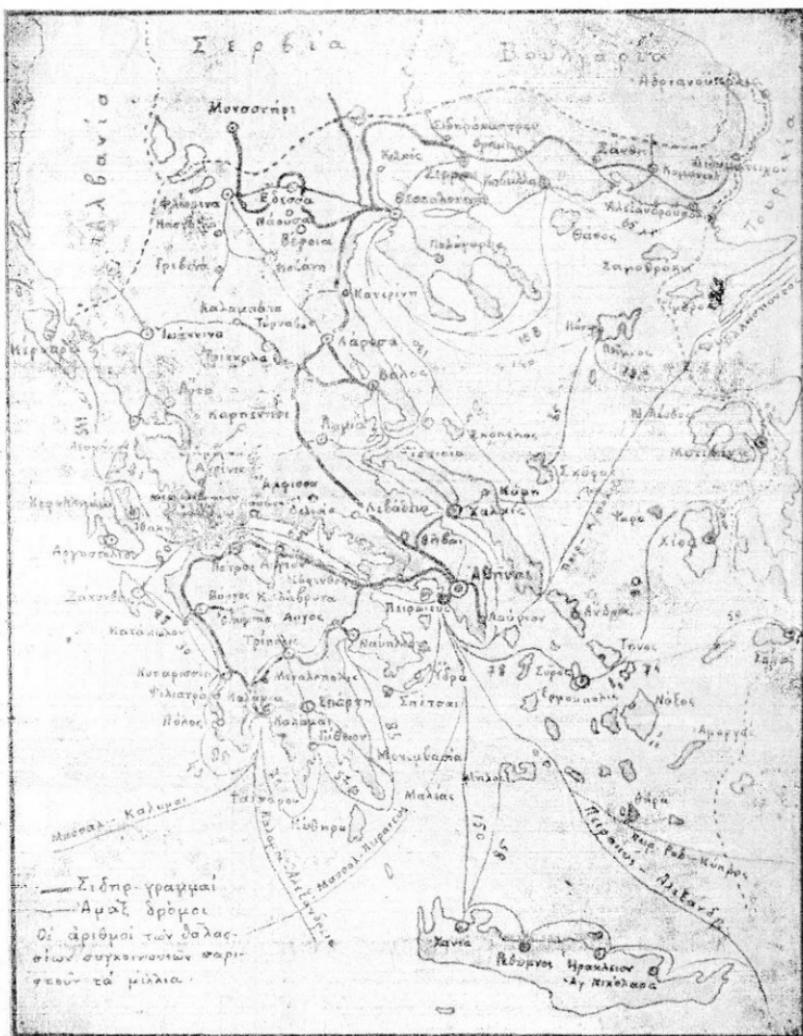
κηπους. Άπο τὰ πολλὰ ἄνθη ποὺ ἔχει ἡ Ζάκυνθος καὶ τὰ διπλοφόρα δέντρα τὴν λένε οἱ Εύρωπαιοι «[”]Ανθος τῆς Ἀνατολῆς».

Πόλεις καὶ χωριά. Οἱ νομὸς Ζακύνθου δὲ χωρίζεται σὲ ἑπαρχίες· ἔχει πρωτεύουσα τὴν πόλη Ζάκυνθο (12 χιλιάδες) στὴν ἀνατολικὴν παραλίαν ἔχει γύρω μικροὺς λόφους καταπράσινους ἀπὸ τὶς ἐλιές καὶ τὶς πορτοκαλιές κι ἀνάμεσα φαίνονται ὅμορφα ἔξοχα σπίτια. Εἶναι ὅμορφη πόλη, μὲ καλὰ κτίρια· ἔχει ἐργοστάσια σαπουνιῶν καὶ πούδρας καὶ καλὸς ἐμπόριο. Στὴ Ζάκυνθο εἶναι τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, ὃπου εἶναι τὸ λείψανό του. Οἱ Ζακυνθινοὶ ἔχουν τὸν Ἀγιο Διονύσιο προστάτη, ὅπως οἱ Κεφαλλωνῖτες τὸν Ἀγιο Γεράσιμο κι οἱ Κερκυραῖοι τὸν Ἀγιο Σπυρίδωνα. Η πόλη Ζάκυνθος εἶναι ἡ πατρίδα τοῦ ποιητῆ Σολωμοῦ, ποὺ ἔκαμε τὸν Ἐθνικὸ ὑμνο κι ἀλλα ἔξοχα ποιήματα. Τὸ νησὶ ἔχει πολλὰ μεγάλα γεωργικὰ χωριά.

Ἡ συγκοινωνία στὰ Ιόνια νησιά.

“Ολα τὰ νησιὰ στὸ Ιόνιο πέλαγος ἔχουν τακτικὴ συγκοινωνία στὰ λιμάνια τους μὲ βαπόρια μὲ τὴν ἀλλη Ἑλλάδα. Άπο τὸ λιμάνι τῆς Κέρκυρας περνοῦν καὶ τὰ βαπόρια, ποὺ κάνουν τὴ συγκοινωνία Ἑλλάδας κι Εύρωπης.

Στὸ ἐσωτερικό τους ἔχουν πολλοὺς καὶ καλοὺς δρόμους ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Ἀγγλῶν καὶ πρὸ πάντων. ἡ Κεφαλληνία κι ἡ Κέρκυρα.

ΤΟ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η Έλλαδα στὰ παλιὰ χρόνια ἦταν κράτος μεγάλο καὶ πολιτισμένο, λίγα χρόνια ὅμως πρὸν νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός μας σκλαβώθηκε ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους. Υστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια πάλι γίνηκε Ἐλληνικὸ κράτος μεγάλο καὶ δοξασμένο, μὲ πρωτεύουσα τὴν Κωνσταντινούπολη. Τὸ κράτος αὐτὸν ὑστερα ἀπὸ χίλια σχεδὸν χρόνια κυριεύτηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ οἱ Ἐλληνες πεντακόσια ἀπάνω κάτω χρόνια ἦταν σκλάβοι τους. Στὰ 1821 ὅμως ἔκαμαν ἐπανάσταση καὶ ὑστερα ἀπὸ ἀγῶνες πολλοὺς στὰ 1830 λευτερώθηκε ἔνα μέρος καὶ ἔτσι ιδρύθηκε τὸ πρῶτο Ἐλληνικὸ κράτος μὲ τὴν Σιερεὰ Ἐλλάδα, τὴν Πελοπόννησο, τὶς Κυκλαδες, τὴν Εὐβοία καὶ τὶς βόρειες Σποράδες. Τόσο μικρὸ ἦταν στὴν ἀρχὴ τὸ κράτος, ποὺ λίγο λίγο μεγάλωσε καὶ γίνηκε τὸ σημερινὸ μὲ 7 σχεδὸν ἑκατομμύρια ἐλεύθερονς Ἐλληνες.

Η Έλλαδα τότε δὲν ἦταν μόνο μικρή, ἀλλὰ καὶ καταστραμμένη ἀπὸ τοὺς πολέμους γιὰ τὴν λευτεριά της. Σὲ τέτοια ἐλεεινὴ καὶ δυστυχισμένη κατάσταση τὴν βρῆκε ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας στὰ 1828, ποὺ ἤρθε γιὰ κυβερνήτης της. Ο πρῶτος αὐτὸς Ἐλληνας κυβερνήτης ἐργάστηκε ὅσο μποροῦσε, γιὰ νὰ προοδέψῃ ὁ τόπος καὶ νὰ κάμη νόμους καλοὺς καὶ νὰ τοὺς ἐφαρμόσῃ γιὰ δίκους ἵσια. Τοῦτο ὅμως δὲν ἄρεσε σὲ μερικοὺς Ἐλληνες καὶ στὶς 27 τοῦ Σεπτέμβρη στὰ 1831, τὸν σκότωσαν στὸ Ναύπλιο.

Υστερα ἀπὸ τὸ σκοτωμὸ τοῦ Καποδίστρια οἱ Ἐλληνες ἤτησαν ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ρωσία νὰ τοὺς στείλῃ βασιλιὰ καὶ ἐστειλαν τότε τὸν Ὁθωνα, τὸ δεύτερο γιὸ τοῦ βασιλιᾶ τῆς Βαναρίας. Ετσι ὁ Ὁθωνας γίνηκε ὁ πρῶτος βασιλιὰς στὴν νέα Ἐλλάδα. Ο Ὁθωνας βασίλεψε ὡς τὰ 1862, ποὺ τὸν ἔδιωξαν.

Υστερα ἀπὸ τὸν Ὁθωνα οἱ Ἐλληνες ἔκαμαν βασιλιὰ τὸ δεύτερο γιὸ τοῦ βασιλιᾶ τῆς Δανίας Γεώργιο τὸν Α'. Ο Γεώργιος ἤρθε στὴν Ἐλλάδα στὰ 1863. Τότε ἡ Ἀγγλία παραχώρησε στὴν Ἐλλάδα τὰ ἑφτάνησα,

ποὺ είχε ὃς τότε στὴν κατοχή της. Στὰ χρόνια τοῦ Γεωργίου ἡ Ἑλλάδα μεγάλωσε καὶ προόδεψε πολύ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἑφτάνησα, στὰ 1881 λευτερώθηκε ὅλη ἡ Θεσσαλία καὶ ἀπὸ τὴν Ἡπειρὸν νομὸς Ἀρτας. Ἔτσι τὰ σύνορα τῆς νέας Ἑλλάδας ἔφτασαν στὸν Ὁλυμπὸ καὶ στὸν Ἀραχθὸ ποταμό. Στὰ χρόνια τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου τὸν Α΄, στὰ 1912, γίνηκε ὁ Βαλκανοτουρκικὸς πόλεμος, δηλαδὴ ὅλα τὰ Χριστιανικὰ κράτη τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου πολέμησαν μαζὶ ἐναντίον τούρκων, τοὺς νίκησαν κι ἐπὶ λευτέρωσαν τὶς Χριστιανικὲς χῶρες τῆς Χερσονήσου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ λίγο μέρος γύρω της.

Στὸ μεταξὺ ὁ Γεώργιος δολοφονήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη στὰ 1913 καὶ γίνηκε βασιλιάς ὁ διάδοχος τοῦ Κωνσταντίνος. Τότε δημιώσει, ἐπειδὴ οἱ Βουλγάροι ἥθελαν νὰ πάρουν τὶς περιπολλὲς χῶρες καὶ τὴ Θεσσαλονίκη ἀκόμα, γίνηκε ὁ Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος. Στὸν πόλεμο αὐτὸν οἱ Ἑλληνες μὲ τοὺς ἄλλους συμμάχους νίκησαν τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς ἀνάγκασαν νὰ περιοριστοῦν στὰ παλιά του σύνορα. Ἔτσι ἡ Ἑλλάδα ὤστερα ἀπὸ τὸν πόλεμο αὐτὸν πῆρε τὴν Κρήτη, τὴν νοτιοδυτικὴ κι ἀνατολικὴ Μακεδονία καὶ τὴ δυτικὴ κι ἀνατολικὴ Θράκη, καὶ τὰ νησιά ποὺ εἶναι στὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα.

Στὰ 1914 δημιώσει γίνηκε ὁ μεγάλος Εύρωπαικὸς πόλεμος καὶ ἡ Ἑλλάδα βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ ἀνακατευτῇ καὶ στὸν πόλεμο αὐτὸν μαζὶ μὲ τοὺς συμμάχους ἐναν-

Ο Καποδίστριας

τίον τῆς Γερμανίας, Αύστριας, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας. Ὁ πόλεμος αὐτὸς κράτησε πολλὰ χρόνια καὶ στὸ τέλος νίκησαν οἱ σύμμαχοι. Ἡ Ἑλλάδα διως ἔακολούθησε ὑστερα μόνη τῆς τὸν πόλεμο μὲ τοὺς Τούρκους στὴ Μικρὰ Ασία ὡς τὰ 1922.

Ἄλλὰ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1922 νικήθηκε ὁ στρατὸς τῆς στὴν Ασία κι' ἔφυγε. Οἱ Τούρκοι τότε ἀπὸ ἐκδίκηση, ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες τῆς Ασίας ἄλλους σκότωσαν κι' ἄλλους ἔδιωξαν κι' ἔτσι μαζεύτηκαν στὴν Ἑλλάδα ἐνάμισυ ἑκατομμύριο πρόσφυγες. Το Σεπτέμβριο τοῦ 1923 ὁ στρατὸς κι' ὁ στόλος ἐπαναστάτησε κι' ἔδιωξε τὸ Παλαιὰ Κωνσταντῖνο κι' ἔκαμε βασιλιὰ τὸ διάδοχό του ὥργιο τὸν Β'. Ἡ Ἑλλάδα τότε ἔχασε ἐκτὸς ἀπὸ τὶς γωρες τῆς Ασίας καὶ τὴν Ανατολικὴ Θράκη κι' ἔτσι τὰ σύνορά της ἦρθαν στὸν Ἐβρῷ ποταμό.

Ὑστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο οἱ Ἑλληνες κατάργησαν τὴ βασιλεία κι' ἀνακηρύξαν τὸ ιράτος, στὶς 25 τοῦ Μάρτη τοῦ 1923, Δημοκρατία τότε ὁ βασιλιὰς Γεώργιος ὁ Β' ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν οἰκογένειά του. Ἔτσι ἀπὸ τότε ἡ Ἑλλάδα ἀνακηρύχτηκε Ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ ἀντὶ γιὰ βασιλιὰ ἔχει ἀνώτατο ἀρχοντα πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας. Πρῶτος πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας γίνηκε ὁ δοξασμένος ναύαρχος Παῦλος Κουντουριώτης, ποὺ νίκησε τὸν Τουρκικὸ στόλο στὸν Ἐλλήσποντο.

ΤΕΛΟΣ

БІЛУПОЛЯНА
ВІДКРИТКА БІБАЯ
800 800 800 800

6050

1500

七五〇

卷之三

44-27690-170

ANSWER

